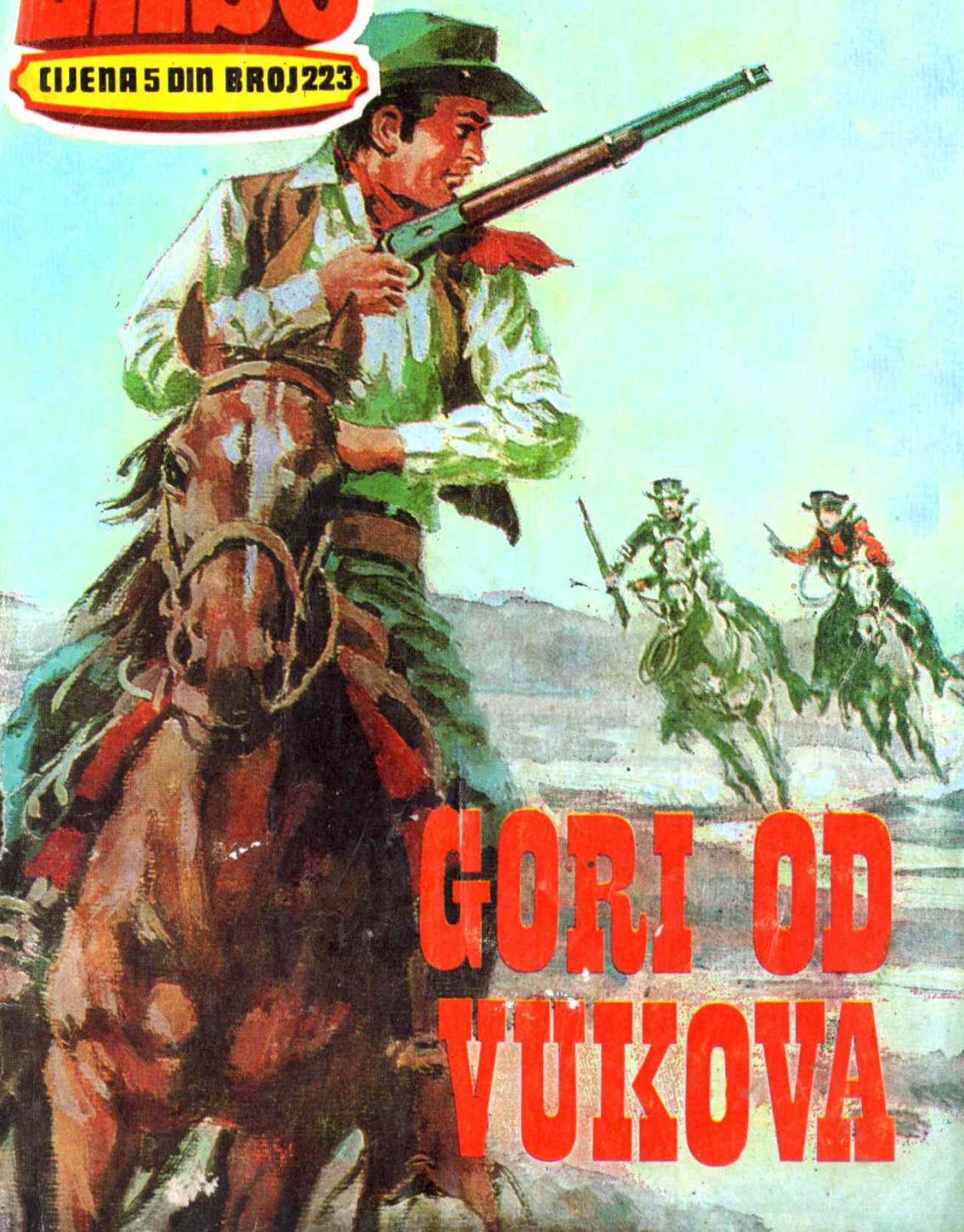

WESTERN ROMAN

LASO

CIJENA 5 DIN BROJ 223

**GORI OD
VUKOVA**

WILLIAM E. VANCE

LOVAC

»Laso« Nova serija 1978.

William E. Vance: LOVAC

Naslov originala: THE WOLF SLAYER

Copyright: Ace Books, Inc.

Recenzija: Gordana Mikulić, profesorica

Prijevod: Marjan Krmpotić

Urednik: Marcel Čukil

»Laso« — Izdavač OOUR Informativno-revijalna izdanja NIŠP »Vjesnik« Zagreb, Ljubice Gerovac 1 — Glavni i odgovorni urednik Borivoj Jurković — Tisak OOUR Novinsko revijalna štamparija i OOUR TMC »Vjesnik« Zagreb, Ljubice Gerovac 1 — Zagreb 1978.

Copyright (sva prava za Jugoslaviju) VJESNIKOVA PRESS AGENCIJA Zagreb

Cijena pretplate za godinu dana iznosi 260 d ili 234 d s popustom od 10% a za 6 mjeseci 130 d odnosno 117 d s popustom. Samo unaprijed uplaćena pretplata osigurava popust od 10%. Pretplata se uplaćuje općom uplatnicom u korist računa 30101-833-42, »Vjesnik«, s oznakom za LASO.

Cijena za inozemstvo: DM 1.80, ASCH 10.00, SFRS 2.00, HFL 2.00.

Cijena inozemne pretplate za 6 mjeseci: DM 36.00, SKR 63.00, ASCH 250.00, FF 74.00, SFRS 36.00 HFL 37.00. US \$ 15.00.

Uplata na devizni račun: 30101-620-37-32000-256 Privredna banka Zagreb

Oslobodeno plaćanja poreza na promet mišljenjem Republičkog sekretarijata za prosvjetu, kulturu i fizičku kulturu SRH broj 2935/7 — 1973 od 26. XI 1973.

I

MATTHEW MCCABE prejahao je mnogo divljih i nenapućenih krajeva. Pošto je očistio Mormonsku kotlinu od vukova, zaputio se na jug, jašući neprestance bez zastoja, od zore do mraka, zaustavljajući se jedino kad je morao odmoriti konje, nešto založiti i naspavati se.

Inače, njegov je život dotada tekao mirno i staloženo, kao što teku godišnja doba, sve dok nije primio pismo od Ordwaya.

Začas je zaboravio dvadeset proteklih godina čim je pročitao Ordwayevo pismo koje je putovalo za njim preko neizmjernih ravnica Teksasa do Stjenjaka u Koloradu i napokon ga sustiglo u velikoj kotlini Slanog jezera, naseljenoj Mormonima, kojima ni molitve nisu pomogle da se otarase vukova, sve do njegova dolaska.

McCabe, prekaljeni lovac na vukove, izbio je iz guste šume na prostranu travnatu visoravan, posutu osamljenim čunjastim brdima, koje se vrlo dobro sjećao. Zgrbljen na sedlu za sobom je vodio dva tovarna konja. Obrastao u čekinjastu bradu, izgledao je stariji od 34 godine, koliko je imao. Oči mu bijahu sive i hladne, a lice ozbiljno. Ne mareći za zapuhe vrućeg vjetra, upravio je konja prema osamljenoj indijanskoj kolibi, slijepljenoj od blata i pruča, na vjetrometini kosine. Indijanka smežurana lica iz plemena Navajo stajala je pred kolibom i čuvala maleno stado ovaca. Zapiljila

se u daljinu gdje se uzdizao tanak stup dima prema nebu.

— Zašto si tužna, stara majko? Zašto su tvoje oči zaslijepljene suzama, pa ne vidiš putnika namjernika? — upita je McCabe na njenom jeziku i podigne ruku na pozdrav.

— Stari sivi vuk kolje nam ovce — odgovori mu starica i pokaza smeđom rukom prema daleku obzorju.

— Ne brini, majko. Ja sam lovac na vukove — izjavi McCabe.

— Noćas nam je zaklao više od polovice stada. Umrijet ćemo od gladi kad udare hladni vjetrovi. Ovo ovdje je sve što nam je još ostalo. A doći će da i njih pokolje. Uživa u mirisu krvi.

— A gdje je tvoj čovjek?

— Muž moje kćeri suši meso iza one rtine, da se ne usmrdi i ucrva — rekla mu je starica i pokazala stup dima u daljini.

Kimnuo je i odjahao prema rtini. Poznavao je on dobro taj kraj, premda se u nj vratio poslije dvadeset dugih godina.

Kad je prejahao hrbat rtine, na poljani ugleda Indijanca iz plemena Navajo kako kleči nad zaklanom ovcom i dere s nje kožu. Jedva je i pogledao u McCabea, toliko je bio zaposlen. Ogavan smrad zaudarao je iz odbačenih crijeva. Tri kojota motala su se iza stabala obližnjeg luga, čekajući na obilnu večeru. Uski komadi isječena ovčjeg mesa visjeli su na motkama iznad dima njišući se na vjetru.

Bez riječi pozdrava McCabe je sjahao, rasedlao konja, a tovarnim konjima spuštao noge i pustio ih da pasu. Izuo je čizme i navukao mokasine, izvukao nož i prihvatio se deranja ovaca. Radio je brzo i vješto, pa se Indijanac na trenutak zagledao u njegove marljive ruke.

Sumračje oboji nebo tamnoplavom bojom i zvjezdice zatreptase na mračnom svodu. Utihnulo je i vjetar. McCabe se uspravi, osjećajući bol u križima. I ruke su ga boljale.

Dolje u dolini, uz Indijančevu kolibu zalaja pas. McCabe pođe sporim korakom do svojih konja. Utažio je žed iz pljoske i zapalio tanku cigaru koju je izvadio iz bisaga.

— Utaborit ću se što dalje od ovoga smrada — reče McCabe Indijancu koji je u tom trenutku bio samo tamna sjena u noći.

— Dodi, večerat ćemo zajedno — pozvao ga Indijanac.

Uz vatru ispred Indijančeve kolibe, u tihoj i spokojnoj noći, najeo se kuhane bravetine i napio ovčjeg mlijeka.

— Zovi me Chee — reče mu Indijanac kad su završili večeru.

— Vidim, vukovi ti kolju ovce, Chee — reče McCabe uz kavu koju je on skuhaio i njom ponudio svog domaćina.

— Dosad su klali uglavnom Ordwayevu stoku, a sad su se napopastili i na moje ovce — odgovori mu Chee, kimajući glavom.

— Ja sam lovac na vukove. Poznajem im čud. Zato sam upravo i došao. Pozvao me Ordway.

— A odakle dolaziš?

— Izdaleka. Mislio sam da ću još danas stići do Ordwayeva ranča, ali sam se predugo ovdje zadržao. Hoćeš li da ubijem tog vuka što ti kolje ovce?

— I koliko tražiš za to? — upita ga Cee pošto ga je najprije dugo i pozorno promatrao.

— Daj što daš — odgovori mu McCabe, srčuci vruću kavu.

— Ne zalijetavaj se. Nije to običan vuk, pazi! Ordway mu je već podmetnuo otrovano meso junca. Vuk ga nije ni taknuo. On kolje sam, pa ono i jede — upozori ga Chee.

— Lukav neki vuk — prizna McCabe, pa nastavi: — Ali ja ću ga ipak ubiti, ako mi se to bude isplatilo.

— Neka to plati Ordway, on ima više novaca — odvрати mu Chee i nasmiješi se.

— Tako je i najpravednije — promrsi McCabe i ispije kavu.

Ustao je i ukočio se. Chee je također čuo topot kopita i ostao nepomičan. Tri jahača pomolila su se iz tamne noći. Stali su uz vatru. U tami im se nisu mogla razaznati lica. No, McCabeu je bilo odmah jasno da su to kauboji s Ordwayeva ranča.

— O, gle, gle, tko je to ovdje? Neki bijelac — reče najviši od njih i unese se McCabeu u lice.

— Neka protuha — dobaci drugi i zahihota.

— Slušaj, Chee, goni te svoje ovce gore na sjever. Ne želimo ovce u ovom kraju. Zaudaraju i upropaštavaju ispašu. Odagnaj ih odmah odatle — reče grubo onaj najviši, obrativši se Indijancu.

— Ovo je indijanska zemlja — odvraća mu Chee s mnogo dostojanstva.

— Ma što kažeš? Indijanska zemlja? Nemoj nas nasmijavati — odgovori mu dugajlija, a ostala dvojica prasnuse u grohotno cerekanje.

McCabea zapljusne dah ustajala viskija iz njegovih usta. Hihoćući, dugajlija se pljesne po bedru, zabaci glavu i počeo zavijati poput kojota, a preplašene ovce dadoše se u bjesomučan bijeg. Chee, povikavši, potrča za njima da ih zaustavi i skupi.

— Vrlo gnusna i neukusna šala — dobaci mu tiho McCabe u kojemu je kuhao bijes.

— Jeste li čuli, momci, doista mogu zavijati kao kojot — pohvalio se dugonja.

— To vam i nije teško, jer vi i jeste kojot, a ne ljudsko biće — dobaci mu s mnogo prezira McCabe.

Dugonja se na te riječi trgne kao da mu je netko zaljepio pljusku. Ruka mu poskoči prema revolveru, ali se ondje i zaustavi kad mu je McCabe zario cijev svog revolvera u trbuh.

— Chee, ostavi te ovce i dođi odmah ovamo — pozvao ga je McCabe.

Kad se Chee vratio, McCabe naredi kaubojima:

— Otkopčajte opasače i bacite ih na zemlju!

— Stranče, grdno griješiš požalit ćeš — dobaci mu jedan od kauboja.

— Vi ste grdno pogriješili. Sad bacajte opasače — zarežao je na njih McCabe.

Čim su odbacili opasače, McCabe gurne svoj revolver u ruku Indijancu.

— Drži ih na nišanu i pazi na njih dok mu ja ne razbijem tu odurnu njušku — reče McCabe.

— Prebij ga, Charlie — dobaci dugajliji kauboj po imenu Chig.

McCabe dohvati šakom Charliejevo rame. Charlie ga ščepa za zapešće i prebaci preko boka. McCabe tutne o zemlju kao bačena vreća. Podigao se na koljena da bi što bolje dočekao snažan nasrtaj Charlieja. Obojica su se izvalila na zemlju i otkotrljala u tamnu noć. Charlie je sve jače stiskao rukama McCabea za grlo. McCabe trgne rukama uvis i odbaci Charlieja od sebe, te ga uze mlatarati šakama po licu. Charlie se izvalio na leđa i počeo kopitati nogama, te dohvati McCabea nogom u prsa. McCabe ostade bez daha i posrne unatrag.

Charlie se baci na njega, mrmrljajući neke kletve. McCabe se izvali u stranu i Charlie zarova licem po zemlji, te zastenja glasno. McCabe ga zgrabi s leđa i zavrne mu ruke unatrag. Charlie se okrene na bok, te udari McCabea koljenom po uhu, što je ovo-ga na trenutak omamilo.

Charlie slavodobitno krikne i poskочи prema protivniku, udarajući ga objema nogama, pokušavajući da ga dohvati ostrugama po licu.

Tada obojica ustadoše, šakajući se naslijepo, ne misleći da zaštite lice. Charlie se najprije povlačio korak po korak da ga ne dohvati teška šaka McCabea i ledima se nasadio na trnovit grm kaktusa. Shvativši da je u škripcu, Charlie se očajno okomio na protivnika i svalio McCabea na zemlju. Ispruži ruke da ga dohvati, ali ga McCabe ščepa za košulju i snažno trzne, čulo se kako se platno košulje para, a Charlie se prekopitne preko njegove glave. Charlie, međutim, nije

ispuštao McCabea iz šaka i obojica se, smotana u klupko, odvaljaše kroz grmlje, a Charlie duboko zagriže zubima u McCabeovo rame. Stenjući od boli, McCabe dlanom upre pod Charliejevu bradu i otrgne se iz njegovih zubi.

Posrćući, podigli su se na noge. Tek što se osovio, McCabe dobi snažan udarac šakom po sljepoočici. Svijest mu na tren potamni i on se izvali na leđa. Charlie je prvi skočio na noge, no McCabe mu se zari glavom pod bradu, tako da ovaj pade u grmlje gdje ostade nepomično ležati.

Dahćući, McCabe se vrati k vatri. Uzeo je svoj revolver iz ruke Cheea i mahnuo njime dvojici kauboja koji se nisu u tom trenu usudili prozboriti ni slova.

— Stavite ga na konja i tornjajte se odavde što prije — naredio im je grubo McCabe.

— Znate li vi koga ste pretukli?

— Pretukli ste Charlieja Brackena. I ako imate imalo soli u glavi, pokupit ćete se odavde dok vam je na ramenu glava — dometnuo je drugi kauboj.

— Čuli ste što sam vam rekao. Tornjajte se odavde ili ću vas morati ustrijeliti — zagrozio im se srdito McCabe.

Okrenuli su se i šutke nestali u mrkoj noći. Ponijeli su sa sobom i Charlieja Brackena, položivši ga preko sedla njegova konja.

Tko je, pomisli McCabe, taj Charlie Bracken?

— Ja ne poznajem bijele ljude. Znam samo Hamlina i Ordwaya, najboljeg i najgoreg među njima — bilo je sve što mu je znao reći Chee.

— Prenoćit ću uz potok — rekao je McCabe.

Poveo je sa sobom konje do obale. Tu se utaborio, a da nije ni zapalio vatre.

II

Čim je svanulo, izvukao se iz gunjeva i pošao na potok. Oprao je ruke i lice u studenoj vodi. Kada je poio doručak i krenuo da natovari konje, sunce je upravo pozlatilo svojim sjajem gorske vrhunce u daljini.

Već je sjedio u sedlu kad je Chee dojahao do obale potoka. Indijanac je sa sobom donio malen svežanj koji je razvezao i rasprostro na zemlju pred noge McCabea. U njemu je bilo nekoliko srebrnih novčića, malenih zlatnika, dva prstena i narukvica.

McCabe je sjahao i čučnuo nasuprot Indijancu, zamotao svežanj i stavio ga u njedra.

— Pogodili smo se. Vuk će biti mrtav za dvije noći — rekao mu je McCabe na njegovom jeziku.

Clee je nijemo kimnuo, ustao i pošao prema svom konju.

— I donijet ću ti njegovu kožu — poviče McCabe za njim.

Indijanac je odjahao bez riječi. McCabe slegne ramenima i vine se ponovo u sedlo, te upravi konja prema visokoj kosini čunjasta brda. Zastao je kad je čuo da se lome grane u šikaru. Izvukao je pušku iz navlake na sedlu. Mlad junac iskoči pred njega i stade kao u zemlju ukopan. McCabe nanišani i zapuca. Junac se srušio na zemlju kao gromom ošnut. McCabe sjaha, priđe juncu i prereza mu grlo da mu pusti krv.

Zapalio je malenu vatru i izvukao tiganj iz bisaga. Navukao je stare rukavice i zavezao rubac preko lica da se zaštititi od smrada. Koštanim nožem, koji za sobom ne ostavlja nikakva mirisa, izvadio je juncu bubrege i jetra. Razrezao ih je na kriške i ispekao na vatri. Kad se najeo, oderao je junca. Koštanim je nožem izdubao rupe u mesu i u njih umetnuo otrov. Otrovanu je meku složio u sirovu kožu junca, te je složio u svežanj. Osedlao je konja i odjahao istim putom kojim je i došao, vukući kožu za sobom.

Prvu je meku bacio ondje gdje je vuk zaklao Cheejeve ovce. Nastavio je jahati u široku krugu oko tog mjesta, bacajući komade otrovanog mesa svake pola milje. Meso nije dodirivao golim rukama. Kad je postavio i posljednji komad otrovane meke, bio je nekih pet milja udaljen od mjesta gdje je ostavio opremu i tovarne konje. Kožu junca bacio je u guštik. Potom je skinuo zakrvavljene rukavice i spremio ih u bisage, pa odatle izvukao

bocu viskija i potegao iz nje dobar gutljaj da ispere grlo.

Vrativši se na mjesto gdje je ostavio tovarne konje, pokupio je stvari i prenio ih bliže vodi, u grmlje, visoko na obali, u zavjetrinu. Potom je sjeo i uzeo čistiti pušku. Upravo kad je završio čišćenje i podmazivanje, zaništaše konji.

Četiri su čovjeka jahala prema njemu u jednoređu i okružili ga kad su mu se približili. McCabe je odmah prepoznao jednoga od njih: oniska čovjeka okrugla lica i sitnih očiju, koji se zvao Chig. Predvodio ih je čovjek crnih očiju i crnih brkova.

— Ti si jutros ustrijelio junca s ranča Rafter O, zar ne, prijatelju? — upitao ga je brko.

McCabe kimne potvrdno.

— Za meku. Ja sam lovac na vukove — odvrati mu McCabe.

— Ja sam Ross de Graff, nadglednik na ranču Rafter O i gazda me plaća da mu čuvam stoku od protuha koji je ubijaju za meku za vukove.

— To je onaj koji je sinoć pretukao Charlieja Brackena — gotovo poviče Chig, češući se po nosu.

McCabe htjede spremiti pušku u navlaku na sedlu. Svi povukoše na njega revolvere.

— Stoj! Pazi što radiš, stokokradice — opomenuo ga je strogo de Graff.

— Upravo sam je očistio. Prazna je — izjavi McCabe.

— Baci je! — naredi mu de Graff.

— Ja ne bacam naokolo svoje oružje — odvrati mu McCabe, te položi pušku uz obližnji grm, pa nastavi: — Ja sam došao loviti vukove po Ordwayevu nalogu. Pogodili smo se da mi on besplatno dađe meso za meku.

— Ti si mi neki lukavi lovac na vukove — napomenuo je de Graff podsmješljivo.

— Lukaviji od vukova.

— Ali još nedovoljno lukav da bi mene obmanuo. Možda ti i ne znaš da je Ordway mrtav — reče mu de Graff.

Sitna sjenka zaprepaštenja, koju nitko nije zapazio, preletjela je preko McCabeova lica. Dugo je šutio i razmišljao o tome što je čuo, a potom zatrese niječno glavom, kao da nešto ne može shvatiti.

— Ne, nisam znao. Bio je živ još prije tri mjeseca kad mi je pisao da dođem ovamo hvatati vukove.

— Dobio je metak u leđa. Možda ti znaš nešto o tome? — zapitao ga je de Graff zapiljivši se u njega svojim crnim očima.

McCabe se nije osvrnuo na to pitanje, kao da ga nije ni čuo.

— S kime se sad moram pogoditi za lov na vukove?

— Ja o tome ništa ne znam i ne tiče me se. Moje je da čuvam stoku od kradljivaca, a kad ih uhvatim na djelu, da ih objesim — odgovori mu de Graff.

— Objesimo ga odmah! Charlie će se razveseliti kad to čuje. Možda dobijemo i koji slobodan dan — dobaci Chig i ispljune na zemlju kašu sažvakana duhana.

— Znači, taj je Charlie preuzeo upravu nad Ordwayevim rančom — zaključio McCabe.

— Oženio se Ordwayevom kćeri — obavijesti ga de Graff.

McCabea je zanimalo kojom. Ordway je imao dvije kćeri: Minnie, koja je bila njegovih godina, i Grace, koja je bila dvije godine starija od njega. Po čudi Minnie nije pristajala uz Charlieja Brackena. Prema tome Charlie Erocken je sigurno uzео Grace Ordway za ženu. Zanesen mislima, McCabe nije ni opazio kad je de Graff glavom dao znak svojim ljudima. Tri kauboja skočila su s konja i razoružala ga u tren oka, prije nego što je shvatio što se s njim događa, uperivši u njega revolvere.

— Povest ćemo ga sa sobom. Možda će ga Charlie dati samo izbičevati za kaznu što mu je ustrijelio junca — reče im de Graff.

Chig je osedlao McCabeova konja, a kauboj po imenu Jubal zavezao je McCabeu ruke. Pomogli su mu da se popne u sedlo i zavezali mu noge ispod trbuha konja.

— A što će biti s mojom opremom i tovarnim konjima? — upitao ih je McCabe.

— Naći ćeš ih gdje si ih i ostavio, ako se ikada vratiš — odvrati mu de Graff. I nacerivši se pakosno, povede

ih zapuštenom stazom prema San Blas-u.

Do podnožja brda stigli su tek u predvečerje. Staza se tu proširila u kolsku cestu. Mlad mjesec osvijetljavao im je put. McCabe je noću razabrao odsjaj mjesečine na površini rijeke i obris doline kojom je stigao u ovaj kraj. U daljini je opazio svjetlost u nekoj brvnari, a potom uđe u klanac i stadoše se spuštati u južni dio doline Trumpet. Izlaz iz klanca utonuo je u mrkli mrak. Visoka gora zaklanjala ga je od mjesečine. Kad su izbili iz klanca, ugledaše sićušne svjetiljke u San Blas-u kako trepere kroz sjenovitu izmaglicu.

Zaustavili su se uz izvor na pola puta blage padine, blizu nerasvijetljene kolibe, te napojili konje. Vjetar se digao i hladio zemlju od danje vrućine.

Malo je tko izustio koju riječ za vrijeme cijelog puta, ali su kauboји postali vrlo raspoloženi i razgovorljivi kad su napojili konje i spremili se da nastave put.

— Ja bih nešto popio — reče Chig.

— Nema ništa dok ne nađemo Charlieja — otesito će de Graff.

Ljudi su se, mrmļajuci, bunili, no ipak su, nastavili žustrije jahati. Stigli su do prvih kuća utonulih u mrak i tišinu, te nastavili jedinom i glavnom ulicom sve do središta grada. McCabe je zaključio da će uskoro ponoć. Zaustavili su se ispred rasvijetljena saluna. U mraku nije mogao pročitati kako se salon zove, ali je po sjećanju znao da je tu nekad bio salon koji se zvao TWO SHOTS, a vlasnik mu je bio neki mrzovoljni Englez Tom Hiser.

— Jubal, idi vidi je li Charlie unutra — naredio je de Graff pošto je sjahao ukočen od duga jahanja.

— Odmah — odgovori Jubal poslušno, skoči s konja i žurnim korakom gotovo utrči u salon.

— Hoćete li mi odvezati noge? — dobaci mu Chig, hihoćući.

— Odveži mu noge — naredi mu de Graff.

Glave znatiželjnika provirivale su iznad niskih vrata saluna, ali se nitko

nije usudio izići prije krupnoga dugaj-
lije iza kojega je koračao Jubal.

— Požuri, Chig. Odveži mu noge! —
naredio je Charlie Bracken pošto je
stigao do Chiga.

— Evo, odmah, Charlie — odgovorio
mu je Chig sa strahopoštovanjem.

— Zašto ste ga doveli? — upita ih
Charlie Bracken.

— Ubio je jednogodišnjeg junca.
Kaže za mamac. Tvrdi da ga je stari
Ordway pozvao da lovi vukove — ob-
jasni mu de Graff.

— On to ne može dokazati, a mi ov-
dje nemamo milosti prema kradljivci-
ma stoke — izjavi Bracken grubim,
neprijateljskim glasom.

— Imam pismo od Ordwaya u kojem
me moli da dođem i očistim mu ima-
nje od vukova. Možda je on imao na
umu nešto drugo kad mi je pisao pis-
mo — zajedljivo će McCabe.

— Ordway je sam ubijao svoje pro-
tivnike — odvrati mu Charlie Bracken
i naceri mu se u lice.

— Ali ih nije dospio sve potamaniti —
napomene posprdno McCabe.

— Što hoćete time reći? — povišenim
ga glasom upita Charlie Bracken.

— Jedan od njih ga je podlo ubio —
odvrati mu McCabe, gledajući ga u
oči.

— Pazite vi što govorite — zareži na
njega Charlie Bracken, pa nastavi
tako da su ga svi mogli čuti: — Do
vraga, što da se objašnjavam s nekak-
vom protuhom i kradljivcem stoke?
Ubili ste junca koji je pripadao ranču
Raftor O i zaslužili ste da vas a to
dam izbičevati. Ching, pomози Jubu!

Skinuli su ga s konja, uhvatili za
ruke i prebacili preko privezišta za
konje, te mu zavezali ruke oko popreč-
ne motke. Netko mu je strgnuo košu-
lju s leđa, pokidavši puceta, te je ba-
cio u blato. Chig je zavitlao dugim
kožnatim bičem od volovske žile koji
je prasnio kao hitac iz puške.

— Sklonite se, ljudi. Dohvatim li
koga nehotice preko očiju, ostat će sli-
jep do kraja života — opomenuo ih je
Chig veselim glasom.

— Dosta hvalisanja, Chig. Pokaži
nam što znaš. Opleti ga već jednom
kako valja — naredi mu Charlie Brack-
ken.

III

Bič od volovske žile parao je zrak i
kožu na McCabeovim leđima uz oštar
zvižduk. McCabe se svaki put trznuo
pod njegovim vrućim udarcima, osjeća-
jući kako mu topla krv teče niz leđa.

— Zar je to sve što znaš, Chig? —
podbadao ga je Charlie Bracken grl-
nim glasom.

Chig prokune u pola glasa i prasne
bičem prije novog udarca. Bič se ople-
te oko McCabeova tijela. Čuo je Chiga
kako reži kao razdražena životinja.
Onda se upre nogama o blatno tlo i
skupi svu snagu. Motka privezišta, za
koju je bio svezan, svinula se i pukla
uz prasak. McCabe ustukne korak i
zamahne motkom, te pokosi ljude oko
sebe kao srpom. Čuo je povike i jau-
ke. Neki mu čovjek skoči za vrat i
uze ga udarati revolverom po potiljku
glave. McCabe se sklopča i klone na
zemlju.

Charlie Bracken ustade sa zemlje,
stresajući prašinu s odjeće.

— Odnosite ga u Cunklovu konjušni-
cu. Taj klipani ne voli bič, možda više
volj konopac — reče Charlie Bracken.

Odvukli su ga u konjušnicu koja je
zaudarala po konjskoj balegi i bacili
ga na prljav pod.

— Dovedite konja — čuo je kao
kroz san Brackenov glas.

Ležao je ispružen na ulazu u konjuš-
nicu. Kad je otvorio jedno oko, opazio
je desetak ljudi koji su stajali oko nje-
ga. Začudio se što među njima ne vidi
šerifa. Zar u San Blasu nema čuvara
zakona?

Uto su doveli i konja. Ovi će me
ludaci doista objesiti, pomislio je.
Neki čovjek stavio mu je omču oko
vrata i stegnuo je. Pograbili su ga za
noge i ramena te ga stavili na konja.
Ležao je potrbuške na leđima konja
koji je sav podrhtavao.

— Pazi da ne sklizne s konja — povi-
kao je netko od ljudi.

— Neka padne i skrha vrati. Zamalo
mi nije razbio glavu onom motkom.

— I meni. To je bijesno živinče, a ne
čovjek.

— Pazi, Chig, da te ne zgrabi u svo-
je šake. Prebit će te kao tresku.

— Nikoga taj više neće prebiti. Još malo, pa bih s njega zderao kožu onim bičem — reče Chig i naceri se zlobno.

— Chig, prestani klepetati i prebaci konopac, preko ove grede — naredi mu strogo Charlie Bracken.

McCabeu su ruke visjele uz prednje noge konja. Zavrnulo je ruku i omotao nekoliko puta konopac oko šake. Udahnuo je duboko, kriknuo što je jače, mogao i zabiti palce konju u slabine. Konj se propeo, stao udarati kopitima oko sebe, pa zatim jurnuo niz ulicu. McCabe je stezao noge oko njegova trbuha.

Nešto se ispriječilo pred njim nasred ulice i konj naglo skoči u stranu, te posrne ispred saluna »Two Shot«. McCabe pade s konja na zemlju. Konj zaništi i zakopita nogama, te se oslobodi konopca kojim je McCabe bio za njega vezan.

McCabe zbaci omču s vrata, pokuša ustati i uspraviti se na noge, ali se opet stropošta na zemlju.

Više je osjećao nego vidio sjenovite obrise ljudi oko sebe. Netko mu je pomogao da ustane i popne se u kola. Osoba vitka stasa skočila je na kočijaševo sjedalo i potjerala konje u galop. Kola su se drmusala, klepetajući niz ulicu. McCabe osjeti kako mu hladan vjetar osvježava oznojeno i krvavo lice, što ga malko osvijesti.

— Sjediti na ogrtaču. Izvucite ga i ogrnite se.

Izvukao je ogrtač ispod sebe, prebacio ga preko glave i ovio oko ramena. Bacio je brz pogled na vitkoga kočijaša. Duga kosa vijorila je ispod crnog šešira. Primaknuo mu se malo bliže, držeći se za kola. Pa to uopće nije bio kočijaš, nego djevojka, još k tome lijepa. Ne, ne djevojka, nego žena. Ugleđao joj je profil na pozadini tamnoplavog neba i opazio odsjaj zvijezda na njezinim bijelim zubima kad ga je pogledala i nasmiješila mu se.

Tada ju je prepoznao. Bila je to Minnie Ordway.

Spuštali su se cestom u dolinu i kola još brže pojuriše nizbrdice.

— Ne znam zašto ste mi pomogli, ali ipak vam hvala — rekao joj je.

Pokušao se sjetiti kako je izgledala prije dvadeset godina, ali su sjećanja izbljednula, a ostao je samo spomen na otresitu djevojčicu.

— Zašto se Charlie Bracken okorrio na vas? — upitala ga je.

— Duga je to priča — odgovorio joj je.

— Sve su zanimljive priče uglavnom duge, a kako je još dug put do kuće, zašto mi je ne biste ispričivali?

— Ja sam lovac na vukove. Došao sam na pismeni poziv starog Ordwaya da mu zemlju očistim od vukova. Jučer sam naišao na Navajo Indijanca koji se zove Chee. Čopor vukova poklao mu je gotovo cijelo stado ovaca. Pomogao sam mu da odere poklane ovce i osuši nešto mesa. Potom sam se s njim nagodio da ubijem vuka predvodnika čopora. Ustrijelio sam junca s ranča Rafter O za meku. Uхватili su me Brackenovi ljudi i povelili sa sobom, optužujući me da sam stokokradica... Charlie Bracken me je htio za kaznu izbičevati... ali pokvario sam mu to veselje, pa je stoga odlučio da me objesi. Pobjegao sam mu ispred nosa s omčom oko vrata. Eto, to je sve — završio je svoju priču McCabe.

— A zar vi niste onaj koji je tukao Charlieja Brackena? — upitala ga je poslije kraće šutnje.

— O da, istoga dana kad sam upoznao Cheeja, ali uvečer.

— E, onda mi je drago što sam vam pomogla — rekla je veselim glasom Minnie, pa dodala: — A sad mi kažite kako se to zbilo.

— Pretukao sam ga zbog onoga Indijanca. Rastjerao mu je ono malo ovaca što mu je ostalo, zavijajući kao ko-
lot — odgovorio joj je kratko.

— Znam je dobro Cheeja.

— A znadete li i moje ime?

— Kako ne! Otac mi je rekao da vam je pisao da dođete. Vi ste Matthew McCabe.

— Čujem da se jedna od Ordwayevih kćeri udala za Charlieja Brackena.

— Moja starija sestra Grace, zaslijepljena sirotica.

— I da je Roy Ordway ... mučki ubijen.

Spustila je glavu i šutjela neko vrijeme, pa je McCabe pomislio da mu neće reći ni riječi.

— Ne, ne morate ga žaliti. Lijepo je živio i sebi sve priuštio za života. No nije mogao podnijeti pomisao da starost proživi kao bespomoćan starac. Stoga je možda i bolje ovako ...

— Kako je poginuo?

— Jedne noći, kasno, na povratku iz San Blasa, netko tko je jahao iza njega pucao mu je u leđa. Sigurno je to bio netko koga je otac dobro poznavao. Otac nikada ne bi dopustio neznanu da jaše iza njega noću — objasnio mu Minnie.

Ne, dolista ne bi, pomisli McCabe. Roy Ordway bio je po naravi vrlo oprezan i sumnjičav čovjek, moglo bi se reći čak vrlo lukav.

— I Sam je poginuo isto tako, godinu dana prije Roya dodala je Minnie.

— Tko je Sam?

— Sam Benton, moj muž. Ja sam ostala udovica, McCabe. Sama kao list u gori. Sam je bio Royev nadglednik. Naravno, kad je bio ubijen, Charlie Bracken je preuzeo njegov posao — rekla mu je ogorčenim glasom Minnie i dobacila mu kratak i značajan pogled.

— Čini mi se, vi baš ne volite Brackena.

— Ja ga mrzim! — gotovo je kriknula Minnie.

— Ali vaša sestra ima drukčije mišljenje o njemu.

— Grace je praznoglava guska — rekla mu je.

Skrenula je kola na puteljak između drvoreda cedara. Zaustavila ih je pred kućom i htjela mu pomoći da side.

— Hvala, mogu i sam — rekao joj je.

Skočio je s kola, ali su mu koljena popustila i gotovo je pao. Minnie ga je uhvatila ispod ruke i povelu uza stube na trijem. Gurnula je vrata i pomogla mu da uđe u kuću.

— Ostanite ovdje dok je ja ne zapalim svjetiljku — naredila mu je.

Kresnula je šibicom i drhtava svjetlost obasjala joj je lice dok je stajala nagnuta nad svjetiljku koja je bila na stolu u sredini sobe.

Razvila se u pravu krasoticu, pomislio je dok ju je tako gledao. Kosa joj je malo potamnijela i tijelo joj se popunilo. Zenstvenost je zračila iz nje. Oko struka visio joj je revolver s ukrašenim drškom.

— Sjedite na onu nisku stolicu za njihanje. Donijet ću vode i isprati vam rane.

Polaganu se spustio u stolicu da se ne povrijedi i ispružio je noge pred sebe. Stolica je imala udoban naslon i spustio je na nj glavu. Zaklopio je oči. Glava ga je boljela, a rane pekle. Osjećao se izmoždeno i bolesno.

Začas se vratila u sobu s malenom posudom punom vode. Skinula je ogrtač s njegovih ramena. Kleknula je uz stolicu, izvadila iz posude meku i čistu krpu i počela mu ispirati rane.

— Imate desetak posjekotina na glavi — rekla mu je tihim glasom.

— Revolveri imaju tvrde drške.

— Imate, bogme tvrdu glavu. Ni jedna vam kost nije pukla. Ja, doduše, nisam liječnica, ali sam vidjela već nekoliko napuklih glava.

— Okomili su se na mene kao čopor krvoločnih vukova — napomenuo je McCabe.

Prestala mu je ispirati rane i zagledala mu se u oči.

— Oh, taj Charlie. Razumijete što hoću reći? Kakav je to podlac i podmukao pas. Kako ga ja mrzim iz svega srca — rekla je stisnutih zubi.

Ustala je i odlučnim korakom otišla u kuhinju. Odmah se vratila s bocom viskija u ruci. Otčepila ju je i pružila McCabeu.

— Ovo će vas malko okrijepiti i zagrijati. Sam je uvijek imao bocu viskija pri ruci — rekla mu je dok ga je promatrala kako pije.

Osjetio je kako mu viski grije utrobu i zagrijava cijelo tijelo.

— Baš vam hvala — rekao je i vratio joj bocu.

Potegnula je dobar gutljaj iz boce i zagledala mu se u oči.

— Zašto me tako uporno i pozorno gledate cijelo vrijeme? — upitao ju je.

— Gledam vaše oči. Nekoć sam poznavala dječaka koji je imao oči baš kao što su i vaše, malog, ludog, div-

ljeg dječaka — odgovorila mu je i nasmišljala mu se.

— Hoćete reći, duševno poremećenog?

Potvrдно je kimnula.

— Moj ga je otac jednog dana doveo kući iz prerije. Moglo mu je biti najviše pet godina, koliko se sjećam. Dječak je cvilio i režao kao divlja životinja uhvaćena u stupicu. Razbojnici su napali iz busije kolonu kola. Nekako, pukim slučajem, taj je dječak preživio užasan pokolj. Pokušavao je zaštititi majku i oca, da ih mrtve ne rastrgaju gladni vukovi. Bilo mu je samo pet godina. Nikakvo čudo što mu se od toga pomutila pamet — završila je svoju priču, držeći još bocu u ruci.

— A što je poslije bilo s njim? — upita je McCabe suha grla, žudeći za još jednim gutljajem viskija, dok mu je srce živo kucalo.

Trgnula se kao da ju je to pitanje probudilo iz duboka snatrenja.

— Pobjegao je, nestao kad mu je bilo nekih četrnaest godina. Roy, tako se zvao moj otac, neprekidno je ponavljao da se vratio svom vučjem čoporu — odgovorila mu je, gorko se osmijehnula, pa nastavila: — A on je zapravo mrzio vukove. Moj otac je govorio da je vučje čudi. Oh, poslije nekog vremena prestao je režati. Užasno sam ga se plašila, pa sam se od njega skrivala u majčine suknje. Zapravo, bio je neprirodno i pretjerano šutljiv i ozbiljan za tako maleno dijete, tako da nikada nismo mogli znati što doista misli i osjeća. I onda je jednog dana pobjegao od nas. Ostavio nas je.

McCabe se morao promeškoljiti u stolici, toliko je bio uzbuđen onim što je čuo. Nikad taj dio svog života nije tako zamišljao. Oslikala mu je devet godina njegove rane mladosti, koje se jedva sjećao tako da ju je vidio u potpuno drugom svjetlu.

— Zašto ste mi pomogli i doveli me ovamo? — upitao je pomalo srditim glasom.

— Zato da i vi meni pomognete, McCabe. Otac mi je rekao da vi niste samo vrstan lovac na vukove nego i vrlo brz revolveraš koji se zna služiti i nožem i puškom — odgovorila mu je iskreno gledajući ga u oči.

— Ja ubijam vukove, samo vukove, gospodo Benton — odlučno joj je odvratio McCabe.

Slegnula je ramenima.

— Dobro, ako je tako, možete započeti kad god želite.

Viski u njegovoj krvi toliko ga je opio da je za nju želio učiniti sve što ona od njega traži. Ipak, mučilo ga je obilje pitanja, a on je bio preslab i preumoran da bi na njih našao razborit odgovor. Ordway je bio mrtav i to je sve poremetilo. Ne, nije on ovamo došao da se osvećuje. Želio je samo saznati što više o sebi, o svom dječastvu, da bi bio siguran kako je njegov životni put, na kraju krajeva, ipak bio ispravan, kako bi se uvjerio da u životu nije mogao postati ništa drugo osim lovca na vukove.

— Ako sada Charlie Bracken upravlja rančom starog Ordwaya, ne vidim kako bih mogao loviti i ubijati vukove na području ranča Rafter O bez njegova dopuštenja?

— Ne govorite tako. To nije njegov ranč. Ranč pripada nasljednicima starog Ordwaya i pripadat će im dok sam ja živa — odvrtila mu je odlučnim glasom.

— Dok je vaša sestra njegova zakonita žena i pristaje uz njega, ne vidim načina da mu se suprotstavite — napomenuo je McCabe koga je posve osvijestila odlučnost njezina glasa.

— Doista, priznajem, ne vidim ga ni ja, jer Grace sve radi kako Bracken hoće. Zemljište ranča ne pripada samo mom pokojnom ocu. Moj je muž kupio četvrtinu od nekoga doseljenika koji je bio prestar da ga održava. Otac je gore na potoku napravio umjetno jezero. Čim je poginuo, digla sam branu u zrak. Ako Charlie Bracken pokuša tamo sagraditi novu branu, ustrijelit ću ga svojom rukom.

McCabe napući usne kad je čuo njezinu izjavu.

— Vi mi se podsmijavate, McCabe. Meni pomaže samo jedan čovjek. Zove se Gus Roan, ali je star, premda još krepak čovjek. Gus i ja... mi ćemo se sami već nekako snaći... ako mi vi ne želite pomoći.

— Ja znam samo loviti i ubijati vukove.

— Do vraga, čovječe, pokušajte makar shvatiti što vam govorim. Odmah sutra ujutro idem na razgovor sa Charliejem Brackenom. Vukovi su prava pošast za stoku u ovom kraju. Predvodnik čopora, stari vuk, kojega mi nazivamo Rasječena Sapa, krvoločan je zloduh koji hara ovim krajem i već nam je počinio štetu od najmanje tisuću dolara. Ovamo su dolazili lovci na vukove i prije vas dovodili su sa sobom vučjake. Nitko ga nije mogao nadmudriti, otrovati ili ustrijeliti. Da me otac nije u to uvjerio, dvojila bih da čak i vi možete toga vuka ubiti.

— Ja vas zapravo ne razumijem, gospodo Benton. Zašto se vi toliko uzbuđujete zbog vuka koljača, koji vas uopće ne uznemirava? — upitao ju je tresući glavom.

— Zar vi doista ne možete shvatiti da ranč Rafter O u biti pripada meni. Grace i Jiggsu.

— Tko je taj Jiggs?

— Moj brat — odvratila mu je kratko.

— Nisam znao da imate i brata.

— A kako biste to mogli i znati? Tek mu je devetnaest godina, tom razmaženom klipanu. Kao ni u Grace, ni u njega nema ni trunke zdrava razuma. Njemu također pripada četvrtina ranča... odmah tamo s druge strane doline... Sam mu ga je dao... nekih pet milja odavde. Druge dvije četvrtine pripadaju samom ranču Rafter O.

Ustala je i ustobočila se pred njim, podbočivši ruke o bokove.

— Zar ćemo probdjeti cijelu noć u blebetanju? Hajdemo na počinak, uskoro će svanuti. Možete spavati ovdje u dnevnoj sobi, ako vam je po volji. Donijet ću vam posteljinu.

— Ako nemate ništa protiv toga, ja bih radije spavao vani uz kuću pod otvorenim nebom — rekao joj je i ustao, njišući se od vrtoglavice i slabosti.

— Kako vam drago, McCabe, ali ležaj ovdje u sobi mnogo je mekši i udobniji od tvrde zemlje — upozorila ga je Minnie kad mu je donijela gunj.

— Ne sumnjam — odvratio joj je McCabe.

Uzeo je gunj i brzo izišao, prije nego što se predomisli, poželjevši joj pri tome laku noć.

Prostro je ležaj pod najbližim cedrom i uskoro utonuo u dubok san. No prije nego što je zaspao mislio je na Minnie Benton, na tu neobičnu i hrabru ženu koja se uzdizala kao osamljena, neoboriva hrid u središtu doline Trumper.

IV

Kad je nebo zarudjelo, McCabe navuče gunj preko glave i nastavi spavati. Malo zatim probudio ga je štropt kotaka. Sunce je već bilo visoko na nebu. Zbacio je gunj s glave i zaškiljio od prejake sunčeve svjetlosti. Ispod donjih grana cedra ugledao je laku jednoprežnu kočiju koja se zastavila pred kućom Minnie Benton.

Ispružio se potrbuške i stao promatrati kako neka žena, odjevena u sivu usku haljinu, silazi s kola. Grace Ordway, udata Bracken, pomisli McCabe. Raspor na njezinoj haljini omogućio joj je da bez muke siđe s kočije. Sporim korakom zaputila se prema trijemu, kadli se na vratima kuće pojavi Minnie Benton.

— Dobro jutro, Minnie! Je li to kava tako lijepo miriši iz tvoje kuhinje?

— Da. Upravo sam pošla da probudim svog revolveraša i pozovem ga na doručak — odgovori joj Minnie dosta odbojnim glasom.

— Kakvog revolveraša? Stari Gus Roan ne može pucati ni iz pračke — začudi se Grace i namršti čelo.

— Tko je uopće spomenuo Gusa Roana?

— Minnie, ne misliš valjda reći da si unajmila pravog revolveraša? — zaprepastila se Grace.

— Baš to! Moram se nekako zaštititi. Otkad je otac ubijen, ranč Rafter O postao je pravi raj za protuhe i razbijače.

— Slušaj, Minnie, ja nisam došla ovamo da se svađamo — mirnim će glasom Grace Bracken.

— Otkad se ti bojiš svađe i tučnjave?

— Htjela bih da mirno i razborito porazgovaramo makar jednom u životu.

— Ne misliš li da je za to malo prekasno?

— Što ti je? Jesi li možda pala s konja na glavu, a da ja to ne znam?

— Hoćeš reći da mi u glavi nije sve kako valja? Da sam luda?

— A zar nisi? Samo se suluda žena može vladati kako se ti vladaš. I što ti uopće imaš protiv Charlieja Brackena?

— Što ja imam protiv Charlieja Brackena! Pa ruke su mu krvave do lakata, sestro moja. To je ono što mu ja zamjeram. Ja mislim da je on ubio...

— Pazi što govoriš, Minnie, jer ću ti inače iskopati oči noktima — zagrozi joj se Grace, upavši joj u riječ.

— Hajde, samo pokušaj, pa da vidimo tko će izvući kraći kraj — povikala je ratoborno Minnie.

— Oh, kad ćeš već jednom odrasti i uozbiljiti se! — zavapila je zdvojno Grace.

— Je li te Charlie poslao k meni?

— Nikamo on mene ne šalje. Došla sam od svoje volje, da bih s tobom porazgovarala i utuvala ti malo pameti u tu tvoju praznu glavu — odvrati joj Grace.

— Oh, zaveži! Doručak je gotov i moram nahraniti svoga revolveraša — reče Minnie, priđe ogradi trijema i poviče: — McCabe, doručak će uskoro biti na stolu!

Pojavio se iz luga s gunjem prebačenim preko ramena. — McCabe, ovo je moja starija sestra Grace Bracken — predstavila ga je Minnie čim im je pristupio.

Grace mu se osmjehnula, pa razrogáčila oči kad je ugledala rane od udarača bičem po njegovu tijelu.

— Tko vas je tako... — počela je Grace, no Minnie joj brže-bolje upadne u riječ:

— To je jedno od Brackenovih velikih djela — dobacila joj je zajedljivo.

— Ah, vi ste onaj koji je ustrijelio našeg junca, zar ne? — upitala ga je Grace Bracken, a njezino držanje prema njemu odjednom je postalo vrlo hladno i suzdržano.

— Da, gospođo — odgovorio joj je McCabe uz blag naklon, pa se obratio Minnie: — Gdje bih se mogao umiti, gospođo Benton, molim vas, kažite mi!

— Iza kuće na bunaru. Odmah ću vam donijeti ručnik. A ti uđi u kuću ako želiš popiti šalicu kave — rekla je sestri.

Vrativši se iz kuće, Minnie mu je donijela ručnik, britvu i sapun.

— Morate se i obrijati, a ovdje vam je jedna od Samovih košulja. Možda će vam biti malko tijesna, jer Sam nije bio plećat kao vi, ali poslužiti će dok ne nađete neku bolju — rekla mu je i pružila mu košulju.

— Hvala vam. Vi doista na sve mislite. Moje su stvari ostale u dolini.

Uredio se i odjenuo čistu košulju, te pošao na doručak. Kuhinja je bila svijetla i uredna. Stol je bio prekriven kockastim stolnjakom, a na prozorima su visjeli zastori od slične tkanine. Štednjak je sjajio od čistoće. Slanina je cvrčala u tavi, a miris kave napunio mu je nosnice.

Grace je ušla u kuhinju i zapiljila se u njega otvorenih usta od čuda.

— Oh, kako on sličí...

Zašutjela je u pola rečenice, prišla stolu, privukla stolicu i sjela. Minnie je iz pećnice izvadila svježije pečeno pecivo, istresla ga u košaricu za kruh i stavila na stol. Brzim i spretnim kretnjama napunila im je šalice kavom, a McCabeu pokazala rukom na pecivo.

— Izvolite, poslužite se. Jaja će biti ispržena za koji trenutak — ponudila ga.

— Hvala. No recite mi na koga vam ja to sličim? — upitao ih je McCabe dok je sjedao za stol.

— Na suludog dječaka o kojemu sam vam sinoć pričala — objasni mu Minnie.

— Ne, nije on uopće bio lud. Bio je samo povučen i nepovjerljiv — umiješala se Grace u razgovor, promatrajući McCabea sumnjičavim okom.

— Imao je čud bijesna vuka. Da sam bila na očevu mjestu, odvela bih ga u šumu i ustrijelila — dometnula je Minnie dok je pržila jaja sa slaninom.

— Ne pretjeruj, Minnie. Znam ja dobro da ti to ne bi nikada učinila. Ti

si ga se samo bojala — prosvjedovala je Grace.

— Jednom me udario željeznom motkom za žigosanje stoke — reče Minnie.

Podigla je tavu s vatre i prženu slaninu s jajima istresla na tanjur ispred McCabea.

— Dobar tek. Uživam gledati kad muškarac jede s tekom — dometnula je.

— Zar u posljednje vrijeme nisi baš ni jednoga dovela k sebi u kuću? — upita je zajedljivo Grace.

— Prestani podbadati! Radije živim sama nego da imam u kući čovjeka kakav je tvoj muž — odvratila joj istom mjerom Minnie i obrati se McCabeu: — Oprostite i nemojte nas slušati. Mi smo dvije obične prostakuše, ako želite znati istinu.

— Htjela je reći: jezičave babe — reče Grace, pogleda u McCabea, a obrazi joj se zažariše od stida.

— Ja se ne libim istine. Grace se pravi da je fina dama, ali mene ne može obmanuti. Pod svim tim pude-rom i rumenilom za usne i obraze krije se krvoločna divlja mačka. Mene nikada nije mogla zaskočiti, premda je tri godine starija — reče Minnie.

— Dvije — ispravi je srdito Grace.

— O, da, dvije. Dobro, a sad nam reci što jutros kani uraditi tvoj dragi i nježni mužić? — zajedljivo će Minnie.

— Otišao je u gonidbu. Moraju istjerati stado iz kanjona Diablo. Voda je tamo presušila.

— Stoka će sama naći vodu, ako je ostave na miru — prigovori Minnie.

— Nije to teksaška dugoroga pasmina, Minnie, goveda su čistokrvna.

— Znam ja koje su pasmine. Charlie nije mogao ni pričekati da se Sam ohladi u grobu, a već je počeo kupovati čistokrvna grla, plaćajući osam tisuća za jednog jalovog bika.

— Nisu to nikakvi jalovi bikovi. Čak spareni s dugorogim kravama dali su odlične teliće.

— Ma što kažeš! Ja ni jednoga nisam vidjela svojim očima. Najradije bih preuzela od njega upravu nad rančom prije nego što ga sasvim upropasti i dovede pod stečaj, a nas na prosjački štap.

— Opet započinješ svađu. Zar tebi nikako ne ide u glavu da će odsada Charlie voditi naše poslove — odbrusi joj Grace i ustade ljutito od stola.

— E, neće, bogami, dok je meni na ramenu glava — gotovo je povikala Minnie, a oči joj se zaiskriše.

— Nemoj biti glupava guska, Minnie. Što ti time želiš uopće dokazati?

— Reći ću ti nešto, pametnjakovićko. Ja ću radije dopustiti da se ranč Rafter O razdjeli na tri dijela i raspadne — reče Minnie odlučno.

— Zar bi ti pristala na jednu trećinu dohotka?

— Nitko od nas neće dobiti ni centa dok Charlie Bracken bude upravljao rančom, pa je bolje i jedna trećina nego ništa — razložno će Minnie.

— Daj mu malo vremena. Molim te, Minnie. Glupo je da se zbog toga svađamo — usrdno će Grace.

— Ja sam našla čovjeka koji će se boriti da zaštiti moje interese — odvratila joj smrknuo Minnie.

McCabe naglo podigne glavu, pogleda prvo u Minnie, pa potom u Grace, te izjavi ozbiljnim glasom:

— Da se razumijemo. Ja sam lovac na vukove. Gospođa Benton unajmila me je da joj očistim ranč od vukova. Samo za to i ništa više.

Grace ljupko nakrivi glavu, pogleda u Minnie, posprdno se nasmije i odlučnim korakom iziđe iz kuhinje i iz kuće.

— Zašto ste joj to rekli? — prasnula je na njega Minnie.

— Morao sam. Ne želim se uplitati u vaše obiteljske svađe — objasni joj McCabe.

— Dobro. Idite sada i hvatajte te vaše vukove. Nekako, došlo mi je da vas više ne mogu gledati — odgovorila mu je otresito, ustala i uzela tanjur što je bio pred njim.

— Možete li mi posuditi konja dok ne nađem svojega? — upitao ju je skrušeno McCabe dok je ustajao od stola.

— Konji su u koralu iza kuće. Uzmi-te kojega hoćete, samo ne dirajte moju kobilu smeđe dlake. Neću da na njoj jaše svaki vrag.

— Nemojte biti tako osjetljivi, nema razloga. Vaša je sestra vrlo srdačna i

ljupka žena, a vi ste prema njoj vrlo neugodni — napomenuo je McCabe.

Zagledala se u njega kao da ne vjeruje u ono što je čula, a dlanovima je pokrila usta od zaprepaštenja.

— Maloprije ste rekli da ne želite zabadati nos u naše obiteljske svađe, pa vas stoga lijepo molim da se držite svoje riječi — odbrusila mu je.

Gledao ju je jedan trenutak bez riječi, a onda se naklonio u znak pozdrava, okrenuo i izišao.

Kad je skrenuo za ugao kuće prema koralu, čuo je Minnie kako kroz prozor dovikuje sestri koja je upravo sjedala u svoju kočiju:

— McCabe će po mojem nalogu loviti vukove na ranču Rafter O i kaži Charlieju da se ne zabada u njega, čuješ li?

McCabe nije čuo što joj je Grace odgovorila.

Osedlao je konja i uzjahao ga. Dok je prolazio mimo kuhinjskog prozora, vidio je Minnie kako sjedi za stolom, nalakćena, s glavom među dlanovima. Njezina zlatna kosa pala joj je preko lica, a ramena su joj se trzala u jecajima. Poželo je da se vrati i utješi je, ali se bojao da bi joj samo smetao. Podbo je konja i odgalopirao stazom između cedrova prema glavnoj cesti. Na pola puta naletio je na jednoprežnu dvokolicu. Vozio ju je glatko izbrijan čovjek, pognutih ramena, sa crnim šeširom na glavi, a njegov crni kaput resila je srebrna zvijezda.

Zaustavili su se jedan nasuprot drugome.

— Ja sam Bill Ritter, šerif u San Blas-u i dolini Trumpet, hapsim vas u ime zakona jer ste sinoć u San Blas-u usmrtili Jubala Thorpa — rekao mu je blagim glasom šerif.

Izvukao je revolver, napeo mu otponac i uperio ga u McCabea.

— Hoćete li mirno poći sa mnom? — upitao ga je.

Ispod njegove hinjene blagosti McCabe nasluti čvrstu odluku šerifa Rittera da ga ustrijeli s predumišljajem iz čista mira.

Šerif Ritter je zaškljilio i promatrao ga očima stisnutim u tanke crne proroze.

— Nemam uza se revolvera — reče McCabe.

— Ali imate pušku u navlaci na sedlu. Savjetujem vam da je odande polagano izvučete — odvrati mu šerif.

— Zašto? — upita ga McCabe.

— Zato što ja to želim, a ja sam zakon u ovoj dolini.

McCabe se kolebao. Posegne li za puškom, Ritter će ga smjesti ustrijeliti. U tom trenutku opazi da je Ritter brže-bolje strpao revolver u navlaku i prstima dotaknuo obod šešira.

— Dobro jutro, gospodo Minnie — pozdravio je ljubazno.

— Kako ste, šerife? Koje vas dobro nosi ovamo? — upita ga Minnie.

— Dobro, gospodo... — počeo je šerif, ali mu McCabe hitro upadne u riječ:

— Došao je uhapsiti jer sam ja navodno usmrtilo Jubala Thorpa u San Blas-u.

— Nije moguće, šerife! Ta oni su njega htjeli objesiti. Sve sam vidjela svojim očima. Pomogla sam mu da pobjegne. Kad sam ga dovela ovamo, bio je pun rana od biča i udaraca revolverom po glavi... Oh, što li će biti od našeg lijepog San Blas-a? — zavapila je Minnie.

— Što ja tu mogu. Ja sam jedini šerif u cijeloj dolini, a jučer sam bio u potjeri za nekim konjokradicama. No vaše su mi riječi gospodo, sve objasnile — odvrati joj Ritter.

— Doista imamo sreću da ste baš vi naš šerif. Svi znamo koliko se trudite da održite red i mir u San Blas-u i to vrlo cijenimo — dometnula je Minnie.

— Hvala, gospodo, vrlo ste ljubazni. A ti, momče, pripazi što radiš — reče Ritter, dotakne prstima šešir u znak pozdrava i odveze se natrag u San Blas.

— Sva sreća što ste došli u pravi čas — reče joj McCabe kad su ostali sami.

— Zašto? — začuđeno ga upita Minnie.

— Inače bi me ustrijelio.

— Nemojte pretjerivati, molim vas. U vas je zaista bujna mašta — prekori ga Minnie.

— Uperio je na mene revolver i pokušao me natjerati da posegnem za puškom — objasni joj McCabe.

— Dobro da niste. No ipak, Bill Ritter je najljubazniji i najdobročudniji čovjek u ovom kraju. I zašto bi vas on želio ubiti? — nije se dala uvjeriti Minnie.

— Još ne znam, ali ću možda uskoro doznati.

— Izbijte to sebi iz glave — odvratila mu je oštro.

— Na zapovijed, gospođo — rekao joj je s natruhom sprdnje u glasu, naklonio se i odjahao.

V

Opremu je našao gdje ju je i ostavio, ali su tovarni konji nekamo odlutali, pa je pošao za njihovim tragom uz obalu potoka. Pustio je konja da polagano korača i usput pase sočnu travu, a on se zanio mislima na Minnie i Grace. Pomalo mu je bilo žao što se uopće vratio u dolinu Trumpet. Dojam koji je na njega ostavio stari Ordway prije dvadeset godina počeo je blijedjeti, pa je u njemu ostala samo duboka praznina.

Uspravio se u sedlu kad je začuo topot konjskih kopita. Prema njemu je dolazio mladić plave kose i za sobom je na konopcu vodio dva tovarna konja.

— Vidim, našli ste moje tovarne konje — rekao mu je McCabe umjesto pozdrava.

— To su, znači, vaši konji? Našao sam ih gore uz potok, a nisam prepoznao žig — odgovori mu mladić.

— Izgubio sam im trag — priznao je McCabe.

— Pregazili su potok — reče plavokosi mladić.

— Ja sam lovac na vukove. Zovem se McCabe.

— Ja sam Jiggs Ordway — predstavi mu se mladić, pa nastavi: — Drago mi je što sam vas sreo. Čuo sam već za vas.

— Vijesti brzo putuju dolinom Trumpet, čini mi se — napomene McCabe.

— Dobar se glas daleko čuje — odvrati mu Jiggs i nasmiješi se, pa ga upita: A gdje ste se utaborili?

— Još nigdje — odvrati mu McCabe.

— Vidim, jašete konja iz koralu moje sestre — pripomene Jiggs.

— Posudila mi ga je dok ne nađem svoga.

— Kako je Minnie? — upita Jiggs.

— Dobro — kratko mu odgovori McCabe.

Jahali su zajedno i šutjeli sve do mjesta gdje je McCabe ostavio svoju opremu.

— Ovdje ćemo se malko odmoriti. Priredit ću nam nešto da zagrizemo — pozove ga McCabe.

— Nije potrebno. Imam i ja suha mesa u bisagama — reče Jiggs.

Sjahao je i sputao konjima noge. Izvadio je iz bisaga suho goveđe meso i podijelio ga s McCabeom. Pošto su se najeli i utažili žeđ vodom, McCabe uze tovariti opremu na tovarne konje.

— Vrijeme je za polazak — reče kad je natovarilo konje.

— Smijem li i ja poći s vama? — upita ga Jiggs.

— Zašto?

— Htio bih vidjeti kako lovite vukove.

— Pa dobro, ako baš hoćeš — odvrati mu McCabe.

Spustili su se niz blagu padinu i pošli prema riječnom koritu u daljinu. McCabe se više nije točno sjećao gdje je postavio otrovane meke, pa je morao pozorno tražiti tragove. Zaustavio je konja čim ih je ugledao.

— Svježi tragovi, sigurno sam tu negdje postavio otrovane meke. Vuk predvodnik vodio je čopor za sobom. Još nikada nisam vidio tako duboke vučje tragove — reče McCabe.

— Ostavio ih je onaj veliki vuk sivosrebrne dlake. Otac je davao tisuću dolara nagrade onome tko ga ubije — objasni mu Jiggs.

— Vrijedi li to još uvijek?

— Ja vam to ne znam. Ako Minnie kaže, onda vrijedi — reče Jiggs.

— Ona sada upravlja rančom?

— Zašto nju ne pitate — odgovorio mu je pomalo osorno Jiggs.

McCabe se pravio da nije čuo mladićeva odgovora. Pažljivo je slijedio vučje tragove. Podigao je pogled i opazio da trag vodi točno do mjesta gdje je postavio prvu otrovanu meku. Sad se već počeo snalaziti. Srce mu živo zaku-

ca kad je vidio da je nestalo meke. Nestala je i druga.

Ni treću ni četvrtu meku nije našao na mjestu gdje ih je ostavio.

— Uskoro ćemo naići na otrovane vukove — ushićeno će McCabe.

Ali se razočarao. Vuk predvodnik čopora pokupio je sve otrovane meke i u zubima ih odnio na jednu hrpu.

— Donio ih je ovamo i...

Vuk predvodnik ostavio je svoje izmetine na hrpi otrovanih komada junećeg mesa, čak se pomokrio na njih.

— Sad barem znate što misli o vama — podrugljivo će Jiggs.

— Moram pokušati da ga domamim u stupicu i zato bih se morao tu negdje utaboriti. Zna li za neko pogodno mjesto? — upita ga McCabe.

— Kako ne! Gore na vrleti imam brvnaru. Doduše, nije udobna kao ona od Minnie, ali se imam gdje skloniti za nevremena — odgovori mu Jiggs i pokaže mu rukom visoko brdo u sredini uvale.

— Odlično, samo ako vam neću smetati — reče McCabe.

— Kad bih mislio da ćete mi smetati, ne bih vas pozvao da dođete k meni. Baš ste vi neki smiješan čovjek — reče Jiggs pošto ga je najprije pomno promotrio.

— O da, jesam. Svi crkavaju od smijeha čim me vide — odvrati mu McCabe, gledajući mladića iskosa.

Zaista, Jiggsova brvnara nije bila ni udobna, ni čista kao sestrina. Zapravo, bila je vrlo neudobna i sve je bilo u neredu. Po podu su se valjale prazne boce, a sve je bilo pokriveno debelim slojem prašine.

— Rijetko kad navraćam ovamo — ispričavao se Jiggs.

— Gdje ima vode? — upita ga McCabe.

— Izvor je odmah iza kuće — odgovori mu Jiggs, pa doda: — Nije bogzna što, ali osjećajte se kao kod kuće.

— Hvala. Idem istovariti stvari — odvrati mu McCabe.

— Mogu li vam pomoći? — ponudi se Jiggs.

— Naložite dimljivu vatru. Moram osmisliti miris čovjeka sa stupica — objasni mu McCabe.

— Pomiješat ću cedrovinu sa smrekovinom i mahovinom pa ćete začas imati pravu dimnu zavjesu — reče Jiggs.

Poslije nekog vremena McCabe se vratio sa stupicama preko ramena i bacio ih uz vatru.

— Moram naći motke da ih mogu objesiti na dim iznad vatre — kazao je McCabe Jiggsu koji je klečao uz vatru.

— Odmah ću vam donijeti motke. Imam ih u drvarnici još od vremena kad sam mislio ograditi vrt — reče Jiggs, ustane i pođe u drvarnicu.

Vratio se s motkama sav zadihan i uplašen.

— Dolaze neki ljudi na konjima. Vidio sam ih. Utvrdimo se u brvnari — sa strahom će Jiggs.

— Da se utvrdimo u brvnari? Zašto, čovječe? — začudio se McCabe.

— Otkako su mi ubili oca i Sama, ja više nikome ništa ne vjerujem. Brzo, povucite se u brvnaru dok ne ustanovimo tko su i što hoće od nas.

— Ja ostajem ovdje — odvrati mu mirno McCabe.

— Ja ću vas štiti vatrom iz brvnare. Dajte mi svoju pušku.

— Nema potrebe — reče McCabe i strese glavom, čudeći se zašto se Jiggs toliko bio uplašio.

— Svejedno, ja ću čekati unutra — brzo će Jiggs, okrene se, utrči u brvnaru i zakračuna vrata.

Četiri jahača izbila su iz oblaka prašine i naglo zaustavila konje ispred brvnare.

De Graff ga pogleda prezrlivo, a Chig očima punim mržnje Drugu dvojicu McCabe nije poznavao, ali je vidio da revolvere upotrebljavaju vrlo često.

— A što ti radiš ovdje, stokokradice? — upita ga de Graff.

— Pozvan sam u goste — odvrati mu McCabe.

— Je li ovdje mladi Ordway?

— Da, tu je. No, najprije, kada ćete mi vratiti konja i revolver, što su mi oduzeli vaši ljudi? — odvrati mu McCabe.

— Revolver ti je kod Brackena, a konj u Cunkleovoj konjušnici u San Blasu — odvrati mu de Graff, a obrazi mu se zažariše od bijesa.

— Dobro, kažite onda tom Brackenu da ću doći po svoj revolver sutra poslije podne.

— Bracken će biti sretan da vas ponovo vidi — reče de Graff i kiselo se naceri.

— U to ni najmanje ne dvojim — odvrati mu McCabe i vrati se svom poslu.

De Graff i njegovi momci šutke su ga neko vrijeme promatrali. Kad se McCabe vratio k vatri i na nju bacio još jednu cedrovu granu, de Graff poviče iz svega grla prema brvnari:

— Jiggs, izidi!

Jiggs mu nije odgovorio.

— Izidi, mladiću, ili ćemo morati da te na silu izvučemo iz brvnare — zaprijeti mu de Graff, a obrazi mu se zažariše od srdžbe.

Vrata na brvnari malko su se odškrinula i iza njih se pomolila cijev vinčesterke. Chig krikne od straha, okrene konja i podbođe ga u galop. Ostali su se razbježali kuda koji kada je zapucala Jiggsova puška. De Graffov šešir odleti u zrak i de Graff potjera konja u bjesomučan bijeg niz padinu.

Strgnuvši hitro rukavice s ruku, McCabe potrči prema vratima brvnare.

— Prestani pucati — poviče Jiggsu.

Jiggs ga, vjerojatno, nije ni čuo, jer je puška zapucala ponovo, gotovo McCabeu ravno u lice. McCabe udari ramenom o vrata i upadne u brvnaru, te zalupi za sobom vrata. Istrgne pušku iz Jiggsovih ruku.

— Zar želiš da nas obojicu pobiju? — upitao ga je zadihano McCabe.

Jiggs je pokušao iščupati pušku iz McCabeovih ruku, a oči su mu se zamaglile od suza bijesa i i nemoći.

— Vratite mi pušku! — srdito je zarežao.

— Dosta gluposti! — strogo mu odvrati McCabe.

Udarl ga zapešćem ruke preko lica, tako da izgubi ravnotežu i pade na pod.

— Da vas barem nisam ovamo doveo! — zavapi Jiggs suznih očiju.

— I meni je sada žao što sam dopustio da me pratiš — odvrati mu McCabe istom mjerom.

Okrenuo se da pođe prema prozoru, ali su upravo u tom času vani zapucale puške i zrna počela udarati kroz prozor u suprotan zid brvnare.

— Ne diži se! — naredi mu McCabe, pa poviče kroz prozor: — Prestanite pucati i tornjajte se odavde!

— Predajte nam mladića, pa idemo. Njegova sestra želi s njime razgovarati — javi se de Graff.

— Ne idem s njima — promrmlja Jiggs.

— Koja? — upita McCabe de Graffa.

— Gospođa Bracken. A vama je bolje da se u to ne miješate, McCabe, da nam odmah izručite mladića.

— Ja ću sâm doći Brackenu po svoj revolver i dovest ću mladića sa sobom. A sada odlazite, ako ne želite prolijevati krv — opomenuo ih je McCabe.

Poslije duge šutnje i šaputanja ponovo se oglasio de Graff:

— Dobro. Pobrinite se da svakako dođe s vama.

Kad se uvjerio da je de Graff odjahao sa svojim ljudima niz padinu, okrenuo se i čučnuo uz Jiggsa.

— Zašto si pucao na njih? — upitao ga je bez srdžbe u glasu.

— A zar da im pustim da me izvuku i ubiju? — odvrati mu Jiggs pitanjem, sjedeći još uvijek na podu.

— Tvoja sestra želi da te vidi, da s tobom razgovara. Kakvo je zlo u tome? — začuđeno ga upita McCabe.

— Zar bi poslala četiri naoružana čovjeka po mene? Ne, nije to, nego Charlie želi da me vidi mrtvoga, eto zašto su oni došli po mene. Ja mu smetam živ... baš kao što mu je moj otac smetao — odvrati mu Jiggs i kiselo se naceri.

— A zašto mu ti smetaš?

— Lukav lovac na vukove ne bi smio postavljati tako glupa pitanja. Charlie želi da se dočepa cijelog ranča — objasni mu Jiggs.

— Kakav je to čovjek koji bi ubio brata svoje žene?

— Pokvaren i pohlepan, a k tome krvolačan kao bijesan vuk. Eto, takav je čovjek Charlie Bracken — odgovori mu Jiggs i bespomoćno raširi ruke.

— Zašto se onda tvoja sestra udala za njega?

— To je pravo pitanje! — gotovo povikne Jiggs, pa nastavi: — Charlie Bracken stigao je u San Blas nekoliko tjedana poslije Sama Bentona. Minnie se splela sa Samom i ja vam mogu reći da se Sam razlikovao od Charlieja kao dan i noć ... i slagao se dobro s Minnie i udvarao joj naveliko... No, Grace nije nikako mogla podnijeti da je Minnie baci u zasjenak. Zgrabila je Charlieja i pobjegla s njim u Santa Fe gdje su se vjenčali... Samo zato da napakosti Minnie. Dvojim da bi se Minnie ikada udala za Sama da Grace nije ... — zašutio je na trenutak, pa dodao:

— Oh, znam, ne bih smio pred vas iznositi prljavo rublje svoje obitelji.

— Ne smeta. Daj sebi oduška, bit će ti lakše na srcu — posavjetovao ga je McCabe.

Ustao je i izišao iz brvnare da pripremi stupice. Natovarivši ih je na konje i upravo se spremao da se popne u sedlo kadli su se otvorila vrata brvnare i na njima se pojavio Jiggs.

— Još nemate ništa protiv toga da pođem s vama? — upitao ga je s vrata.

— Zar nisi čuo da sam dao riječ de Graffu da ću te dovesti sa sobom na ranč — odgovori mu mirno McCabe.

— Niste valjda toliko ljudi da ćete poći onamo? — zaprepašteno ga upita Jiggs.

— A zašto ne bih? — upita ga McCabe.

Jiggs otvori usta da mu odgovori, ali mu McCabe dade znak rukom da uzjaše konja i pođe za njim. Jiggs je stajao trenutak i gledao ga zabezeknuto, a potom se popeo na konja i podbo ga u brz kas, ljutit na tog čovjeka koga ništa nije moglo zbuniti ni uzrujati.

Naišavši na tragove čopora, McCabe zaustavi konja, sjaše i počeo postavljati stupice. Bio je toliko zanesen poslom i svojim mislima da je zaboravio da je Jiggs s njim. Radio je polagano i pažljivo, tako da je do noći postavio samo tri stupice.

Utaborili su se uz potok, večerali u tišini i potom pošli na počinak.

— Što znaš o šerifu Ritteru? — upita Jiggsa iznenada McCabe kad su se već zamotali u gunjeve.

— Ne baš mnogo — odgovori mu snenim glasom Jiggs.

— Kaži mi što znaš.

— Otac ga je doveo u San Blas prije nekoliko godina i postavio za šerifa. Mislim da se otac s njim sprijateljio u Teksasu još prije nego što se oženio.

— Zna li šerif što se događa u dolini Trumpet?

— Kako da ne. Ali je svojevrsan čudak. Sjećam se jednog slučaja kad sam bio u salunu »Two Shot«. Tamo je bio i Ritter. Bio je sam i pio je za šankom.. on uvijek pije sâm... a neki pijani Meksikanac pucao je po gradu. Ritter je izišao sâm na ulicu i ustobodilo se ispred pijanog Meksikanca. A za to ipak treba imati hrabrosti, zar ne?

— Što se tada dogodilo?

— Nešto nevjerovatno. Meksikanac je iznenada prestao pucati i položio je oružje. Možda se prestrašio Rittersa. Rekao je: »Predajem se, šerife!« — i pružio mu revolver.

Jiggs je potom neko vrijeme šutio, a onda je sjeo, uspravio leđa i zagledao se u crveni žar logorske vatre.

— Ritter ga je očima probadao kao da nije čuo što mu je ovaj rekao. Obasuo je Meksikanca kletvama i pogrdnim riječima koje ni pas ne bi mogao podnijeti. Kad se Meksikančev prst ovlo oko obarača, Ritter je potegnuo revolver i prostrijelio ga kroz želudac. Meksikanac se skljokao, a Ritter mu je polagano prišao, pogledao ga... a zatim se vratio u salun i nastavio mirno piti kao da se ništa strašno nije dogodilo — završio je Jiggs.

— Poznam ja dobro taj soj ljudi — odgovori mu McCabe, okrene se na bok i povuče gunj pod bradu.

Probudilo je Jiggsa u cik zore. Pošto su skromno doručkovali, nastavili su jahati. McCabe je postavljao stupice, a Jiggs mu je pomagao koliko je znao i mogao. No ipak, noć ih je zatekla u pola posla. McCabe je obrisao znoj sa čela i pogledao Jiggsa koji se podbočio o lopatu.

— Vrijeme je da pođemo u pohode Brackenovima — podsjeti ga McCabe.

— **Podete li, ondje ćete ostaviti i svoje kosti** — opomenuo ga je Jiggs, uspravio se i odbacio lopatu.

Poslije pola sata jahali su u tišini prema ranču Rafter O.

VI

Pregazili su potok Mesquite i u daljini ugledali tamnu sjenu gore Sentinel Rock, što je bio znak da su stigli bfižu ranča Rafter O. Uskoro su ugledali i svjetla u kući.

Obišli su kuću i zaustavili konje uz štagalj. Kad je Jiggs zapalio svjetiljku, rasedlali su konje i odveli ih u štalu.

— Čudnovato, nigdje nikoga. Možda se Charlie još nije vratio. Dodite sa mnom — rekao je Jiggs McCabeu. Ugaasio je svjetiljku i poveo McCabea u kuću. Ušli su kroz stražnja vrata u prostranu kuhinju. Jiggs se odmah zaputio prema štednjaku gdje se nalazio lonac kave. Uzeo ga je u ruku i promućkao talog.

Uto su začuli korake u susjednoj sobi i na vratima se pojavila Grace Bracken. Lice joj se smrklo kad je uz Jiggsa ugledala i McCabea.

— Poslala sam Rossa po tebe, zašto nisi htio doći? — upitala ga je strogo Grace.

— Ross je plaćen da goni krave, a ne tvoga brata. Da ga nikad više nisi poslala po mene, čuješ li? Nikada! — povišenim joj glasom odvrati Jiggs.

Podigao je poklopac s lonca na štednjaku i gurnuo u nj nos.

— Kako onda da te pozovem kad mi trebaš? — htjela je čuti Grace.

— Pošalji jednog čovjeka i reci mu da me lijepo zamoli da dođem — uputi je Jiggs.

Grace prezrivo zafrkne nosom.

— Sjednite obojica za stol, ispeći ću vam slanine i jaja — gotovo im je naredila Grace.

— Ja bih radije malko ovoga gulaša — reče Jiggs i pokaže na lonac u koji je maloprije zavirio.

— Gulaš sam spremila za Charlieja — odvrati mu Grace.

— E, u tom slučaju, daj što daš. A gdje je dragi Charlie? — ironično će Jiggs.

Slegnula je ramenima, a zatim pred njih postavila dva tanjura i napunila ih do vrha gulašem. A donijela je i dvije velike šalice od bijela porculana i napunila ih kavom.

— Kaži, zašto si poslala Rossa po mene? — upita je Jiggs.

— Riječ je o obiteljskim poslovima i o tome moramo razgovarati u četiri oka — odgovorila mu je Grace bez oklišanja.

— Čemu ta komedija, sestro? Charlie će ionako učiniti sve po svojoj volji, bez obzira na to što ja kažem — dobaci joj Jiggs, naceri se, te pođe za Grace u susjednu sobu.

McCabe natoči sebi još jednu šalicu kave, pokušavajući da ne sluša glasan razgovor iz susjedne sobe. Čuo je Jigg-sa kako viče i kako su za njim zalupila vrata. Jiggs se vratio u kuhinju žustrim korakom. Prišao je kuhinjskom ormaru, izvadio iz njega bocu viskija, te počeo iz nje piti. Kad se napio, postavio je bocu uz tresak na stol ispred McCabea.

— Pijte, McCabe... Backenovi časte. Charlie kupuje najskuplji viski ... novcem starog Ordwaya, naravno — reče mu Jiggs.

— Ordwayevim novcem? Pa zar Charlie ne radi za plaću? — upita začudeno McCabe.

— Ne budite smiješni, McCabe! On tobože upravlja rančom Rafter O, a Ross de Graff mu je desna ruka. Sam Benton je sâm obavljao taj posao bolje nego njih dvojica — prezrivo će Jiggs, te potegne još jedan dug gutljaj viskija i obriše rukavom usta.

— Kako to da je Sam dobio taj posao, a Charlie se prije njega oženio u obitelj Ordway?

— Otac je volio Sama. Charlieja nije cijenio ni toliko koliko je crno ispod nokta. Grace je zbog toga napala oca, ali se on nije dao pokolebati u svojoj odluci.

— I ti si volio Sama, zar ne?

— Svakako. Poklonio mi je parcelu i brvnaru. A kupio mi je i revolver. Pričekajte, sad ću vam ga donijeti da

ga vidite — rekao je Jiggs i nesigurnim korakom izišao iz kuhinje.

Kad se vratio, donio je sa sobom kolt kojemu je držak bio optočen srebrom, te ga stavio na stol ispred McCabea.

Jiggsu se sve više zapletao jezik i na koncu je McCabe poveo Jiggsa uza stubu na kat u njegovu sobu. Tu se Jiggs srušio na krevet i nastavio nešto mrmljati dok mu je McCabe izuvao čizme.

— Zna li vi, McCabe, što ona hoće od mene? Zamislite, hoće da me pridobije za sebe, a protiv Minnie. Minnie je poslala staroga Gusa Roana u Santa Fe po odvjetnika i Grace se ukočila od straha. Hoće da pristanem uz nju kako se imanje ne bi raspalo, kako bi ga Charlie cijeloga prigrabio. Nije li to veličanstveno, McCabe?

— Spavaj sada — reče mu McCabe i vrati se u kuhinju.

Grace Bracken stajala je naslonjena na štednjak s rukama na prsima. Promatrala ga je kako se opasuje.

— Došao sam ovamo po svoj revolver. Htio sam da mi ga vrati vaš muž, ali kako njega još nema, možda vi znate gdje je revolver.

— Ne znam — odvrtila mu je kratko, piljeći u njega razrogačenih očiju.

— Onda ću morati posuditi Jigsov — rekao je i uzeo Jigsov kolt, te ga spremio u navlaku na opasaču.

— Mislite li da će vam ovdje trebati revolver, McCabe?

— Ni više ni manje nego na nekom drugom mjestu, gospodo Bracken — odgovorio joj je i pošao prema vratima.

— Ti si Boy. Što radiš ovdje? Što hoćeš? — zapitala ga iznenada Grace.

U tom ga je trenutku oslovila sa ti. Zvali su ga Boy, svi u kući. Zastao je na vratima kao ukopan, s rukom na kvaki, okrenut leđima gospođi Grace, nijem.

— Zнала sam da ste vi Boy čim sam vas ugledala. Što ste naumili, McCabe, ili kako vam je već ime? — upitala ga.

— McCabe je moje jedino ime. Drugoga nemam — rekao je u pola glasa i izišao.

Uzeo je gunj sa svoga konja i popeo se na sjenik u staji. Legao je na sije-

no, pokrio se gunjem i zaspao čim je zaklopio oči.

Vani je još bila mrkla noć kad ga je probudio nečiji glas.

— McCabe, McCabe, jeste li tu? — zvala ga je Minnie Benton.

Prišao je rubu sjenika, zureći dolje u mrak.

— Tu sam. Što se dogodilo? — upitao je.

— Zнала sam da ću vas tu naći. Stoga nisam budila ni Grace ni Jiggsa. Sidite, samo tiho — rekla mu je Minnie šapatom. — Tražim vas cijeli dan — rekla mu je kad je sišao sa sjenika.

— A zašto?

— Jučer, čim ste otišli, čula sam pucnjavu u dolini. Osedlala sam konja i odjahala u uvalu istočno od Gore Rock. Pucnjava je utihla kad sam tamo stigla, ali sam na poprištu zatekla Charlieja sa svojim momcima... i tri ubijena Meksikanca. Upravo su im kopali raku kad sam ih ugledala. Sjahala sam i prišuljala im se, ali me nisu opazili.

— Ja sam lovac na vukove i ne tiče me se što radi Charlie Bracken sve dok mene ostavlja na miru — odvrtila joj McCabe.

— O da, tiče vas se, i te kako vas se tiče. On misli da ste došli ovamo nekim drugim poslom i da vam je lov na vukove samo dobra izlika. Ubit će vas sigurno čim vas ugleda — rekla je povišenim glasom Minnie.

McCabe je dugo šutio zadubljen u misli. Minnie ga je uhvatila za nadijakticu i dobro ga prodrmala.

— Jeste li čuli što sam vam rekla? — upitala ga.

— Čuo sam. Pokušavam dokučiti zašto bi me Bracken htio ubiti — odvrtila joj McCabe.

Naglo je podigao glavu kad su začuli topot konjskih kopita i glasne povike u noći, koji su im se približavali.

— Charlie se vraća kući. Gdje da sakrijem svoga konja? — sa strahom ga zapita Minnie.

— Odvedite ga iza štaglja i zavežite, a potom ćemo se sakriti gore na sjeniku u staji — savjetovao joj je McCabe.

— Mislite li da smo tamo sigurni? — upita ga Minnie.

Pričekao ju je dok se nije vratila.

— Penjite se — naredio joj je, gurajući je pred sobom po ljestvama.

Topot konjskih kopita čuo se već točno pred stalom. Minnie se skutrla uz McCabea u tami sjenika.

— Kauboji će odvesti svoje konje u koral, a Bracken i de Graff dovest će svoje ovamo u staju — prošaptala mu Minnie u uho.

Dva jahača zaustavila su konje pred stajom, točno kako je Minnie i predviđela. Dolje je kresnula šibica i netko je u štali zapalio svjetiljku.

— Zar to nije Jiggsov konj, Charlie? — upitao je de Graff Charlieja.

— Bogami jest. Znači da su McCabe i Jiggs u kući. Pođi do kuće i pazi da nam ne pobjegnu. Čim rasedlam konje, poslat ću Chiga na stražu.

— Razumijem, gazdo — reče Graff i žurno iziđe iz štale.

McCabe i Minnie čekali su napeto u tišini što će se dalje dogoditi.

— Charlie, na stolu je prazna boca — povikao je de Graff.

— McCabe nije toliko glup da se ovdje opije. Pošalji Chiga da stražari pred kućom da nam ne umaknu — naredi mu Charlie.

— Ne brini, Charlie — odgovori mu de Graff.

Čuli su njegove korake po šljunku u dvorištu.

— Ross, misliš li da su ga našli? — upita ga iznenada Charlie, a Rossovi koraci začas utihnuše.

— Ne, sigurno nisu. Provjerili smo im tragove i znamo točno kojim su putem došli.

— Da, imaš pravo. Mislim da bismo sutra morali navratiti u grad i obavijestiti, za svaki slučaj, Ritlera — dometnuo je Charlie Bracken.

— Nitko nije ništa vidio — uvjeravao ga je Ross de Graff.

— Onaj se prokleti lovac na vukove pojavljuje kao duh, sad ovdje sad ondje — napomenuo je Charlie Bracken.

— Ne brini, uskoro će i biti duh — dobaci mu Graff, naceri se pakosno i ode uz škripu čizama po šljunku.

McCabe se ukoči. Bracken je uzeo vile i popeo se do polovice ljestvama do sjenika. McCabe gurne Minnie duboko u tamni kut sjenika pod kosinu kro-

va. Tu su se skvrčili. Pošto je skinuo nekoliko naviljaka sjenika, Bracken stade i nabacati ga konjima.

McCabe je osjetio kako se Minnie sva ukočila od straha i uhvatio ju je za ruku da je smiri. K vragu, ona ga se plaši kao smrti, pomislio je. Sve to njezino hvalisanje i razmetanje kako će mu onemogućiti da se dočepa ranča bilo je samo isprazno napuhavanje. Stoga ga je u tom trenutku zamrzlo, a nije mogao shvatiti odakle odjednom ta mržnja na toga čovjeka. Jer on, Matt McCabe, nikada nije bio osvetničke čuđi ili zlopamtilo.

Pošto je ugasio svjetiljku, Bracken iziđe iz staje. McCabe se izvuče ispod kosine krova i uspravi se da izravna leđa. Minnie se priljubila uz njega držeći od straha. Bracken joj je utjerao strah u kosti, pomisli McCabe, samo da mi je znati kako.

— Što ćemo sada, Matt? — upitala ga uplašeno Minnie.

— Ništa. Pritajti ćemo se ovdje dok ne pođu na spavanje, a onda ću ja pokušati izvući Jiggsa iz kuće — objasniti joj McCabe.

— Bracken mu neće ništa učiniti... ovdje u kući.

— Jiggs ne misli tako. On se boji Brackena — odvrati joj McCabe.

— I ja ga se bojim. Charlie neće nikome dopustiti da ga omete u njegovim nakanama ... čak ni Grace — reče Minnie drhtavim glasom.

— A koje su mu nakane?

— Da se dočepa ranča Rafter O — rekla je nesigurno.

— Ali vi ne vjerujete da je to sve što hoće Charlie, zar ne? — upita je izazovno McCabe.

— Vjerovala sam do maločas — iskreno će Minnie.

— Dok niste čuli pitanje koje je Bracken postavio de Graffu: »Ross, misliš li da su ga našli?«

— Da. Govorio je o Meksikancima. A što su to oni mogli naći? Što su tražili? — upitala ga je gledajući ga u oči, pa nastavila srditim glasom: — Ali zašto da se to baš meni dogodi, Matt? Ja nikad nikoga nisam hotimično povrijedila, naniijela mu neko zlo — zavalila je Minnie i potresla njegovu ruku kao da je on za to odgovoran.

Njegov je život bio uglavnom lišen ljubavi i topline, pa mu je stoga srce krvarilo kao god bi ugledao nekoga u nevolji, čak zalutala šugava psa. Nije bio školovan, ali je u njega bilo meko ljudsko srce i ono ga je natjeralo da obgrli Minnie oko ramena i stisne uza se, čekajući da se ona isplače na njegovu ramenu. Znao je da je osamljena i zdvojna, želio ju je utješiti, osokoliti i kazati joj da će za nju učiniti sve na ovom svijetu, ali nije mogao izustiti ni riječi. Ostao je nijem i sva njegova sućut kipjela je zatvorena u njemu i to ga je boljelo.

— Ti zacijelo misliš da ja znam samo cmizdriti. Doista, često se rasplakam...

— Svatko se mora isplakati od vremena do vremena — upadne joj u riječ McCabe.

— Ali ja nisam kukavica. Ja još ne znam što Charlie ima na umu, ali ću doznati. Borit ću se protiv njega svim sredstvima koja mi stoje na raspolaganju. Razumiješ li što želim reći, Matt? — upitala ga je.

— O, da! Znam ja vrlo dobro što osjećаш. Ja se isto tako osjećam kad se sjetim vukova. Moram očistiti ovu dolinu od njih, bilo kako.

Odgurnula ga je od sebe i bijesno udarila šakom po nadlaktici.

— Ali to nije jedno te isto, McCabe! — šapnula je.

— Za mene jest. Najbolje ti je da pođeš sa mnom čim izvučem Jiggsa iz kuće. Otpratit ćemo te natrag do tvoje brvnare — odgovorio joj je mirno.

Osedlao je oba konja u mraku, a ona je dovela svoga u staju. Dao joj je uzde u ruku.

— Drži ih i budi spremna za polazak, jer bit ćemo u velikoj žurbi kad se vratim!

— Cuvaj se, Matt, molim te, zbog mene i zbog sebi — šapnula mu je kad je uhvatila uzde.

Primio ju je na trenutak za ruku, nježno je stisnuo, a potom kliznuo kao sjena u tamnu noć.

Izišao je iz staje i iza sebe ostavio suh zagušljiv vonj suha sijena i konjske balege, pa je duboko udahnuo noćni zrak koji je mirisao po kadulji i borovima.

Legao je na zemlju nedaleko od kuće i čekao da mu bljesak šibice ili žar zapaljene cigarete pomognu pronaći stražara ispred kuće. Tada mu sine da Chig ne puši, nego da žvače duhan, pa se prišulja još bliže kući, osluškujući napeto ne bi li čuo Chigovo mljackanje.

Podigao je malo glavu i naćulio uši. Čekao je dosta dugo. Napokon je čuo mljackanje i Chig ispljune na zemlju sažvakani duhan. Tiho i oprezno kao mačka dopuzao je blizu Chiga.

Predobro je on poznao pravila te opasne igre. Skoro cijeli život proveo je u divljini i postao je njezin dio ništa manje nego škrbate hridi vjetrom šibane mese i divlje životinje koje u njoj žive. To se vidjelo i po crtama njegova lica, po držanju tijela i hodu... a koračao je kao čovjek vičan borbi, spreman da se svakog trenu brani od svake iznenadne opasnosti koja bi na njega vrebala u svijetu divljine koji nije poznao milosti.

Prišuljao mu se tiho s boka. Tek tada je spazio sjenovit obris Chiga, zgrbljena od hladnoće noći, naslonjena leđima na zid kuće. Chig je tiho pjevusio, vjerojatno od straha da ne zaspi na straži.

McCabe iskoči iz tame i upre cijev revolvera Chigu u glavu.

— Ni riječi! Piseš li, prosvirat ću ti glavu — promrmljao je kroz zube prijetecim glasom, a Chig se ukipio od straha.

Chig je gledao netremice ravno pred sebe, ukočena tijela, ruku ispruženih uvis, a prsa su mu se nadimala i spuštala od teška disanja.

— Najprije, Chig, vrati mi moj nož — reče McCabe.

— Za... za pasom mi je — promuća Chig i proguta slinu.

Izenada, užasna pomisao pala mu je na um. Polagano, u trzajima, kao da pri svakom trzaju osjeća nepodnošljivu bol, okrenuo je glavu prema McCabeu.

— Ne, pobogu... nećete me valjda... zaklati! — mucao je u smrtnom strahu.

McCabe napipa držak noža i izvuče ga iz Chigova pojasa. Gurnuo ga je u prazne korice na svom opasaču i stresao niječno glavom.

— Ne, neću te zaklati. Ne moraš me se uopće plašiti budeš li poslušan — reče McCabe tiho.

— Učiniću sve što hoćete — gorljivo će Chig.

— Kaži mi onda sve što znaš o Samu Bentonu — naredi mu McCabe.

— Sam? Pa on je mrtav.

— To znam i ja. Ali mi reci što znaš o njemu prije nego što je poginuo.

— Ne znam što vi zapravo hoćete — odgovori mu Chig, a glas mu ojača; odjednom kao da se ohrabrio.

— Znaš ti veoma dobro što mene zanima. Kad je Sam Benton stigao ovamo, netko ga je pratio. Tko? I što su ti ljudi od njega htjeli? — upita ga strogo McCabe.

— Vi ste se sigurno najeli ludih gljiva — drsko mu odgovori Chig i naceri se.

McCabe odustane od daljnjeg ispitivanja, jer je vidio da od Chiga neće ništa saznati, a i nebo na istoku počelo je sivjeti. Još koji sat i svanut će zora, a on do tada mora obaviti još mnogo posla i nestati s ranča zajedno s Minnie i Jiggsonom.

Naredio je Chigu da uđe u kuću. Chig ga pokorno posluša.

Kad su ušli u kuhinju, svjetiljka je dimila i samo joj se još stijenj žario. U njoj više nije bilo petroleja. McCabe naredi Chigu da sjedne na stolicu. Zureći se, zavezao ga je čvrsto za stolicu i zabio mu krpu u usta. Onda je stolicu prevrnuo naslonom na pod kako Chig ne bi mogao nogama lupati po podu i tako dozvati pomoć.

Izuo je čizme u polutami i potom ugasio svjetiljku koja je tinjala. Pošao je na prstima stubama na kat držeći se zida da daske na stubama ne bi zaškripale. Uza zid se prišuljao i do Jiggsove sobe. Jiggs je ležao potrbuške preko kreveta i hrkao. McCabe ga uhvati za rame i napola okrene prema sebi, a drugom mu je rukom začepio

usta kako Jiggs ne bi možda kriknuo od zaprepaštenja.

Jiggs se počeo koprcati po krevetu mrmljajući nerazumljive riječi.

Da bi ga probudio, McCabe uhvati komadić mladićeve kože između palca i kažiprsta i okrutno ga uštipne, potom udari zapešćem ruke preko usta, kako bi zatomio Jiggsov krik bola i zaprepaštenja, te ga istog trena snažno trgne uvis.

— Slušaj! Bracken se vratio i neće nas pustiti žive oдавде. Moramo pobjeći sada odmah, razumiješ li ti mene? — šaptom mu je govorio McCabe i drmao ga da ga razbudi.

Jiggs kimne, McCabe ga ispusti iz ruku, a Jiggs sjedne na krevet i posegne za čizmama.

— Uzmi ih u ruku. Vani ćeš ih obuti — naredi mu McCabe, podigne na noge i gurne prema vratima.

Tamna visoka sjena ispriječila im se na putu u hodniku.

— Što se tu, do vraga...

Bilo je to sve što je dospio reći Charlie Bracken prije nego što ga je McCabe udario revolverom po glavi. Bracken tresne svom težinom na pod, tako da se cijela kuća zatresla. McCabe prekorači preko njegova tijela, vukući Jiggsa prema stubama.

— Charlie! Charlie! Što se dogodilo? — čuo je glas Grace koja je doživjela svog muža iz njihove spavaonice.

Prošao je preko kuhinje, napola noseći, napola vukući Jiggsa. Kad je izašao na dvorište, lakše je disao, ali nije usporio korak. Svjetlost je bljesnula u brvnari za služinčad gdje su spavali i kauboji. Vjerojatno je kuhar ustao da naloži vatru u kuhinji. Uskoro će i ostali ukućani biti na nogama.

Minnie je sjedila na konju i čekala ih. Bez riječi je predala McCabeu uzde njegova i Jiggsova konja. Uzeo ih je u ruku i pomogao Jiggssu da se popne u sedlo. Izjahali su zajedno iz štale čim se McCabe popeo na svog konja.

— Podbodi konja i nemoj zastajkivati. Nije joj ništa — naredi McCabe Minnie koja je trenutak zastala kad je čula sestrin glas.

— Što si joj učinio?

McCabe ispruži ruku, dohvati uzde njezina konja i povuče ga za sobom. Ispustio ih je tek kad su konji pošli laganim kasom.

— Vjerojatno je našla Charlieja u nesvijesti, pa se prestrašila. Udarilo sam ga revolverom po glavi.

— Neka si! Baš mi je drago! — rekla je ushićeno Minnie.

Svjež zrak i povjetarac razbistrili su malko Jiggsu glavu, premda se on nikako nije mogao potpuno razbuditi, pa je zgrbljen jahao ispred njih i dremuckao u sedlu. Jahali su neko vrijeme u tišini, svatko zauzet svojim mislima.

— Hoćeš li mi sada pomoći? — upitala ga je iznenada Minnie i pogledala u oči.

— Ne gnjavi me! Ti vrlo dobro znaš da se u našem odnosu ništa nije promijenilo. Otpratit ću te do tvoje brvnare, a zatim se vraćam svom poslu — odgovorio joj je otresito McCabe.

— Kojem to poslu, McCabe?

— Ti dobro znaš kojem. Ja sam lovac na vukove.

Zabihotala je histerično i njezin je smijeh jetko odzvanjao u sivilu zore, ali više nije izustila ni riječi sve dok nisu prošli kroz planinu Rock.

Razdanilo se, a Jiggs je još zgrbljeno sjedio u svom sedlu i drijemao. Minnie je jahala tik uz McCabea i ovaj je osjetio ugodan miris njezina parfema. Pogledao ju je iskosa, uopće ne okrećući glavu. Minnie je bila dobra jahačica, prava i zrela žena, svoje je vitko tijelo njimala u skladu s korakom konja.

— Recimo da ja pristanem da radim za tebe... što neću ... što bi ti htjela da sad učinim? — nije mogao McCabe izdržati, a da je ne upita.

— Što da učinim? Pa valjalo bi najprije da o svemu dobro promozgaš, što tebi nije teško — odgovorila mu je Minnie.

— Budući da znam nadmudriti vukove, valjalo bi da smislim nešto kako bih izgrao i nadmudrio tvoje pokvarene protivnike, zar ne?

— Ne poznajem nikoga za koga bih mogla reći da je pokvaren — odgovori-

la mu je ona zagrižljivo poslije dulje šutnje.

— Znači da si promijenila mišljenje o Brackenu koga nazivaš pogrdnim imenima otkad se znamo — prigovori joj McCabe.

— Zbunio si me — priznala mu je i pokunjila se.

— Što mi možeš reći o Samu Bentonu? Odakle je došao? Što je radio prije nego što je došao ovamo? I zašto si se uopće za njega udala? — upitao ju je McCabe poslije kraće šutnje.

Minnie je šutjela, a on je nije više poticao da mu odgovori na njegova pitanja. Kad je napokon progovorila, glas joj je bio umoran.

— Bio je rodom iz Teksasa. Jednom mi je rekao da je došao iz El Pasa, drugi put da je porijeklom iz kraja oko Columbusa, treći put... oh, izmiješao je sve svoje priče i spleo se u lažima, tako da ja ne znam točno odakle je došao i zašto.

Ponovo je zašutjela. Dobacila mu je brz pogled, a potom se zagledala u svoje ruke na jabuci sedla.

— Mislim da sam se za njega udala samo zato što sam bila uvjerena da ga Grace želi pridobiti za sebe. No, jedno je sigurno, McCabe, ja ga nisam voljela. Zar to nije bilo glupo od mene?

— Svi mi griješimo — pomirljivo će McCabe.

— Zar je to sve što mi možeš kazati sada kad znaš istinu? — upitala ga je razočarano, povisivši glas.

— Što bi ti htjela da ti na to kažem? — upitao ju je blago.

— Glupo je što išta očekujem od tebe. Ti se razumiješ samo u hvatanje vukova. Možda si i sâm napola vuk. No, jedno znam zasigurno: slabo poznaješ ljude, McCabe — odvrtila mu je ogorčeno.

Možda u tome i jest moja nevolja, pomisli McCabe. Razmišljajući o godinama što su prohujale, sjetio se da se uvijek neugodno osjećao među ljudima i da je Minnie zapravo prva osoba u njegovu životu s kojom se osjećao ugodno. Poželio je da joj to prizna, ali se posve obeshrabrio kad je ugledao njezino namrgođeno lice.

— Možda imaš pravo — bilo je sve što je rekao.

Minnie se još jače namrgodila kao da ju je razočarao njegov odgovor.

U međuvremenu su se popeli na uzvisinu s koje je pucao pogled na uvala i brvnaru.

— Ovdje ćemo se rastati. Moram postaviti još nekoliko stupica za vukove — rekao joj je McCabe kad su se zaustavili na sljemeni uzvisine.

Minnie pogleda u Jiggsa, pa u McCabea, očima punim gnušanja, te iznenada podbode konja. Konj se propne u oblaku prašine, a Minnie padne šesir s glave. Njezina se zlatna kosa rasula i zavijorila na vjetru kad je njezin konj pojurio niz padinu u divljem galopu.

— Koji joj je vrag? — začuđeno će Jiggs.

— Provela je napornu noć, pa su joj živci popustili. Hoćeš li ti za njom ili sa mnom? — upita ga McCabe.

— Ja bih vrlo rado s vama, ali moram najprije porazgovarati s tom svojom lukavom sestrom. Ne smijem dopustiti da je Charlie i Grace smotaju svojim lukavim smicalicama — odvratiti mu Jiggs i dobaci kratak, ali značajan pogled.

— Ona je, čini mi se, kadra da se sama pobrine da joj se to ne dogodi — napomenuo je McCabe.

— Što dokazuje da baš niste vrstan poznavalac žena — dobaci mu Jiggs uz smiješak.

— To nikada nisam ni tvrdio. Nego, hoćeš li poslije doći za mnom?

Jiggs potvrdno kimne.

— Udari ravno na sjever od prve stupice koju smo zajedno postavili, i to prema najvišem vrhu u dolini — uputi ga McCabe.

— Dobro. Vama baš i nije veoma žao što ne idem s vama, zar ne? — upita ga na rastanku Jiggs.

— Već ću se ja nekako snaći i bez tebe, ne brini. Nije mi prvi put. Do viđenja — pozdravi ga McCabe uz širok osmijeh.

VIII

Sve su stupice zjapile prazne. Oko njih čak nije bilo nikakvih tragova, ali to McCabea ipak nije obeshrabrilo.

Pregledao ih je sve redom i stao postavljati nove. Još danju je opazio jahače u daljini, pa se pitao nije li to Charlie poslao svoje ljude da ga drže na oku.

Radio je pod sunčevom pripekomi, oznojen i pognut, a hrpa stupica bivala je sve manja i manja, sve dok mu napokon nije preostala još samo jedna koju je valjalo postaviti. Upravo se spremio da odjaše do mjesta gdje je mislio postaviti tu posljednju stupicu kadli Jiggs izjaha iza sljemena uzvisine i u brzu se kasu spusti niz padinu prema njemu.

— Rekla mi je sve o Meksikancima. Što vi mislite što je Bracken naumio? Zašto ih je ubio? — upita ga Jiggs čim je dojahao do njega.

— Ne znam, ali čim postavim ovu posljednju stupicu, poći ćemo pogledati gdje se to dogodilo — odgovori mu McCabe.

— Onda požurimo jer će uskoro pasti mrak — odgovori mu Jiggs i zašklji u nebo.

Jahali su jedan uz drugog uz rub šume sve do gorskih obronaka. Tu je McCabe postavio posljednju stupicu i zatim pošao za Jiggsom koji ga je vodio do uvale gdje je Bracken poubijao Meksikance.

— Netko nas slijedi — napomenuo je Jiggs i zaustavio konja.

McCabe potvrdno kimne. On je već prije zamijetio jahače u daljini.

Objahal i su vanjski rub doline, koja zapravo i nije bila prava dolina nego ulegnuće u samoj dolini, pa se popeli na visočinu koja se protezala uz kosinu čunjasta brda. McCabe tu sjaše i da uzde svog konja i tovarnih konja Jiggsu, te mu reče da ga tu pričekaj.

— Ne smijemo izbrisati tragove — rekao je.

Sjeo je na zemlju, izuo čizme i na noge navukao lagane mokasine. Pomno je proučavao tragove. Našao je smeđi cigaretni papirić iz kojega je izvađen duhan, a vrh mu je bio zagraavljen pepelom. Netko je tu pod stablom sjedio i čekao odmarajući se, te ispljunuo sažvakani duhan. Slijedio je tragove čizama do mjesta gdje su bili sputani konji. Po izmetinama je zaključio da su konji tu stajali stanovito

vrijeme, najmanje dva sata, što se moglo zaključiti i po popasenoj travi. Pomno i polagano slijedio je tragove kopita dok nije stigao do mjesta gdje su ubijeni Meksikanci. Zemlja je tu bila utabana i puna tragova kopita. McCabe se namrštio kad je otkrio da su Meksikanci zapravo bili napadnuti iz busije i poubijani. Napadači su ostavili svoje konje nedaleko od mjesta zasjede i čekali svoje žrtve. Prazne čahure metaka ležale su posvuda naokolo. Bez sumnje, napadači su nesmiljeno poubijali svoje žrtve.

— Što ćete sada poduzeti? — upitao ga je Jiggs.

McCabe slegne bespomoćno ramenima.

— Vjerojatno ništa.

— Zar vas to ne ljuti što su tri čovjeka ubijena iz zasjede?

— Ljuti me, ali neću se valjda sada zbog toga ubiti. Jesi li ih poznavao? — upita ga McCabe.

— Ne, nisam, a da i jesam, bilo bi to isto, zar ne? — odvrati mu Jiggs i pogleda ga iskosa.

— Što ti hoćeš od mene? — upita ga McCabe s trunom srdžbe u glasu.

— Ništa, baš ništa — odgovori mu uz kiseo smijeh Jiggs, pride svom konju i polagano se popne u sedlo.

— Jiggs, oni ih nisu odmah poubijali. Najprije su ih mučili i Minnie je sve to vidjela — reče McCabe.

— Pa što, ljudi pogibaju danomice, zar ne? — reče Jiggs, ali ravnodušnost kojom je htio popratiti svoje riječi nije odviše uvjerljivo zvučala.

Bez riječi McCabe uzjaše i potjera konje u kas. U njemu se nakupilo mnogo toga što je želio reći da bi dao oduška srdžbi što ne može kazniti ubojice. Uostalom, pomisli, ne bi ničemu služilo da se izjadam Jiggsu i izvirgjem njegovu ruglu svoju neodlučnost i nemoć.

U svojoj je duši Matthew McCabe bio siguran da se ne želi uplitati u nepoštednu borbu koja se vodila u porodici Ordway.

Premda je znao da ga je teško zaplašiti, bilo mu je žao što nije odmah odjahao iz doline poslije prvog susreta s Brackenom i njegovim ljudima. Zadržala ga je samo njegova nagoniska že-

lja da pomogne ljudima u nevolji i stoga nije mogao otići.

— Minnie je poslala staroga Gusa Roana po odvjetnika. Smirila se jer misli da će svoje pravo postići zakonskim putem — doviknuo mu je Jiggs koji je jahao iza njega.

Jiggs mu je to rekao zato što je slutio što muči McCabea, zato što je od svega srca želio da im taj snažni i staloženi čovjek pomogne, da im kaže što da rade, da ih uputi kako da pobijede u borbi za svoje pravo.

— U najgorem slučaju izgubit će parnicu i svoj dio nasljedstva — nastavi Jiggs.

— Uskoro će pasti noć. Moramo požuriti — reče mu McCabe praveći se da nije čuo što mu je Jiggs rekao.

Tjerao je konje u galopu sve dok se nisu približili Jiggsovoj brvnari na strmini osamljena brda.

Dolje u uvali Minnie je sigurno nerвозno šetala po kući, sama i zaplašena, čekajući da se Gus Roan vrati s odvjetnikom. Obuzeo ga je nekakav nemir pri pomisli na Minnie, osamljenu i uznemirenu. Budući da je ostala sama samcata, bila je izložena velikoj pogibli. Zar njezin muž nije umro naprasnom smrću, baš kao i njezin otac?

— Mislite li da će se vuk uhvatiti u vašu stupicu — upita ga Jiggs dok su se penjali uzbrdicom.

— Možda. Moram biti strpljiv.

— Šteta što nemate stupice u koju bi se sapleo i Charlie Bracken. Ili je možda imate, samo mi nećete odati tajnu? — peckao ga je Jiggs, njišući se na konju uz njega, okrenuvši prema McCabeu preplanulo lice.

— Ljudi Brackanova kova ne znaju gubiti. S njima nema šale. Zavadiš li se s njim, završit ćeš kao Sam Benton... i Roy — odvrati mu McCabe i zagleda mu se u oči.

Želio ga je opomenuti da mu ne padne na um neka nepromišljena lakoumnost i njegove su se riječi duboko dojmile Jiggsa. Opazio je kako su mladici zaigrale vilice, zgrčili se mišići na licu, a usne napele u tanku crtu.

— Ako me želite nagovarati da odustanem od borbe za svoja prava,

McCabe, onda vam je bolje da držite jezik za zubima — odbrusi mu Jiggs.

— Nije moja dužnost da ti savjetujem što da radiš, ali ne računaj na moju pomoć, makar što poduzeo — odvрати mu otrešito McCabe.

Jiggs se smrkne i zagleda u McCabea.

— E, i vas su dobro zaplašili. Vi ih se bojite, McCabe. Prsrite se tu predamnom, a istodobno se bojite da vas još jednom ne uhvate u svoje šape — spočitne mu u lice Jiggs.

McCabe se zablene u Jiggsa.

— Što ti je? — upita ga, netremice ga motreći, a potom uspori konja. — Dobro, do vraga, kaži mi otvoreno što hoćeš od mene?

Jiggs prasne u grohotan smijeh.

— Radite što mislite da morate uraditi, McCabe — odvрати mu Jiggs kad se prestao cerekati.

Ostatak puta proveli su u šutnji.

Sutjeli su i dok su uređivali brvnaru. Svaki put kad bi McCabe pogledao u mladica, Jiggs bi okrenuo glavu u stranu. Za večeru je McCabe ispekao palačinke, a da ni jednom riječi nije upitao Jiggsa što bi želio jesti za večeru.

— Htio bih jesti grah — reče Jiggs koji više nije mogao izdržati u šutnji.

— Otvori limenku, ima ih napretek — odgovori mu McCabe.

Ali Jiggs nije otvorio limenku, a kad su palačinke bile ispečene, sjeo je za stol i stao jesti s McCabeom. omotavajući palačinke oko kriške pržene slanine i zaljevajući ih vrućom kavom.

Doslje večere McCabe je pregledao svoju opremu, a Jiggs je počistio stol i oprao suđe. Pošto su obojica završila svoj posao, zavukli su se pod gunjeve na klimavu ležaju. Ležaj je puknuo pod težinom McCabea, pa su obojica morali prespavati tu noć na priljovom podu brvnare. McCabe je dugo ležao budan i slušao kako Jiggs hrće. Nije mogao zaspati jer je bio uzrujan i odlučio je da se ni po koju cijenu neće dati uvući u tu obiteljsku zavadu, ni radi lijepe udovice, ni radi osamljena momčica koji je tražio novog oca na koga bi se mogao osloniti.

Rano idućeg jutra McCabe je izašao s Jiggsom koji ga je pratio ukorak

kao vjerna sjena. Nije se obazirao na mladica kad je pošao u obilazak svojih stupica. Naišao je na vučji trag u blizini prve stupice. Pošao je za tragom koji je išao u ravnom smjeru kao napeta žica ravno do stupice.

Jiggs je prasnuo u glasan smijeh, a McCabe se namrštio. Vuk Rasječena Šapa ostavio je tragove po kojima se vidjelo da je on znao kamo ide. Zauzvatio je svoj čopor i sam pošao naprijed, pa stao čeprkati zemlju dok nije iskopao stupicu s lancem i panjem na koji je bila pričvršćena, tako da su je svi vukovi mogli vidjeti.

McCabe prokune tihim i srditim glasom, pa pođe prema idućoj stupici. Ni s idućom stupicom nije bilo ništa bolje. Bila je iskopana iz zemlje. Do noći McCabe je ustanovio da je vuk Rasječena Šapa iščeprkao iz zemlje sve stupice koje je toga dana dospio pregledati.

Kad je pala noć, uvukli su se u gunjeve. Nisu naložili vatre.

— Taj prokleti vuk nije ljudsko biće, ali će ipak kad-tad napraviti neku pogrešku — rekao je McCabe Jiggsu.

— Sumnjam — odgovorio mu je Jiggs, ali više se nije podsmijavao McCabeu.

— A ja mislim da mu je odzvonilo. Svaki put kad naiđe na neko sumnjivo mjesto, odskoči u stranu. To je učinio pri svakoj stupici koju je iščeprkao iz zemlje. Nadmudrit ću ja njega — rekao je McCabe.

Rano idućeg jutra pokupio je polovicu svojih stupica i odabrao nova mjesto na vučjoj stazi. Postavio je nekoliko stupica sa svake strane zapuštene staze, a jednu je postavio u sredini staze između dva reda stupica. Dok je McCabe postavljao stupice, Jiggs je tumarao po obližnjim uvalama, tražeći zalutalu stoku. Kad je McCabe bio spreman za polazak, Jiggs je izjahao iz uvale goneći pred sobom nekoliko krava. Otjerao ih je prema rijeci, a potom se pridružio McCabeu i zajedno su se vratili u njegovu brvnaru.

— Mislite li da ćete ga ovaj put uhvatiti? — upitao ga Jiggs.

— Možda. Ništa se ne zna dok ih ne vidiš uhvaćene u stupicu — odvratila mu McCabe.

— Nikada vi njega nećete uhvatiti u stupicu. Stari je vuk odviše lukav za vas. Niste vi njemu dorasli — izjavio je Jiggs.

Te je noći stari vuk zavijao dolinom, prkoseći McCabeu koji se jedva svladao da ne ustane i pođe u potjeru za njim.

Činilo mu se da je Jiggs ipak imao pravo. Rano ujutro McCabe je pošao da pregleda stupice. Pažljivo je slijedio tragove Rasječene Šape i njegova čopora. Kao i prije, stari je vuk zaustavio svoj čopor na sigurnom odstojanju i sam pošao u izviđanje. Njegove su šape ostavile jasan trag na stazi između dva reda stupica. McCabe prokune i skoči s konja.

— Kako vam je sada umaknuo? — upita ga Jiggs s natruhom sprdnje u glasu.

McCabe se jedva svladao da se ne obrecne na mladića.

— Štitila ga je sreća — odgovori mu McCabe, pokazujući rukom tragove.

Pomno je slijedio svaki otisak traga starog vuka.

— Došao je točno između ova dva reda stupica. Umjesto da skoči u stranu, po svom običaju, povukao se natrag po svojim tragovima. U tom je vuku sam vrug — reče McCabe i zagleda se u Jiggsa.

No Jiggs se nije više posprdno smijuljio.

— Ja ću sada poći za njegovim tragom i neću se vratiti dok ga ne uhvatim — izjavio je McCabe, prišao konju i popeo se u sedlo.

— Onda ćete, bogme, dugo biti odsutni. Ja ću u međuvremenu odjahati do Minnie da vidim kako je i da li joj što treba. Vidjet ćemo se u brvnari kad se vratite — reče mu Jiggs.

McCabe mu potvrdno kimne, sretan što će napokon ostat sam. Nije ga mučila samo briga što je s Minnie nego mu je i Jiggsova prisutnost smetala u poslu. Nije se za njim ni osvrnuo kad je pošao za tragom starog vuka, nadajući se da će ga sreća ovaj put bolje poslužiti.

Jiggs je zatekao Minnie Benton kako plijevi vrt pred kućom, trgajući uvelo cvijeće i lišće koje je spržio mraz. Ušla je u kuću čim je čula da je zove imenom i srdačno se s njim pozdravila i izljubila.

— Tako sam sretna što si navratio — rekla mu je brišući ruke o pregaču dok ga je vodila u kuhinju.

Natočio je šalicu kave, donio je na stol i sjeo. Jiggs je volio boraviti u kući svoje sestre, a volio je i Minnie.

— Što si se povukla u ovu osamu. Zašto ne odjašeš u grad i ne kupiš sebi novu haljinu ili šešir i malo se zabaviš?

Minnie se samo nasmiješila na to njegovo pitanje.

— Gdje je Matt?

— Koji Matt?

— McCabe, naravno — rekla je nestrpljivo.

Jiggs prasne u smijeh.

— Stari će ga vuk izluditi. Premda je vrstan lovac na vukove, dvojim da će ikada uhvatiti Rasječenu Šapu.

— Onda ćeš se razočarati. Otac mi je rekao da nema toga vuka kojega on ne bi uhvatio — odgovorila mu je oštro Minnie.

— A odakle ocu svi ti podaci o McCabeu? — upita je Jiggs.

— Za njega znaju svi koji su ikada imali za vratom čopor vukova. Znaš, Jiggs, čini mi se da si ti ponekad pomalo luckast — odgovorila mu je Minnie.

— Nije valjda, sestro? Nego čuj, pokušao sam ga pridobiti za nas, ali sve je bilo uzalud. Ipak, znaj, Minnie, on je čovjek i pol — rekao joj je ozarena lica.

— Znam ja to odavno — odvratila mu je Minnie, buljeći kroz prozor u dolinu.

Često je požalila što se udala za Sama Bentona, osobito otkako je upoznala McCabea, premda je osjećala da se između njih ispriječila divljina koja joj se činila nepremostivom. Brzo je odbacila te misli i okrenula se opet Jiggsu.

— Zabrinuta sam zbog Gusa. Prošlo je već tjedan dana kako je otišao po odvjetnika. Morao se već davno vratiti, čak ako mu i nije pošlo za rukom

da nagovori Ralpa Masona da pođe s njim ovamo — rekla je Minnie.

— McCabeu baš nisu dragi odvjetnici — napomenuo je Jiggs.

— Mason je čestit čovjek. On će nam pomoći... ako ikada stigne ovamo — reče Minnie i pogleda Jiggsa blagim pogledom.

— Ja se ne bih odveć pouzdao ni u jednog odvjetnika. McCabe kaže... — nastavio je Jiggs.

— McCabe misli. McCabe kaže. Ti samo gudiš o tom McCabeu — prigovori mu Minnie, upavši mu u riječ.

— Zaboga, sestro... — počeo je Jiggs, zagledavši se začuđeno u svoju sestru.

— Oh, ne slušaj što govorim, Jiggs. Pusti me da budem žena, a da se zbog toga ne moram gristi, hoćeš li? — ponovo mu je upala u riječ.

Jiggs se počese po glavi.

— Pa nikad dosad toj činjenici nisi poklanjala toliko važnosti — iskreno se začudio Jiggs.

IX

Puna tri dana slijedio je McCabe trag Rasječene Šape i u ta tri dana dobro je upoznao njegovu vučju narav. Copor Rasječene Šape napao je krdo ovaca Cheejeva brata. Jarci koji su vodili stado ovaca bili su meta razjarenog čopora. Prišli su s leđa uskomešanom stadu u zaklonjenu suhu koritu i bacili se na jarce, te ih poklali za nekoliko trenutaka. Smrtno preplašene ovce raštrkale su se na sve strane, a vukovi su ih bez žurbe klali.

Kad je ugledao krvavu klaonicu, McCabeova mržnja na vukove rasplamsala se još jače i oštrom ga je boli stisla za suho grlo. Iz razgovora s uplašenim pastirima Indijancima iz plemena Navajo saznao je sve o ljubavnom životu starog vuka Rasječena Šapa. Odmah mu je sinulo da je time dobio novo i ubojito oružje protiv najlukavije i najkrvoločnije divlje životinje koju je ikad lovio.

— Svijetložute je dlake ta vučica, a stari vuk je za nju upriličio gozbu, da bi joj se dodvorio — rekao mu je pastir, Indijanac iz plemena Navajo.

McCabe nije gubio vrijeme. Odmah se dao na posao. Ustrijelio je još jednu junicu koja je pripadala ranču Rafter O i odrezao joj glavu. Zapravo, juneća glava nije uopće meka za vukove, ali je McCabe znao za grabežljivu vučju čud. Glavu je stegao čeličnim prstenom stupice. Dok je to radio, ruke, čizme i oruđe premazao je svježom, još toplom krvi junice. Na kraju je poprskao krv i po junećoj glavi. Kožom kojota pomeo je cijelo to mjesto, a vučjom šapom, koju je izvadio iz svojih bisaga, utisnuo je u zemlju svježe vučje tragove.

McCabe je iz iskustva znao da vukovi prilaze svakoj lešini da je onjuše i pogledaju čak ako nemaju namjere da je rastrgaju i proždru. Mužjaci se pomokre na nju, ostavljajući tako na njoj svoj znak u obliku tamne mrlje koja zaudara nadaleko. Ali sada je čopor predvodila vučica, ženka koju je za sebe odredio stari vuk Rasječena Šapa.

Postavivši stupice, McCabe ustane i sa zadovoljstvom ih promotri. Potom uzjaše i potjera konje prema sjeveru. Prvi put u životu počela ga je nagrizati sumnja u njegovu sreću. Ako mu se u ovu stupicu ne uhvati vučica, znao je da je izgubio bitku. No nakon nekog vremena i podosta zrela rasuđivanja ponovo ga je osokolila njegova životna vedrina i ispunila ga nadom u uspjeh.

Podigao je ruku i stisnutom šakom zaprijetio nevidljivu neprijatelju u brdima.

— Proklet bio! Sad imaš ženku i to će te stajati glave — promrmljao je sam za sebe.

Potom mu se misli stadoše motati oko Minnie. Podbode konja obuzet željom da što prije stigne do Jiggsove brvnare, da vidi je li se Jiggs vratio s vijestima o svojoj lijepoj sestri. U dubini srca strepio je da joj se ne dogodi neka nesreća.

Već iz doline opazio je dim iz dimnjaka Jiggsove brvnare. Udahnuo je u puna pluća čista zraka i požurio korak. Uzduž zelene obale rijeke čulo se duboko mukanje krava koje su pripadale ranču Rafter O. Glasnim povici-
ma kauboji su izgonili zalutala grla iz

šikara i uvala. Vjetar je puhao dolinom u hladnim zapišima.

Uskoro se spustila noć. Mjesec, zaklonjen oblacima, sjao je bleđunjavu kroz pukotine na oblačnom nebu. Vjetar je gomilao crne oblake s juga i sa zapada i u njemu se osjećala vlaga koja je nagoviještala kišu... ili, zahladi li, snijeg.

Odjednom mu konj počeo šepesati na stražnju desnu nogu. Sjahao je i prstima opipao gležanj konja. Tetiva mu je bila natečena.

Hladan vjetar donio je sa sobom škropac kiše. Do Jiggsove brvnare nije bilo daleko. Poveo je konja stazom uzbrdo, hodajući uz njega sporim korakom. Tapšao je neprekidno bolesnog konja po vratu da bi životinja shvatila kako on zna da s njom nešto ne valja. Znao je kako valja postupati sa životinjama, i divljima i pitomima. Kad je stigao u blizinu brvnare, naglo je zastao. Brvnara je bila u mraku premda je znao da u njoj ima svijeća napretek i da se Jiggs boji mraka.

Ispustio je uzde na zemlju i šuljajući se pošao naprijed, te izvukao revolver iz navlake. Prišao je brvnari sa strane, priljepio se uza zid i provirio iza ugla. Opazio je osamljeni lik čovjeka koji je sjedio na pragu. Kad je iskočio iza ugla, opazio je da se tamni lik uopće ne miče.

— Pomakneš li se, pucam! — glasno će McCabe.

Tamni se lik ukočio i uspravio. McCabe istupi pred njega i sagne se da mu bolje vidi lice.

— Chee! — začudio se McCabe.

— Da, ja sam to — odgovori mu blagim glasom Indijanac.

McCabe se uspravi i spremi revolver u navlaku.

— Koje te dobro nosi ovamo u ovo doba noći? Zar se stari vuk opet okomio na tvoje ovce? — upita ga McCabe, te otkopča opasač i objesi ga na klin na zidu iznad stare orme.

Cheeju nije promaknuo ovaj znak povjerenja i prijateljstva.

— Vuk još slobodno hara dolinom — potuži mu se Chee i podigne ruke k nebu.

— Došao si da ti vratim što si mi dao za njegovu glavu? Ne zamjeram

ti. Obćao sam da ću ga uhvatiti za dvije noći, a dvije su noći prošle i on je još živ i slobodan — reće McCabe.

— Zadrži što sam ti platio. Znam ja dobro ćud toga vuka. Ne moraš ti njega ubiti za dvije noći, a ni za dva mjeseca, ali ja znam da ćeš održati riječ i da ćeš ga kad-tad ubiti — odgovori mu s dostojanstvom Chee.

— Hvala ti! — reće McCabe polaskan i ohrabren istodobno.

Godilo mu je i sokolilo ga je Indijanćevo povjerenje, što mu je u tom ćasu bilo osobito potrebno, jer je već i sam počeo sumnjati u vlastite sposobnosti. Pomirisao je zrak.

— Jesi li ti zapalio vatru u kući?

Chee strese nijećno glavom.

— Mladi Ordway ju je zapalio. Potom je odjahao da te potraži — odgovori mu Chee.

— Što se dogodilo? — upita ga zaprepašteno McCabe kome je odmah Minnie pala na pamet.

Po indijanskom obićaju, Chee mu nije odgovorio, ali ga McCabe nije ni požurivao, nego je strpljivo ćekao da Chee razveze svoju priću kad bude mislio da je za to došlo vrijeme.

— Ovu je zemlju udarila teška nesreća, osobito poslije smrti starog Ordwaya. A mladić u tebi traži novoga oca — rekao mu je Chee poslije duće ćutnje.

Chee je priprost ćovjek i nije vidio mnogo svijeta, ali u njega je jaki dar zapažanja, pomisli McCabe.

— Vuk ne može biti otac medvjediću — odgovori McCabe.

— Nedokućivi su zakoni prirode i tko smo mi da u njih posumnjamo — mudro će na to Chee.

McCabe se dosjeti da Chee zacijelo nije ovamo došao zato da se prošeta po svježem zraku. Svlađao je nestrpljenje i ćekao da Chee nastavi pričati. Kad je Chee napokon progovorio, glas mu je bio ćalostan, u njemu se skupila sva tuga zbog razočaranja njegova naroda u bijela ćovjeka.

— Cijeli sam ćivot proveo u ovoj dolini. Bio sam još dijete kad je Ordway stigao ovamo sa svojim stadom. Onda su počeli kopati kovinu gore u brdima. Dolina je postala pravi pakao za

starosjedioce koji su željeli u miru živjeti i rođati djecu. I zlo je bivalo sve veće svakim danom. A sve je počelo onoga dana kad je ovamo stigao Sam Benton, a za njim došao čovjek kojega si ti izudarao šakama — reče Chee i podigne pogled.

— Hoćeš li reći da je Bracken stigao poslije Bentina?

Chee potvrdno kimne.

— Da, došao je poslije njega. Prvi je čovjek donio sa sobom nešto što je privuklo sve druge.

— Koje druge?

— Tri čovjeka s juga, koje su pogubili. I Brackena. I čovjeka hladnih očiju sa zvijezdom na prsima, a zove se Ritter. Ti ljudi šire kugu dolinom — odgovori mu Chee.

— Odakle znaš da su Brackenovi ljudi ubili ona tri Meksikanca?

— Ne živim ja u rupi pod zemljom, a ni na golom vrhuncu pod oblacima — odgovori mu Chee i duboko uzdahne.

— To se i vidi — dometne McCabe i nasmije se.

— Ali ima još nešto što ti ne znaš. Bijela žena s potoka Silver Creek po imenu Minnie, poslala je po pomoć. Bracken je to saznao i poslao dvojicu ljudi da nadziru cestu iz San Blasa. Odlučio je napakostiti bijeloj ženi i naškoditi ljudima koji joj mogu pomoći — rekao je Chee.

Ustao je, podigao ruku u znak pozdrava i otišao u tamnu noć.

McCabe je znao da mu Indijanac govori istinu. Chee je propješačio deset milja da ga upozori na opasnost koja prijeti Minnie i njezinim prijateljima koji joj žele pomoći. Zelio je o tome porazgovarati s Minnie, ali je htio da i Jiggs bude prisutan tom razgovoru. Odlučio je stoga da pričekaju dok se mladić ne vrati.

Izišao je u noć, a konj ga pozdravi rzanjem. Napunio je vedro vodom, unio ga u kuću i stavio na peć da se voda ugrije. Osjećao je da ga netko promatra iz mraka, ali nije nigdje vidio žara cigarete. Taj ga je čovjek slijedio na razdaljini cijelim putem još tamo od vučje staze.

McCabe je zapalio svijeću i stavio je na stol. Potom je uzeo vedro s toplom vodom i nekoliko ručnika, te ih

odnio pred brvnaru. Kleknuo je uz konja i obložio mu noge vlažnim ručnicima. Požalio je što brvnara nema svoje štale da u nju skloni bolesnog konja, pa ga je stoga samo zagrnio gunjem i donio mu zobnicu punu zobi. Konj je počeo lakomo jesti i zanjštao je kad se McCabe okrenuo i pošao natrag u brvnaru.

Čim se vratio u brvnaru, McCabe je otvorio limenku i istresao grah u tavu, te stavio na vatru da se podgrije. Na vatru je pristavio i lonac vode za kavu. Nabacao je drva na vatru i stao na vrata brvnare gledajući u noć. Kad je osjetio miris graha, okrenuo se, pošao k vatri, podigao tavu i pojeo nekoliko zalogaja graha, ali mu nije išao u tek.

Upravo je srkao vruću kavu kad je njegov konj ponovo zanjštao, ali je ovaj put dobio i odgovor iz daljine. McCabe je brže-bolje posegao za revolverom, ali se sjetio da ga je ostavio na klinu vani na zidu brvnare. Izišao je na vrata, a žuti zasljepljujući bljesak obasja noćnu tamu uz zaglušan prasak. Iver iz grede u zidu brvnare udari ga po licu. Potrčao je kroz vrata i dohvatio opasač s klina kad je zapucao i drugi revolver. Čuo je fijuk zrna iznad glave. Priljubio se uza zid i čekao.

Potmulu topot kopita i divljački poklici razbili su noćnu tišinu. Nepoznati jahači dojurili su pred brvnaru i sasuli u nju pregršt metaka. McCabe im nije odgovorio pucnjavom. Učinili su još jedan krug i ponovo dojurili pred brvnaru, te je obasuli mecima uz vesele krikove, a potom se povukli i nestali u noći.

McCabe pričekao trenutak-dva, a zatim izviri iz brvnare. Noć je bila tiha i tamna. Na nebu nije bilo ni jedne zvijezde. Rijetke kapi kiše orosile su mu lice. Stao je na vrata, neodlučan. Tamna sjena jahača iskoči u tom trenu iz noći, a iskre vrcnuše pod kopitima konja McCabe napne otponac revolvera, kadli začuje Jiggsov glas kako ga zove.

— Tko je pucao? — upitao ga je Jiggs.

— Noćne ptice — odgovori mu McCabe dok je spremao revolver u navlaku.

— Baš nemaju umiljatoga glasa — napomenuo je Jiggs.

— Kako je Minnie? — upitao ga je odmah McCabe.

— Kao i uvijek. Čujte, McCabe, na putu ovamo, dok sam prelazio rijeku. Čuo sam grdno zavijanje. Čini mi se da se nešto uhvatilo u jednu od vaših stupica.

MCCabeu srce živo zakuca, a krv mu navali u uši.

— Možda sam ga napokon uhvatio. Posudi mi konja, odmah idem da pogledam — reče mu McCabe.

— A gdje je vaš konj? — zapita ga Jiggs začuđeno.

— Uganuo je gležanj, šepa. Na peći imaš graha i kave, pa se okrijepi. Vra- tić ću se do zore — odvrati mu McCabe i pograbi Jiggsova konja za uzde.

— Skočite u sedlo. Moj je konj dovoljno jak da nas obojicu ponese — reče mu Jiggs.

Odjahali su brzim kasom prema rijeci. Kiša je stala gusto sipiti, a vjetar je utihnulo.

— Topla neka kiša, kao proljetna — napomenuo je Jiggs.

MCCabe ne odgovori ni riječi. Mislio je na svoju stupicu koja ga je privlačila neodoljivom snagom, baš kao i Minnie. Odlučio je da ne kaže Jiggsu što mu je Chee došao javiti. Kazat će mu poslije, čim vidi što se uhvatilo u stupicu.

X

Konj je počeo usporavati korak i McCabe ga je morao podbosti ostrugama.

— Što je sad ovom tvom tikvanu? — upitao je nervozno McCabe.

— Rekao sam mu da će me ponijeti samo do kuće i on me je doslovno shvatio, pa me drži za riječ — odgovori mu uz smijeh Jiggs.

Dojahali su do plitka potočića i McCabe okrene konja prema jugu. Iz daljine su čuli jezivo zavijanje bjeso-

mučna vuka. McCabe potjera konja u brzi kas.

— Netko me je danas cijeli dan slijedio — napomenuo je Jiggs.

— Jahači s ranča nadziru cijelu krajinu — odvrati mu McCabe, a srce mu stade jače lupati kad je vuk ponovo počeo zavijati.

Konj je grabio brzim korakom kroz tamnu noć, noseći na sebi dvojicu jahača. Popeli su se na uzvisinu nedaleko od rijeke i stigli do ruba šumarka upravo u času kad je nebo zasivjelo iza gore.

Siva sjena klizne gotovo uz njih, a McCabe povuče revolver i zapuca nasumce jer nije imao mnogo vremena za ciljanje. Vuk Rasjecena Šapa uteče u noć, sad već sumračnu, ostavljajući svoju ženku njezinoj sudbini. Uhvaćena u stupicu, vučica je htjela potrčati, ali je lanac zvečeći zategne i ona se muklo izvali na zemlju.

— Imam je, Jiggs, imam je! — radosno poviče McCabe.

— Nešto ste uhvatili, to se vidi — reče Jiggs sumnjičavo, skoči s konja i pođe prema vučici.

— Ne prilazi joj! Ugrist će te! — naredi mu strogo McCabe.

Sjahao je i zastao, gledajući s užitkom svoju žrtvu, dok je dan polagano svitao. Preostalo mu je još nekih pola sada da se noć potpuno izgubi.

— Smijem li ovo rasjeci. Trebaju mi dva kraća lasa jednake dužine — upitao je McCabe, uzevši laso sa Jiggsova sedla.

— Rasjecite ga, meni ionako više neće trebati, čini mi se — odgovori mu ravnodušno Jiggs, pa se tužno osmjehne.

— Što ti to govoriš? — začudio se McCabe namotavajući laso preko podlaktice da bi ga lakše rasjekao na dvije jednake dužine.

— Odlazim iz doline Trumpet, odlučio sam. Dosta mi je svega. Otići ću u Kaliforniju ili bilo kamo — ogorčenim će glasom Jiggs.

— Ali ovo je tvoja dolina, Jiggs — podsjeti ga McCabe i rasječe laso popola.

— Moja dolina! Bracken ju je prisvojio za sebe — odvrati mu Jiggs i kiselo se nasmiješi.

— Ti si, bogami, veoma malodušan. U tebe nema ni trunke odvažnosti. Zašto se ne ugledaš u svoju sestru Minnie — progovori mu McCabe.

— Baš vam hvala što ste me na nju podsjetili! Isti ste kao i moj otac. I on mi je uvijek prigovarao što nisam dorastao Minnie, a sad i vi — razočaram mu glasom odgovori Jiggs.

— Prestani sam sebe žaliti i trgni se malo — odvрати mu McCabe.

Pođe oprezno i sporim korakom prema vučici. Uхваćena u stupicu, ona je na njega kesila zube.

Sada se već posve razdanilo i McCabe uoči da vučica nije uopće žute dlake, nego bijele. Ležala je potrbuške na zemlji, iskešenih zubi, dok su joj zelene oči bijesno sijevale pozorno prateći svaku njegovu kretnju.

McCabe zavitla lasom i nabaci joj omču oko vrata. Stegnuo ju je čvrsto, a vučica se iz petnih žila otimala da je se oslobodi, vitlajući glavom i grebući šapama zemlju oko sebe.

— Pridrži je i pazi da ti se ne istrgne iz ruke — rekao je Jiggs i pružio mu kraj lasa.

Prišao je vučici s leđa, zavitlao drugim lasom i još jednom omčom uhvatio je oko vrata. I ovo je laso čvrsto nategnuo i zavezao ga za debelo stablo, vrlo nisko uz zemlju. Uzeo je kratak i debeo štap koji je izdjelao nožem iz jedne debele grane i oprezno se približio vučici koja se trzala stegnuta dvjema omčama. Iskesila je zube i napela se na McCabea, a ovaj je hitro ispružio ruku i gurnuo joj štap među zube, priskočio, uhvatio rukama gubicu, stisnuo vučici zube, te namotao konopac oko njezine njuške, pa ga zavezao u čvrst uzao. Vučica se otimala, grebući šapama na sve strane oko sebe. No u trenu je bila svladana i neopasna. Začas je posustala, kao da se predala, te se izvalila na bok.

McCabe se odmaknuo korak od nje i zagledao u nemoćnu životinju. Premda je bilo hladno jutro, znoj mu je tekao sa čela niz lice.

— Ti ćeš mi ga namamiti u klopku — prošaptao joj je McCabe tiho i samozaдовоľino.

Srce mu je od uzbuđenja toliko lupalo da nije čuo što mu Jiggs govori.

— Zaveži taj konopac za stablo. A ja ću napraviti kavez za nju i ona će mi privući ovamo Rasječenu Šapu — rekao je zadihano Jiggsu.

Jiggs se zapiljio u njega, zaprepašten McCabeovom hladnokrvnošću i smirenošću.

— Bogami, vi doista iz dna duše mrzite vukove, zar ne? — zapita ga Jiggs.

— Ni manje ni više nego bilo koje druge štetočine — odbrusi mu McCabe.

— Ne bih baš rekao. Ja sam vas se prestašio, McCabe, kad sam vidio s kolikom mržnjom sputavate tu jadnu životinju. A što je ona kriva da je živa? — odvрати mu Jiggs s natruhom ogorčenosti i srdžbe u glas.

McCabe se nije obazirao na Jiggsa i ne odgovori mu ni riječju, nego stade skupljati grane i štapove za kavez. Kad je kavez bio gotov, sunce je već visoko odskočilo na nebu.

Jiggs je pomogao McCabeu da odvuče vučicu u kavez, ugura je u nj i zatvori vratašca. McCabe provuče ruke kroz drvene rešetke, te odmotao konopac kojim joj je bio zavezao gubicu i izvuče joj štap iz gubice. Brzo je povukao ruke k sebi da ga ne ugrize.

Odrezao je komadinu mesa s trupla ustrijeljena junca i bacio ga u kavez, ali vučica ga nije ni ponjušila, nego je, iskesivši zube, zarežala na McCabea, te počela gristi drvene prečke kaveza.

McCabe i Jiggs su povelj konje prema šumarku, tražeći pogodno mjesto gdje bi se mogli utaboriti. Kiša je prestala i sunce je probijalo kroz oblake. Osjećaj zadovoljstva i pobjede ispunio je McCabea. Zrak je vonjao po vukovima i on osjeti ugodnost poslije dugog vremena.

Dva gotovo uzastopna hica iz nedaleke suhopotočine proparala su tišinu jutra. McCabe se okrene kao zvrk i pogleda u Jiggsa, te opazi da se ovaj podgao na nožne prste kao da će potrčati u zaklon.

McCabe brže-bolje izvuče pušku iz navlake na sedlu i dobaci je u ruke Jiggsu. Potom skoči na konja.

— Ne ostavljajte me samoga! — zaur-lao je Jiggs za njim.

Konj se propeo kad mu je Jiggs skočio na leđa. Mladić se smjesti na sedlu iza McCabea i obujmi ga čvrsto rukama oko struka.

Popeli su se na blagu uzvisinu, goneći konja kasom, a kad su stigli na sljeme uzvisine, McCabe ga oštro podbode. Pojurili su nizbrdicom u uvalu prema presahlom potoku obraslom gustom šikarom odakle se još dizao plavičast dim uz vjetar.

McCabe opazi šarena konja bez jahača. Usporio je korak svom konju i rukom dao znak Jiggsu da uhvati odbjegla šarca. Ali šarac poskoči pravo u suho korito potoka, te im umakne preko hrbata. McCabe je morao snažno podbosti svog konja ostrugama da bi ga prisilio da skoči za šarcem. Konj skupi noge u čučanj, zadrhta od straha i skoči gonjen oštrim ubodima ostruga, te klizeći se i hvatajući se na tlu stade poigravati njih pješćanu suhu padinu. Napokon je McCabeu uspjelo da ga zaustavi.

Mršav, sjedokos čovjek, upala lica i očiju, ležao je ispružen preko kamenite stijene, a malena mlaka krvi skupila mu se pod glavom. Uz njega je stajala kobila crne dlake, pognute glave, njuškajući mrtvo čovječe tijelo odjeveno u crno odijelo. Mrtvac u crnom odijelu ležao je potruške, licem prema zemlji. Uz njega, u prašini, nadohvat njegovoj ruci, ležao je njegov crni polucilindar.

Jiggs se spusti u korito potoka. Zapijljo se u sjedokosog čovjeka, izvan sebe od zaprepaštenja.

— Pa to je stari Gus Roan — zavapio je promuklim glasom.

McCabe ne izusti ni riječi. Odjahao je preko suha korita potoka i popeo se na strmu obalu na drugoj strani. Tu je, desetak metara dalje od vrha obale, našao mjesto gdje su čekale ubojice. Bila su dvojica, a svaki je uzeo svoju žrtvu na nišan i mučki je ustrijelio u leđa jednim zrncom iz puške.

Pošao je dalje tragom njihovih konja koji su u brzom galopu odjurili s mjesta zločina, pa su njihova kopita ostavila duboke tragove u zemlji. Slijedio ih je neko vrijeme preko poljane sve do staze koja je vodila prema ran-

ču Rafter O u magličastoj daljini. Tu je zaustavio konja, okrenuo ga i vratio se prema potoku, gdje je ostavio Jiggsa.

Zatekao je Jiggsa kako sjedi, slomljen i tužan, držeći glavu među dlانovima. Kad je podigao pogled, oči su mu bile pune suza od nemoćna bijesa.

— Starog Gusa znam još od svog najranijeg djetinjstva. Uvijek je nastojao ugoditi svojim bližnjima i prijateljima, pa nikad nije dospio da išta učini za sebe — rekao mu je Jiggs ogorčen gubitkom starog prijatelja.

McCabea je naučio život da je u takvim trenucima dubokog bola najbolje šutjeti.

— On me naučio jahati i bacati laso. S njima sam prvi put u životu išao u lov i na pecanja. Volio sam ga gotovo više od rođenog oca koji za mene nikada nije imao vremena, a ni lijepe ili utješne riječi — rekao je plačljivim glasom Jiggs i pogledao u McCabea s tugom u očima, u očima koje su toliko bile nalik na oči njegove sestre Minnie da je McCabe morao svrgnuti pogled u stranu da ne vidi tugu u njima i ne izlane brzopleta obećanje kako će mu pomoći da kazni ubojice.

— A tko je onaj drugi čovjek? — upitao je Jiggsa.

— Vjerojatno odvjetnik po kojega je Rus otišao u grad — odgovorio mu je Jiggs.

Ustao je, ali ramena mu više nisu bila pognuta. Stajao je uspravno, ozbiljna lica. Odjednom je izgledao stariji, odvažniji i jači.

— To je Brackenovo djelo, a stari je Gus volio Charlieja Brackena. Zar sve to nije ogavno? Charlie je uvijek hino da voli starog Gusa i podbadao ga kao u šali da je prestar za konja. Shvaćate li vi tu podlost, McCabe? — upitao ga je namrštena lica Jiggs i pogledao ga u oči.

— Da ti kažem istinu, ja baš nisam posve siguran da je to Brackenovo maslo, kako ti kažeš — usudio se izreći svoju sumnju McCabe.

— Nego čije?

— Zar si ga ti vidio kad ih je ubio? — malko će svadljivo McCabe.

— Ne moram ja njega vidjeti da bih znao kako je to njegovo zlodjelo —

srdito mu odbrusi Jiggs i zapilji se u njega.

McCabe slegne ramenima, spočitavajući sam sebi što na vrijeme nije upozorio Jiggsa na opasnost koja je prijetila Gusu Roanu. Na njemu je bila krivnja što ništa nije poduzeo da spriječi to mučko umorstvo. Chee ga je obavijestio što se sprema, a on je dopustio da ga zanese lov na vukove.

Sjahao je s konja i pružio uzde Jiggsu.

— Otiđi u Silver Creek i obavijesti Minnie što se ovdje dogodilo. Ja ću prevesti njihova tijela do šerifa u San Blas — rekao je McCabe.

Jiggs je šutke uzeo uzde. Uzjahao je i odjezdio uz potok prema stazi koja je vodila na istok. Otkasao je i nestao u oblaku prašine, poražen, pogrbljenih ramena.

Podne je tek otkucalo kad je McCabe ujahao u San Blas. Crnu kobilu na kojoj je dojahao zaustavio je točno ispred šerifova ureda, no čovjek u crnom kaputu i sa zvijezdom na prsima ostao je i dalje namjerno mirno sjediti na svom stolcu na kojem se njuhao zviždeći u pola glasa i režući nokte oštricom džepnog nožića. Napokon se udostojao da ustane. Zaklopio je nožić i spremio ga polagano u džep kaputa. Izišao je na ulicu, obasjan jarkim podnevnim suncem, te sagnuo glavu i zagledao se u bezizražajno, mrtvo lice Gusa Roana, a potom se okrenuo i pogledao u drugog mrtvaca.

— Čini mi se, mladiću, da vas prati nesreća — rekao je blagim, mirnim glasom.

Ulica je odjednom oživjela. Ljudi su nadolazili sa svih strana, navirali iz svih pravaca, izlazili na vrata. Nekoliko konja koji su stajali zavezani za privezište imalo je žig ranča Rafter O, ali McCabe nije mogao znati tko je na njima dojahao u gužvi koja ga je stisla sa svih strana.

— Kolo sreće se okreće, pa svakoga dohvati kad-tad i nesreća. Mladi Ordway i ja čuli smo pucnjavu u suhom koritu potoka uz šumu. Kad smo stigli na poprište, ubojice su već bile daleko, a ove smo našli mrtve. Ubijeni su s leđa kako i sami možete vidjeti — pokušao mu je objasniti McCabe.

— A gdje je Jiggs? Zašto i on nije došao s vama? — upita ga šerif Ritter, a glas mu odjednom postade razdražljiv.

— Odjahao je u Silver Creek da obavijesti svoju sestru Minnie — odgovori mu mirno McCabe.

— Meni je pomalo sumnjivo sve to, što vi pričate, mladiću, to više što vidim da imate Jiggsov revolver — odvratiti mu Ritter.

Istodobno je rukama odgurnuo kaput da bi lakše dohvatio revolver koji mu je visio za pasom. Ljudi što su se oko njih skupili ustuknuli su odmah za korak ili dva.

McCabe zašuti, osjećajući da ga Ritter izaziva da na njega potegne revolver i da ga onda s punim pravom smjesta ustrijeli.

— Morat ću vas zatvoriti, gospodine McCabe, dok ne ispitam istinitost vaše priče — nastavi šerif Ritter.

Buljio je u McCabea svojim crnim svinjskim očicama koje je stisnuo u tanke prореze, čekajući nestrpljivo čas kad će McCabe posegnuti za revolverom.

McCabe jedva uguši gnjev u sebi i svlada se. Pred njim je stajao čovjek koji je iz nekih nepoznatih razloga želio da ga ubije. Očito, Ritter ga je izazivao, pa je stoga McCabe pazio da šerifu ne da ni najmanje prilike i izlika da na njega zapuca. K tome, Minnie je u šerifa Rittera imala puno povjerenje i neće htjeti povjerovati da ga je šerif namjerno izazvao.

— Slušajte, vi ste šerif. Hoćete li me sami razoružati ili želite da vam ja predam svoj revolver? — upita ga McCabe mirnim glasom.

— Ja ću ga sam uzeti — odvratiti mu šerif Ritter tihim glasom, ali s izrazom razočaranja na licu.

Pružio je ruku, malko se sagnuo prema naprijed i izvukao kićen Jiggsov revolver iz McCabeove navlake, preklonio ga, ispitao mu bubanj, zavrtjevši ga lijevim dlanom, te pomirisao cijev uz vrlo suzdržan smiješak. Potom je McCabeu mahnulo rukom da uđe u njegov ured.

Svjetina se počela polako razilaziti, a McCabe uđe u zaparnu i zagušljivu prostoriju u kojoj je ustajao zrak zau-

darao po znoju i prašini. Ispod oka je opazio da je nepoznat kauboj pojahao jednoga od konja sa žigom ranča Rafter O i odjahao u galopu, još prije nego što su se za njim zatvorila vrata gradskog zatvora.

— Ulazite, ovdje ćete u hladu pričekati dok ja provjerim istinitost vaše priče — reče mu šerif Ritter i pokaže mu rukom da uđe u ćeliju.

— Zar doista želite čuti istinu? — upita ga McCabe kroz rešetke kad je šerif zaključao vrata.

— Pa to mi je dužnost, zar ne? — odvrati mu Ritter, gledajući ga u oči kroz rešetke.

— A jeste li ispitali tko je poubijao onu trojicu Meksikanaca, jer je i to vaša dužnost, zar ne, šerife? — upita ga zajedljivo McCabe.

— Pišljivi Meksikanci, tko još za njih hajje! Uostalom, došli su ovamo u pljačku, ravno na ranč Rafter O. A čovjek mora zaštititi svoju imovinu — odvrati mu Ritter ravnodušno.

— To vam je rekao Bracken?

— Da, momče, a Ross de Graff je posvjedočio te njegove riječi. Ali, na što vi to ciljate? Zar vi znate nešto što ja ne znam i to ste zatajili od zakona? — strogo ga upita Ritter.

— Možda — odvrati mu McCabe nehajno, pođe do svog ležaja i sjedne.

— A što vi to znate, lovče na vukove? — upita ga Ritter, piljeći pozornost u njega.

No kako mu McCabe ništa ne odgovori, on nastavi:

— Ne znate vi ništa, samo se pravite važni. I što vi uopće tražite u ovoj dolini, kažite vi meni? Zašto ste uopće došli ovamo?

— Vi biste to morali znati, šerife Ritter. Vi ste ovdje zakon i vlast, zar ne? — odgovori mu s posprdnjom u glasu McCabe.

Ritter prokune, okrene se na peti i izide, zalupivši vratima za sobom.

XI

Matthew McCabe je proveo vrlo neugodno poslijepodne u uskom prostoru ćelije. Otvoren prozor s rešetkama gledao je na uličicu koja je očito

vodila u kolsko dvorište iza zatvora. Preko puta dvorišta bio je salun u kojem je neprestance bilo vrlo živo i bučno kao da je subota, a ne običan radni dan u tjednu. Uz to, pod prozorom su se skupljali znatiželjni dječaci koji su se verali jedan drugom na ramena i zavirivali kroz prozor u ćeliju, buljeći u njega razrogačenih očiju.

U predvečerje grad je vrvio od ljudi i bučio od glasova, kao da nije bilo čovjeka koji nije opazio koju čašicu. Ritter uđe u zatvor noseći pladanj s večerom za McCabea. Položio je pladanj na stol dok je otključavao vrata ćelije. Uperio je revolver u McCabea i naložio mu da izide iz ćelije i uzme pladanj i sam ga unese u ćeliju. McCabe ga poslušao i položio pladanj na pod u ćeliji, jer nigdje drugdje nije bilo za nj mjesta. U ćeliji je bio samo ležaj sa slamaricom, pokriven gunjem.

— Želio bih izaći da se umijem — reče McCabe.

Ritter se nasloni na vrata ćelije i stresse niježno glavom.

— Ne može, McCabe — odvrati mu.

— A zašto ne, šerife?

— Previše je opasno — odgovori mu Ritter.

— Previše opasno? A za koga? — začudi se McCabe.

— Za vas, McCabe. Grad je pun pripitih ljudi kojima bi svaki čas moglo pasti na pamet da bi vas valjalo objesiti. Sjećate li se kako su vas nedavno zamalo objesili? — podsjeti ga Ritter.

— Bracken ih potiče na to, zar ne?

— Meni se čini da on ima nešto protiv vas i da bi mu bilo drago da vas vidi s omčom oko vrata — reče Ritter.

Topot potkova konja koji se naglo zaustavio ispred zatvora, prekinuo je njihov razgovor.

— Zaveži mi dobro konja, Jiggs! — čuli su povik ženskog glasa.

Vrata su se otvorila uz tresak i u zatvor je ušla Minnie. Šerif joj je visio na leđima zavezan uzicom oko vrata. I McCabea gotovo nije ni pogledala kad je ušla.

— Zašto ste ga zatvorili? — upitala je otresito šerifa Rittera, ali je, ne čekajući uopće da čuje njegov odgovor, nastavila gnjevnim glasom: — Kako

vam je to uopće palo na um, Bill? Što vam je?

— Čekajte malo, zaboga, Minnie. Smirite se. Vama još mnogo toga nije jasno, Minnie — odvati joj ljubaznim glasom šerif Ritter.

— Sve je meni i te kako dobro jasno, Bill. McCabe radi za mene. Ja sam ga unajmila da lovi vukove i on ništa drugo ne radi — odlučno mu je odbrusila Minnie.

— A koliko ih je već dosad uhvatio? — pakosno će šerif Ritter.

— Što je to sada važno? Nego, kažite vi meni zašto ste njega uhapsili, a niste pošli u potjeru za ubojicama Gusa Roana? — obasula je Minnie bujicom pitanja šerifa Rittera.

— Ja na tom slučaju radim, a vi se sada lijepo vratite u Silver Creek i pustite mene da ja vodim istragu kako najbolje znam i mogu — reče šerif Ritter.

Namrštena lica McCabe pogleda u Minnie istodobno kad i ona u njega i njihovi se pogledi susretoše. Stresla je glavom upravo kad je otvorio usta da progovori, ali poslije njezina nijema upozorenja ne izusti ni riječi.

— Čini mi se da ga držite u zatvoru, a nemate za to nekog valjanog razloga, Bill. Zašto ste ga zapravo zadržali u zatvoru? — nastavila je Minnie, ali mnogo blažim i smirenijim glasom.

— Morao sam ga zadržati, Minnie. Kod njega sam našao Jiggsov revolver — odgovori joj glatko i razložno Ritter.

— Zaboga, Bill, pa Jiggs mu ga je posudio dok mu Bracken ne vrati njegov.

Ritter se napravio da nije čuo njezine napomene.

— K tome, za njega je bolje da je u zatvoru. Bracken potiče ljude da ga objese. McCabe je ovdje na sigurnom mjestu. Ja ga čuvam da ga ne linčuju — rekao joj je Ritter.

Siguran sam kao u vučjem brlogu, pomisli McCabe, ali je i dalje šutio kao zaliven. To mu je bilo prvi put da se netko za njega zauzimao i to mu je godilo i laskalo mu. Sjetio se mušičavih ispada zlovolje i srdžbe svojeglave Minnie i onih rijetkih slučajeva kad bi se raznježila ili prestrašila, kao nedavno dok su zajedno čučali skriveni

na sjeniku i promatrali Brackena iz prikrajka kako baca sijeno konjima u jaslje. McCabe je bio uvjeren da je Minnie izvrсна žena kojoj nema premca nadaleko.

— Charlie Bracken je ovaj put zagrižao u malko prevelik zalogaj i mogao bi se zajedno s njim i zagušiti, a vi, Bill, odmah pustite McCabea iz zatvora, inače ćete mi se grdno zamjeriti — odbrusila je Minnie i pogledala u šerifa jarosnim očima.

— Nemojte tako, zaboga, Minnie, molim vas. Ja samo obavljam svoju dužnost. Ja sam položio zakletvu da ću čuvati red i zakon i ja ga ne mogu pustiti samo tako, zato što vi to želite — izvlačio se šerif Ritter.

Minnie je stisnula usne u tanku beskrvnu crtu od nemoćnog bijesa.

— Dobro, Bill. Može i tako. Sad barem znam na čijoj ste strani, a ja sam mislila da ste mi iskren prijatelj i da ćete mi pomoći kad zatreba — ljutito mu je rekla Minnie.

— Pa, ja i jesam vaš prijatelj, Minnie, ali ja ga moram držati na oku, inače će ga Brackenovi ljudi ščepati i objesiti bez suda. Pa zar ne vidite što se događa u gradu? — uvjerljivo joj odvrati Ritter.

— Čini mi se da ni vi ništa ne vidite — prosvjedovala je Minnie.

Podigla je šešir, pokrila njime glavu, okrenula se na peti, te izišla žustrim korakom zalupivši vratima za sobom.

— Ah, te žene, s njima čovjek ne može razumno razgovarati — potužio se Ritter, duboko uzdahnuvši.

U ldućem trenutku skupina razularenih jahača projahala je ulicom, juščajući i urlajući pijano kroz noć. Odjeknuo je i pucanj iz revolvera i za tren cijela je ulica utihnula.

— Moram pogledati što se vani događa — reče Ritter.

Čekanje se oteglo u beskonačnost. McCabe se počeo osjećati vrlo neugodno. Ozbiljno se zabrinuo. Charlie Bracken se vladao kao da je cijela dolina njegova. Čak ljudi koji nisu za njega radili izišli su na ulice željni McCabeove smrti. McCabe odjednom shvati da ga je Ritter bacio u zatvor zato da bi ga izručio na milost i nemilost Brack-

kenu i da je ta ćelija u kojoj on sjedi najobičnija klopka. Ne, na to nije u početku mislio. Charlie Bracken je želio da zadovolji svoju želju i da vidi kako ga linčuju. Ako mu to nije uspje- lo prvi put, ovaj bi put moglo.

Vrata su se opet otvorila i Ritter uđe tihim korakom u sobu. Zazveckao je ključevima i otključao vrata McCabeove ćelije.

— Slušajte, momčino, cijeli je grad na nogama, nahuškan da vas objesi. Čini mi se da vas ni ja više ne mogu od njih obraniti. Bježite što brže odavde, čovječe, koliko vas noge nose — reče mu Ritter.

— I vi ste mi nekakav šerif! — procijedi McCabe kroza zube kad je izašao iz ćelije.

Stegnuo je mišice, stisnuo šaku i svom snagom udario Rittera po zubima. Šerif posrne unatrag od težine udarca, ispruži se preko stola, stenjući, a potom se izvali na prašan pod.

McCabe pograbi sa stola Jiggsov revolver i potrči prema uličnim vratima. Zastao je pred galamom i bukom koja je zagrmila s ulice točno ispred zatvora. Hitro se okrenuo, potrčao prema dvorišnim vratima i naglo ih u jednom trzaju širom otvorio. Nagonski se sagnuo, a metak uz prasak i bljesak propara zrak iznad njegove glave i zabi se u vratnicu. Revolver u njegovoj ruci poskoči dok je pucao ravno u napadača. Začuo je jauk, a potom dubok kašalj, dok je pretrčavao preko dvorišta i jurio prema gradskoj konjušnici. S glavne ulice dopirali su povici divljačkih glasova koji su, u općoj zbrci svi istodobno izvikivali upozorenja i naredbe.

— Pobjegao je iz zatvora! Brzo za njim! Držite ga! — urlali su iz svega glasa.

McCabe nije imao vremena da zastajkuje. Potrčao je u tamnu noć.

Kad je Minnie Benton izašla iz šerifova ureda, pošla je da potraži svog brata Jiggsa. Našla ga je na kraju glavne ulice gdje je čuvao konja i pušio. Skupina ljudi koja je stajala nedaleko od Jiggsa radoznalo se zabuljila u nju kad je prišla Jiggsu, a zatim su ljudi počeli nešto među sobom šaputati.

— Ritter ga nije htio pustiti. Što ćemo sad, Jiggs? — upitala ga je s natruhom ogorčenosti u glasu.

— Nitko nam više neće htjeti pomoći. Ja sam se s konjima povukao ovamo, jer su me ispred zatvora počeli prijeteci pogledavati — odvrati joj Jiggs i kvrcne opušak cigarete odbacivši ga daleko od sebe u noć.

— Ne možemo ga ostaviti da sjedi u zatvoru i mirno čekati da ga objese.

— Ne boj se, neće ga objesiti. Ja sam ga dobro upoznao. Taj će se već nekako snaći — tješio ju je Jiggs.

— Zaključan u ćeliji zatvora? Ljudi su se opili i počeli se skupljati po ulicama. Zar ti ne znaš što to znači? — gotovo je povikala Minnie.

— A ti moraš znati da on ne bi čamio u tom zatvoru da to sâm nije htio — odvrati joj Jiggs.

— Ne blebeči gluposti, Jiggs! — prekori ga Minnie.

— Ja ne blebećem nikakve gluposti. Ja sam s njim proveo nekoliko dana loveći vukove. Taj se čini proračunato i s nekom svrhom. Ne bi on dopustio da ga Ritter zaključa u ćeliju da mu to nije pogodovalo. — uvjeravao ju je Jiggs.

Ogledavao se oko sebe i opazio da ih ljudi nepoćudno promatraju, pa je pomislio da bi za Minnie bilo najbolje da ode iz grada. I to joj je rekao.

— Do vrata i ti divljaci! — dobacila mu je Minnie s gnušanjem.

Ali je ipak uzjahala svog konja i otišla u pratnji brata iz grada. Nisu pravo ni projahali mimo posljednjih gradskih kuća kad je u gradu započela pucnjava. Minnie je odmah snažno zatehnula uzde svog konja i zaustavila ga. Iz daljine su dopirali glasni povici općeg meteža.

— U gradu je počela gužva. Zacijelo je McCabe odlučio da je došlo vrijeme da napusti zatvor — reče mirno Jiggs.

— Što da radimo, Jiggs? — upitala ga je bespomoćno Minnie.

— Ništa. Vratimo se u Silver Creek. McCabe će sigurno tamo stići prije nas.

— Ne, Jiggs, on se nikad više neće vratiti u Silver Creek. Uspije li mu da im pobjegne, otići će što dalje odavde i više ga nikad nećemo vidjeti. Osje-

čam to duboko u srcu i strepim za nje-
ga — rekla mu je ona zabrinuto.

Jiggs gurne šesir palcem na potiljak
i malo se naceri.

— Sestrice, ne budi naivna! Zar ti
nisi zapazila kako te on gleda? Ne
znaš ti kako me on napeto sluša i
guta svaku moju riječ dok mu pričam
o tebi. O ne, neće taj otići tako lako
iz doline Trumpet, ne boj se. Neće,
bogami, ako ja imama pravo — reče
joj Jiggs.

Ponovo su odjeknuli pucnjevi dale-
ko iza njih. Jiggs najednom okrene
konja.

— Mislim da bih se morao vratiti da
viđim mogu li mu pomoći — reče od-
lučno Jiggs.

— Idem i ja s tobom — jedva je do-
čekala Minnie.

— A ne, ti se vrati u Silver Creek i
čekaj nas.

— Neću. I ja idem s tobom. — prkos-
no će Minnie.

— Onda ja ne idem nikamo — tvrdo-
glavo joj odvrati Jiggs.

Zapiljila se u njega tužnim očima u
kojima se zrcalila molba, ali kad je
vidjela da joj ni to ne pomaže, rekla
mu je tiho:

— Dobro, idi i pomози mu, molim te,
ako ikako možeš.

XII

Matthew McCabe se nadao svemu i
svačemu kad izleti iz zatvora, samo ne
povezanoj i usklađenoj pucnjavi i pot-
jeri. Zapazio je ljude na straži ispred
konjušnice. Setkali su gore-dolje
ispred rasvjetljenih vrata. Zastao je
uza zid u tami da odahne i zaprepasti-
la ga je tišina koja se odjednom spu-
stila nad San Blas.

Stajao je neko vrijeme prilijepljen
uza zid i ukočen od straha, razmišlja-
jući što da učini: da li se probiti iz
grada pješice prema dolini ili pričekati
neko vrijeme dok mu se ne ukaže
pogodna prilika da se dočepa konja iz
Cunklove štale. Odlučio je da pobjeg-
ne pješice prema dolini kadli se otvori-
še dvorišna vrata kuće uz koju se bio
priljubio i kroz njih se oglasio miran i
staložen muški glas.

— Udite ovamo, samo brzo, molim
vas — rekao mu je nepoznat glas.

McCabe napne obarač revolvera,
pokušavajući istodobno pogledom pro-
drijeti kroz tamu. Na vratima se uka-
zala crna sprodoba nekog čovjeka.

— Ja sam Hiser, vlasnik saluna. Ne
morate me se bojati — nastavio je čov-
jek na vratima.

Sigurno sam negdje iza saluna
»Two Shot«, pomisli McCabe. I tada
se prisjeti da je vlasnik saluna neki
Englez po imenu Tom Hiser. McCabe
je jednom vodio u lov neke Engleze,
pa je odmah po izgovoru spoznao da
Hiser nije neka protuha, nego školo-
van čovjek.

Ušao je u kuću za Hiserom i tiho za
sobom zatvorio vrata. Hiser, vitak blje-
dolik muškarac visoka čela, odjeven u
otmjeno odijelo, upali svjetiljku. Kap-
ci na prozorima bili su zatvoreni. U
sobi je bio pisaći stol, dvije stolice i
divan presvučen kožom.

Hiser pogleda McCabea smiješeći se,
a potom priđe pisaćem stolu i iz ladi-
ce izvadi bocu i dvije čaše. Natočio je
čaše gotovo do vrha i jednu pružio
McCabeu, te podigao svoju, čekajući
da McCabe ispije piće zajedno s njim.

McCabe spremi revolver natrag u
navlaku i uzme čašu. Iskaplo ju je u
jednom dugom gutljaju, pošto je naj-
prije nazdravio Hiseru. Spustio je
praznu čašu na stol, ne skidajući po-
gleda s visokog Engleza.

— Opustite se! Nikome neće pasti na
pamet da ste ovdje. Sjednite i odmorite
se. Oni će na vas zaboraviti čim im
se osuše grla, a već se sada jedva
drže na nogama — reče mu Hiser, po-
kazujući na stolicu.

McCabe mu uzvрати pogled, ali ne
izusti ni jedne riječi. Viski mu je gri-
jao želudac, šireći toplinu po cijelom
tijelu, ali mu nije opustio osjetila.

— Znam što sad mislite. Čudite se
zašto sam vam pomogao i pozvao vas
da se ovdje sklonite — reče Hiser i
tiho se nasmijulji.

— Tako nešto — odvrati mu neoder-
deno McCabe.

Hiser slegne ramenima i zatakne
palce u džepiće prsluka.

— Pozvao sam vas da uđete i dao
vam sklonište jer mi Charlie Bracken
nije drag čovjek. A ja k tome vrlo ci-

jenim Minnie Benton i znam da vas ona voli.

— Tko vam je to rekao? — upita ga McCabe još stojeći ispred njega, jer ga je narav upozoravala na oprez.

— Svi to znaju. Minnie ne skriva svoje osjećaje, jer što je njoj na srcu to joj je i na jeziku. To je uostalom, vrlo simpatična značajka za ženu — objasni mu Hiser što je brže mogao.

— A i za muškarce — doda McCabe namjerno.

— Ah, pustimo sad to. Ja vam ništa ne krijem. Mrzim svako nasilje i užasno mi je kad ovi lešinari jure gradom i zavijaju kao čopor hijena. Ja, doduše, živim od njihovih novca, ali to još ne znači da ih moram i voljeti — odvratiti mu Hiser.

— E pa, hvala vam bez obzira na vaše razloge zbog kojih ste to učinili — reče mu McCabe, opusti se, privuče stolicu i sjedne.

— Ordway je sjedio na toj istoj stolici one večeri kad je ubijen. Sjedio je tu sa mnom i čavrljali smo do kasno u noć sve dok nije došlo vrijeme da se vrati na ranč. Bio je zabrinut zbog Charlieja Brackena, na koga mi se veoma tužio — reče Hiser.

— Zar one noći kad su ga ubili?

Hiser potvrdno kimne i značajno pogleda u McCabea.

— Priznao mi je da se prevario u Charlieju, da ga je krivo prosudio, da nikako nije smio dopustiti da se Grace uda za njega i da ga nije smio uzeti u službu kad je poginuo Sam. Na kraju mi je rekao da ga je Charlie razočarao i da ga nije odmah otpustio samo zbog Grace koja ga je zagovarala, ali da će ga svakako morati uskoro najuriti s ranča — nastavio je Hiser svoju priču.

— Mislite li da je baš zbog te svoje odluke stari Ordway te noći i ubijen? — upita ga izazovno McCabe.

— Ja vam to ne bih znao reći — odgovori mu tihim glasom Hiser i nasmijsulji se.

— Je li Charlie Bracken poznavao Sama Bentona prije nego što je došao ovamo?

— Čini mi se da ga je poznavao. A zašto me to pitate — začudio se Hiser.

— Muči me neka suluda sumnja — iskreno će McCabe.

— Ali vi ne ostavljate dojam suluda čovjeka — lukavo je i laskavo dometnuo Hiser.

— Sigurno mi nešto u glavi ne valja, inače bih već sutradan nakon dolaska ovamo otišao odavde — reče mu McCabe.

— Niste vi čovjek koji bi se dao lako zaplašiti — odvratiti mu Hiser i posegne opet za bocom, a McCabe podigne ruku i niježno strese glavom.

Glasovi koji su se čuli iz prednje prostorije u kojoj je bila točionica odavali su da se salun »Two Shot« napunio žednim gostima, ali se Hiser zbog toga nije mnogo uzbudio, nego je nastavio mirno razgovarati s McCabeom sve dok nije odjeknulo kucanje na vratima.

McCabe potegne revolver, no Hiser je ostao spokojno sjediti kao da se ništa osobito nije dogodilo.

— Tko je? — povikao je glasno Tom Hiser.

— Ja sam, gazda. Salun je pun gostiju. Dođite da mi pomognete — javio se konobar s druge strane vrata.

— Snadite se sami dok ne dođem. Trenutačno imam prečeg posla — doviknuo mu je Hiser.

Konobar promrmlja neku kletvu koju nisu mogli razumjeti i vrati se u salun.

— Sada će svi potpuno pasti s nogu, a vi ćete moći mirno išetati iz grada — napomenuo je Hiser.

— Hvala vam na svemu, Hiser. To vam nikada neću zaboraviti — reče mu McCabe kimajući glavom i ustane.

— Ovu uslugu svakako zaboravite, jer bi mi bilo milije da za nju nitko ne dozna. Znao kakvi su ljudi, a ja živim od njihovih novaca — razložno mu reče Hiser.

— Svejedno, mnogo vam hvala — ponovi McCabe.

Otvori stražnja vrata i oprezno proviri u noć.

Hiser je nepomično stajao pozorno motreći McCabea dok je otvarao vrata.

— McCabe!

— Molim? O upita ga McCabe.

Ukočio se, ali se nije okrenuo.

— Jeste li vi došli u ovu dolinu samo zato da biste lovili vukove?

McCabe je trenutak šutio, razmišljajući što da mu odgovori.

— A zašto me svi to pitaju? — reče McCabe napokon.

— Iz znatiželje, najvjerojatnije. No, meni se sve čini da se vi ne date smetati i mirno dalje radite svoj posao, usprkos svim neprilikama u koje zapadate.

— Ja ne volim vukove, kao što vi ne volite Charlieja Brackena — dobaci mu zajedljivo McCabe i nestade u noći.

Cijelih pet minuta Hiser je stajao i buljio u otvorena vrata, razmišljajući o svom životu, mučen grižnjom savjesti. Bio je zapravo vojnik od zanata, plaćenik koji nikada nije bio dobro plaćen. Čovjek koji je živio od milosti, izgurao iz svoje sredine, prezren od svog sloja, prognan iz svoje domovine. Kako li je uopće dospio u ovu daleku i groznu zemlju? Ništa zajedničkog on nije imao s ljudima koje je susretao u svom svakidašnjem životu.

Polagano je podigao glavu i sporim korakom izašao kroz vrata koja je McCabe ostavio za sobom otvorena, te prekoračivši prag, skrenuo niz ulicu ravno prema Šerifovu uredu.

XIII

Ritter je ležao na prašnjavom podu zatvora kad je Charlie Bracken snažno gurnuo vrata i ušao u njegov ured, a za njim je nahrupilo još desetak znatiželjnika. Čučnuo je uz šerifa. Ritter se podigao na lakat i sjeo, trljajući svoje potamnjelo lice.

— Gdje je McCabe? — upitao ga je Bracken.

Ritter mu pokaže glavom prema otvorenim vratima.

— Pobjegao je — odgovori mu kratko.

Bracken odmah počeo izdavati naredbe svojim ljudima:

— Pozovite sve ostale! Pretražite grad i uhvatite ga! Ti, Chig, i ti, Barney, odmah na stažu ispred konjušnice. Naprijed na posao!

Ljudi su se poslušno razišli, a kad su svi izašli na ulicu, Bracken se okrenuo i pogleda prezrivo u Rittera. Šerif

se teškom mukom podigao na noge i nesigurnim korakom dovukao do stola te sjeo.

— Ritter, da znaš, tebi je ovdje u San Blas u odzvonilo — reče mu ljubito Bracken.

— Ti zaboravljaš, Bracken, da je mene u službu uzeo stari Ordway i samo njegov zakonit nasljednik može me najuriti s mog mjesta — podsjeti ga Ritter prigušenim glasom punim srdžbe.

— Prošla su ta vremena, Ritter. A sada da čujem kako ti je umaknuo McCabe? — zapovjedi mu Bracken i unese mu se pri tom u lice.

— Kad sam ušao u ćeliju i donio mu večeru, udario me je po zubima. Bogami, teška mu je ruka. Platit će mi to krvavo kad ga uhvatim — zagrozio se Ritter.

— Kako si mogao biti tako nesmotren? — začudio se Bracken.

Ritterovo se lice smrknulo, a oči zasjale od jarosti.

— Što ti sve ne bi htio znati. Ja nisam dužan da tebi polažem račune. Gubi se iz moga ureda i da više nikada nisi kročio preko moga praga i ova-mo provirio! — odbrusi mu povišenim glasom Ritter.

Bracken zakipti od gnjeva. Zapravo, duboko u duši, Bracken se bojao Rittera, što je u njemu još pojačalo osjećaj sputane nemoći. Požalio je što uza se nije ostavio kojega svog momka. Tada se Ritter ne bi pred njim tako naprasno prasio. No, oprez prevlada mržnju i gnjev.

— Ovom gradu više nije potreban šerif. Ja ti više neću platiti ni centa, Ritter — odvрати mu Bracken.

— Ja i ne tražim da mi ti išta platiš. Mene plaćaju građani i poslovni ljudi u San Blas — reče Ritter.

— Oni plaćaju meni a ja plaćam tebe. Tako je dosad bilo i bit će — zareži Bracken.

— Taj je dogovor vrijedio dok je stari Ordway ovdje vladao, a ti mu nisi dorastao ni do koljena, a kamoli da sjedneš na njegovo mjesto. A sad se gubi odavde prije nego što te ne ustrijelim kao šugava psa.

— Ti se nikada ne bi usudio pucati čovjeku u leđa — izusti Bracken u

polu glasa, okrene se na peti i pođe prema vratima.

A tko ti to jamči? — upita ga Ritter prijetućim glasom.

Bracken uspravi leđa i izide iz šerifova ureda, sitnim, ali žustrim koracima. Ritter puhne u svjetiljku i ostade sjediti u mraku, gušeći u sebi mržnju i smišljajući osvetu.

Kada je, malo zatim Hiser ušao u šerifov ured, našao je Rittera kako sjedi u mraku duboko utonuo u misli. Ritter je prepoznao Hisera po koraku i zato je i dalje mirno sjedio ne pomaknuvši se, dok je u njemu mržnja kipjela tolikom snagom da je jedva izdržao na jednom mjestu.

— Grdno si zakazao, Bill. Što ćeš sada učiniti da to nekako popraviš? Ja, doduše, nisam vidio što se ovdje dogodilo, ali moraš znati da je McCabe naišao uz moju kuću i ja sam ga pozvao da uđe na stražnja vrata. Prihvatio je poziv jer nije imao drugog izbora. Momci su se skupljali oko kuće kao muhe.

— Zašto ga nisi ubio? — upita Ritter mirnim glasom.

— Pa ja se time ne bavim, Bill, zaboга — podsjeti ga prijekorno Hiser i nasmijulji se.

— Oh, da, da, sjećam se — reče ogorčeno Ritter.

— Premda je pomno smišljen, naš plan šepa, Bill. Morao si pustiti Brackena i njegove ljude da ga ubiju — prigovori mu Hiser.

— Ako on nešto zna, mogao je progovoriti prije nego što ga objese i gdje smo onda? A Charlie Bracken dok je zauzet hvatanjem lovca na vukove, ni za što drugo nema vremena — odvrati mu poslije kraćeg razmišljanja Ritter.

— Ne vjerujem da on išta zna. On je običan lovac na vukove i ništa ga drugo ne zanima.

— Uostalom, kad se dočepamo onoga što tražimo, ja ću ga sam ubiti — prošapta Ritter.

— Pazi samo da on tebe ne ustrijeli prije nego ti njega. A što ćemo s Brackenom? — upita ga Hiser, smješkajući se cijelo vrijeme.

— Bracken je kao slijep pas, koji bezglavo juri po mesnici — napomenuo je Ritter.

— Sve je nesmotreniji i zdvojniji, inače ne bi onako nepromišljeno i okrutno poubijao one Meksikanee — doda Hiser.

— Tako ih se najjednostavnije otarasio zar nije? — reče Ritter.

I ne čekajući Hiserova odgovora, ustane i počne šetati gore-dolje po sobi, zadubljen u misli.

— Moram otići do Minnie Benton. Ona sigurno zna svu istinu. Muževi svojim ženama obično sve kažu. Moram joj začepiti usta prije nego što bude prekasno — reče Ritter poslije poduljega razmišljanja.

— Ne vjerujem. Sam Benton nije bio čovjek koji bi ženi povjeravao svoje tajne. Doduše, ni sam nisam u to baš previše siguran. Povedi sa sobom, za svaki slučaj, i onu trojicu što su i prije s tobom radili — posavjetovao mu je Hiser, uzdahnulo i ustao.

— A ti ćeš lijepo sjediti na sigurnom i na kraju pokupiti polovicu plijena — prigovori mu Ritter u lice.

— Što je tu mogu, prijatelju, moj, kad je moj ukus skuplji od tvoga — odvrati mu Hiser i nasmijulji se.

Ritter prestade šetkati gore-dolje po sobi, zagleda se u Hisera i nabere čelo.

— I još nešto, Ritter — nastavio je Hiser strogim glasom. — Ona od danas zna istinu i mi joj ne smijemo dopustiti da je razglasí na sva usta.

— Ja ću joj s užitkom začepiti usta za sva vremena — odvrati mu Ritter i kratko se naceri.

XIV

Matthew McCabe pretrči nekoliko koraka uz kuću, a potom klizne u prolaz između dviju kuća, načulivši dobro uši, ne bi li čuo što se događa na ulicu. Tri su čovjeka prolazila mračnom ulicom vukući za sobom umorno noge i njima, činilo se, potjera više nije bila na pameti. Izgledali su izmorneni od uzaludne trke i ožednjeli od glasne vike.

McCabe se priljubio uza zid, ni desetak koraka od saluna »Two Shot«, kad su se vrata na salunu otvorila i kroz njih izašao Hiser, te udario žurnim

korakom niz ulicu u suprotnom smjeru.

Neki se ljudi, znao je McCabe iz iskustva, vladaju ponekad kao divlje životinje kad se nađu u opasnosti. No, Hiser nije na njega ostavio takav dojam. Međutim, žurni korak kojim je Hiser pošao niz ulicu začudio je McCabea i on pođe za njim da vidi kamo se to Hiseru toliko žuri. Šuljao se za Hiserom kao njegova sjena sve do šerifova ureda. Skutrio se pod zatvorskim prozorom koji je gledao na dvorište i slušao što su Hiser i Ritter razgovarali. Srce mu je ludo lupalo, premda nije točno razumio što su rekli, da bi mogao potpuno shvatiti srž njihova razgovora, no naslutio je iz njihovih riječi koje su to mračne sile što prolijevaju krv dolinom Trumpet.

U međuvremenu raspoloženje ljudi u gradu kao da se promijenilo. Negdje niz ulicu, bliže rijeci, u naselju gdje su stanovali Meksikanci, oglasila se gitara. Čula se i nekakva jeftina glazba iz obližnjeg saluna, dok su ulice gotovo opustjele jer su ljudi otišli u salune da se osvježe.

McCabe se odlijepi od zida pod zatvorskim prozorom i krene šuljajući se prema velikom štaglju konjušnice. Kliznuo je kao sjena između kola u kolskom dvorištu i provirio kroz četvrtast prozorčić u staji. Konj koji je za jaslama žvakao sijeno zanjšti kad mu je ugledao lice.

— Što mu je sad? — upita neki glas iza McCabea.

McCabe se brzo povuče od prozora. Odšuljao se na prstima iza ugla staje. Chig Horlson i još jedan čovjek čuvali su konje. McCabe je odmah prepoznao Chigov glas.

Sagnuo se i pretrčao dvorište do korala. Provukao se između molki u ogradi korala i izišao ponovo na ulicu. Malo dalje niz ulicu, ispred saluna »Gay« i »Two Shot«, ugledao je mnogo konja vezanih uz privezište.

McCabe pođe niz ulicu, koračajući odlučno, kao da ne mari tko će ga vidjeti. Izvukao je nož kad je došao do privezišta i, dok je uza nj prolazio, oštricom je sjekao kožnate uzde omotane oko motke privezišta. Kad ih je sve prerezao, povukao je revolver,

podigao ruke uvis, zavrištao i opalio metak u zrak. Konji su se prepeli pomahnitali od straha, te odgalopirali ritajući se niz prašnu ulicu.

McCabe pobježe natrag u tamu među kuće i krene oprezno prema konjušnici dok su ljudi navrli na vrata saluna da vide što se događa na ulici. Ušao je na stražnja vrata u staju i tiho zazviždao, a njegov mu se konj javio njištanjem. Pritrčao mu je, odvezao ga od jaslara i poveo prema stražnjim vratima, dok su s ulice odjekivali koraci i povici. Čim ga je izveo na dvorište, zajahao ga i pojurio prema dolini Trumpet u smjeru Silver Creeka.

Sigurno je blizu ponoć, nagađao je kad je sa ceste skrenuo na stazu koja je vodila prema brvnari Minnie Benton. Svjež ga je povjetarac milovao po obrazima i on napokon osjeti laganost. Sad je bio na putu da ostvari svoju odluku koju je donio u zatvoru u San Blasu kad je shvatio da je puka igračka u rukama mračnih sila koje su njemu, ni krivom ni dužnom, radile o glavi. Bude li Minnie još željela da ga unajmi za svog revolveraša, on će to drage volje prihvatiti. Podbo je konja u brz galop, jer je htio da stigne do Silver Creeka prije Rittera, ako se Ritter uopće bude usudio ondje pojaviti. Međutim, McCabe je bio siguran da će Ritter doći da Minnie zauvijek začepi usta, jer nije znao da je McCabe prisluškivao njegov razgovor s Hiserom.

Tišina noći napela mu je živce kao tanke strune. Mjesec, žut i velik, izišao je iza oblaka i obasjao blagom svjetlošću brda oko njega. Negdje daleko u dolini tanahan i plačljiv jauk zavijanja proparao je noćnu tišinu.

Zaustavio je na tren konja i načulio uši, naježivši se. Zov vučice ponovo mu propara uši, jasan i bolan, plačljiv zov ženke koja vabi svog mužjaka. Bijela vučica zvala je u pomoć. Okrenuo je konja i pojahao galopom prema mjestu odakle je čuo tugaljivo zavijanje; njegov nagon lovca bio je jači od njegove volje.

Poslije nekoliko koraka odjednom se predomislio. Okrenuo je konja natrag u smjeru Silver Creeka, podbo ga

u tujanj galopa samo da više ne čuje jezovito zavijanje i pokušavajući da ne misli na vuka rasječene šape, stavljajući na kocku sav svoj ugled prvorazrednog lovca na vukove.

Ujahao je u šumarak nedaleko od brvnare Minnie Benton, ostavivši vučicu i njezina mužjaka daleko iza sebe. Kad je ugledao brvnaru, svjetlost je sjala kroz kuhinjski prozor, ali nigdje nije opazio baš nikoga dok se približavao staji iza kuće.

Još je jedna svjetiljka obasjala prozore na začelju kuće kad je McCabe zaustavio konja. Otvorila su se dvorišna vrata brvnare i na njima se pojavila Minnie, držeći u ruci svjetiljku.

— Oh, to si ti? Je li te Jiggs našao? — upitala ga je.

— Nisam ga ni vidio — odgovorio joj je McCabe.

— Doći će on, a ti ostavi konja u staji. Ja idem da ti dotle priredim nešto za jelo — rekla je i vratila se u kuću.

McCabe je rasedlao konja, nahranio ga i istimario prije nego što je pošao u kuću. Dotrčala mu je u susret čim je čula njegove korake, uzela mu pušku iz ruke i naslonila je na zid iza vrata. Odjevena u kućnu haljinu, stegnutu oko struka tankim remenčićem, što je isticalo punoću njezinih grudi i bokova, činila mu se najljepšim ženskim bićem koje je ikada vidio. Sjao je bez riječi za stol i počeo srkati vruću kavu iz lončića.

— Pokupi sve revolvere i puške koje imaš u kući i donesi ih ovamo — rekao joj je kad je popio kavu.

— Zašto? — upitala ga je začuđeno.

— Dobit ćemo posjet još prije nego što svane.

— Tko će nas posjetiti?

— Ritter.

— Za koga vraga?

— Zapravo i ne znam točno zašto, ali mi se čini da ti znaš nešto što nje ga veoma zanima — objasni joj McCabe.

Što ga to zanima? — upitala je oštro Minnie.

— Ne znam. Možda ga zanima što je Benton donio sa sobom kad je došao ovamo u dolinu. A i Bracken to neprekidno traži. Zbog toga su i ona tri Meksikanca ubijena.

— McCabe, što je tebi? Da nisi pobudio od straha? — upitala ga je začuđeno Minnie dok mu je pržila jaja sa slaninom.

— Još nisam, ali sam prisluškivao što su Ritter i Hiser razgovarali. Ritter više neće biti s tobom ugliđen i obziran.

Minnie se okrenula od štednjaka i istesla pržena jaja i slaninu na tanjur, pa to stavila na stol ispred McCabea.

— Dobro, ako ti tako kažeš, premda ne znam što bih ja to trebala da znam — rekla mu je Minnie.

Otišla je iz sobe i za nekoliko se minuta vratila noseći dva revolvera, tri puške i sačmaricu.

— Imam i dosta metaka za sve njih — rekla je i položila oružje na stol.

— Svi me oni podsjećaju na jato gladnih lešinara koje kruži oko neke strvine. Zašto, Minnie?

— Varaš se što se tiče Rittera. On je najfiniji i najmiliji starčić kojega sam u životu srela — tvrdoglavo je Minnie ustrajala na svome.

— Nije on baš neki fini i mili starčić. On me bacio u zatvor — podsjeti je McCabe.

— Da bi te zaštitio od Brackena i njemu sličnih. Bracken je pravi lešinar koji kruži oko ranča Rafter O — odvrati mu otresito Minnie.

— Molim te, Minnie, dopusti da završim — nastavi McCabe, mažući komadićem kruha tanjur. — Ritter me pustio da pobegnem.

— Vidiš, što sam ti rekla! — jedva je dočekala Minnie.

— Ali je postavio svoga čovjeka da me dočeka i ubije na vratima. Iz nekog razloga želio je cijeli slučaj prikazati kao moj nasilan bijeg iz zatvora. Imao sam, bogme grdnu sreću da sam izvukao živu glavu — nastavio je McCabe, ne obazirući se na njezinu napomenu.

Promatrala ga je netremice, smrknuta lica i naborana čela, kao da mu ne vjeruje da joj je rekao istinu.

— Rekao sam ti golu istinu. Daj, pokušaj se sada sjetiti onih dana kad je Benton stigao na ranč. Nemoj žuriti. Dobro o svemu razmisli, pa mi kaži do u tančine što se tada ovdje događalo.

— Ništa se posebno nije događalo. Došao je ovamo ... i gotovo — rekla je Minnie i slagнула ramenima.

— I kupio ovo imanje i kuću za lijepe oči. Jesi li ti ikad razmišljala otkle kauboju latalici toliki novci? — upita je McCabe.

— Dobivao je na kartama, rekao mi je. On je često i mnogo kartao — objasnio mu Minnie.

— Kupio je ovo imanje, a onda zemljište koje je poslije poklonio Jiggsu — nastavio je McCabe.

— Imao je sreću na kartama — ponovila je uporno Minnie.

— A gdje je živio prije nego što je došao ovamo? — zainteresirao se McCabe.

— To si me već jednom pitao. Pričao je svašta i na kraju se spetljao — odgovorila mu je ona malo nervozno.

Tada joj se lice smrknulo kao da se nečega sjetila.

— Došao je u vrijeme skupljanja stočke. Otac i momci bili su vani u preriji. Grace i ja bile smo same kod kuće. Bio je prašnjav i konj mu je bio umoran. Za sobom je vodio još jednog konja... tovarnog... na kojemu nije bilo nikakva tovara. Bio je vrlo pristojan, prijazno se svima uvijek smješkao. Pozvale smo ga da nešto pojede. Smjestio se u brvnari s ostalim kaubojima i tamo ostao.

Motao se po ranču i neprestance nešto radio. Cijepao je drva, nosio napoj, popravio ogradu korala i krov štaglja. Uopće, trudio se da bude od koristi, a imao je zlatne ruke koje su znale sve popraviti i napraviti. Kad se otac vratio na ranč. Sam ga je zamolio za posao i otac mu ga dao, osobito kad se uvjerio da je Sam vrijedan i radišan čovjek.

— A zatim se prije njega pojavio i Charlie Bracken, zar ne? — upita je McCabe, gledajući je u oči.

Minnie je potvrdno kimnula nekoliko puta.

— Došao je prašnjav, izmoren i gladan... na iscrpljenom konju... baš kao i Sam Benton.

— Jesi li možda opazila da su se Sam i Charlie otprije poznavali?

— Neee, nisam — oduljila je kao da o tome razmišlja i stresla je glavom, gledajući netremice u McCabea. — McCabe, ti kao da si odlučio da mi se

pridružiš? — upitala ga je iznenađena Minnie.

— Došao sam ovamo da lovim vukove. Ustanovio sam u međuvremenu da su dvonožni vukovi gori od četvoronožnih. Jednom si mi ponudila da budem tvoj revolveraš, a ja sam odbio. No, ako se nisi predomisliła, ja sada pristajem da ti pomognem — rekao je i ustao od stola.

I Minnie je ustala i pošla ispružene ruke prema njemu oko stola.

— Presretna sam da si napokon pristao, McCabe — rekla mu je jednostavno i iskreno.

U tamnoj noći prasnula je puška. Staklo na oknu prozora rasprskalo se uz zveket, a metak je prošišao točno između njihovih glava. McCabe je brzo gurnuo Minnie u stranu i rukom pritisnuo svjetiljku. Soba utone u tamu.

Prišao je oprezno prozoru i gurnuo cijev revolvera kroz razbito staklo na prozoru.

— McCabe moram priznati, tvoje se proročanstvo obistinilo — rekla mu je Minnie, stojeći uz njegov lakat.

— Sagni se. Idući metak neće promašiti — naredio joj je strogim glasom McCabe.

— Na zapovijed! — rekla je Minnie u šali.

— Jesi li poludjela od straha? — upitao ju je McCabe kad je čuo njezin odgovor.

— Uzet ću sačmaricu i čuvati drugi prozor — odvratila mu je na to Minnie.

— Molim te, budi oprezna — strogim ju je glasom upozorio McCabe jer je znao da se Minnie pravi hrabrijom nego što se osjeća.

Oči su mu se pomalo navikle na tamu i počeo je razabirati predmete oko kuće. Opazio je tamnu sjenu kad je provirila iza ugla staje. Povukao je obarač i sjena je ili pala, ili se bacila u zaklon.

— Jesi li ga pogodio? — upitala ga je Minnie tihim glasom.

— Ne znam.

— A tko bi to mogao biti?

— Tvoj odani i stari prijatelj Ritter koji se nadao da će te zateći samu kod kuće — podbo ju je zajedljivo McCabe.

— Tebi se samo Ritter mota po glavi — prigovorila mu je Minnie i od bijesa zapucala iz sačmarice da je sve grmilo. Potom ju je rasklopila i ponovo napunila obje cijevi.

McCabe se namrgodi. Ta žena nikada neće priznati da je crno crno, pomislio je.

— Zaboravio si, McCabe, da je otac doveo Rittera u San Blas i da ni u koga nije imao toliko povjerenja koliko u njega — podsjetila ga Minnie.

— Ljudi se mijenjaju, Minnie. Ono što je vrijedilo za tvoga oca ne mora vrijediti i za njegovu obitelj.

— Možda imaš pravo — rekla je, premda ne iz uvjerenja, pa prošaptala napetim, zaprepaštenim glasom: — McCabe, čini mi se da je netko na krovu!

Načulili su uši i napeto slušali.

— Moram izići iz kuće i pogledati — prošaptao je.

— Nemoj, molim te. Vidjet će te! — zavapila je Minnie i pograbila ga objema rukama.

— Ne boj se! Zar bi ja izišao da nisam siguran da ću se i vratiti? — pokušao ju je smiriti McCabe.

— Bracken te čeka u zasjedi. Ubit će te! On je ubio i Sama, u to sam sigurna. Ubio je i one Meksikance, zatim Gusa Roana i odvjetnika. Što za njega znači jedno ubojstvo više ili manje?

— Mene je malo teže ubiti nego njih — odvrati joj McCabe.

Sjeo je na pod, izuo žizme i bosonog izišao na prednja vrata. Priljubivši se uza zid, stao se primicati prema kraju trijema. Sagnuo se, pa pretrčao preko puta nekih desetak metara od kuće. Bacio se na zemlju i otkotrljao u zaklon dok su meci za njim pljuštali kao kiša. Odgovorio je pucnjavom iz revolvera, pucajući u tamnu sjenu na krovu kuće. Čuo je kad se čovjek skljkao i udario s krova na zemlju. Zatim je u mukloj tišini odjednom začuo divlji topot konjskih kopita koji je zamirao sve više i više u daljini.

— Jesi li ranjen? — povikala je Minnie s trijema.

— Ne, nisam — odgovorio joj je i ustao.

Polagano je prišao čovjeku koji je pao s krova. Kresnuo je šibicom da

mu vidi lice. Zrno ga je pogodilo točno posred čela.

— Otišli su. Poznaješ li ovog? — upitao je McCabe Minnie koja mu je prišla sa sačmaricom u ruci.

— Ne, nikad ga nisam vidjela. Uostalom, ja i ne poznam sve Brackenove ljude — odgovorila mu je pošto je pogledala poginulog čovjeka.

— Ovaj nije iz Brackenove pratnje. Vidio sam ga kako razgovara s Ritterom kad sam bio u zatvoru. To je Ritterov revolveraš — odgovorio joj je.

Pogledala je u stranu, naglo se okrenula i pošla natrag u brvnaru.

Pošao je iza kuće i ondje našao još jednog čovjeka tik uz staju. Zrno ga je pogodilo točno u srce.

— Samo trojica su došla. Ritter mi je pobjegao i valja mu se ponovno nadati — promrmljao je sam za sebe.

XV

Ustali su prije zore. Jutro je bilo vedro i hladno. McCabe je otišao najprije u staju da nahrani konje. Opazio je dim daleko u dolini kad je pogledao kroz prozor. To je sigurno Chee, pomisli McCabe.

— Što ćeš sada? — upitala ga je Minnie kad se vratio u kuću.

— Moram najprije odjahati do Jiggs-ove brvnare da vidim što mi je s konjem i je li se Jiggs vratio iz grada. Potom ću obići mjesto gdje sam ostavio vučicu u kavezu. Sinoć kad sam dolazio ovamo čuo sam njeno zavijanje. Nadam se da je mužjak ovaj put dolijao — odgovorio joj je McCabe.

Potapšao se po džepovima, tražeći cigaru. Zapalio ju je i sjeo, gledajući u Minnie dok je postavljala stol.

— Čudim se što si uopće došao ova-
mo ako si čuo vučje zavijanje. A što ćeš potom?

— Pročešljat ću cijelu dolinu uzduž i poprijeko. Nešto se u njoj sigurno krije i ja ću to, bogami svakako pronaći.

— Šteta vremena. Ništa tu nema osim plodne zemlje koju Bracken hoće prigrabiti — nastavila je Minnie svoju staru priču.

— I o tom sam razmišljao. Makar tko ubio tvog oca ... nije ga ubio bez razloga.

— Ubio ga je Charlie Bracken da mu uzme ranč Rafter O — dobaci mu samouvjereno Minnie.

— Dobro. Ako ga je već on ubio, zašto nije odmah zaposjeo i njegovo mjesto?

— Nije to tako jednostavno i lako kako ti misliš, McCabe. Otac je bio jedan od prvih doseljenika i najimućnijih. Svi su u njemu vidjeli svog poglavara. Svi su ga cijenili i slušali i ne bi oni dopustili da neka protuha preko noći zaposjedne njegovo mjesto.

— Copor vukova uvijek ima svog vođu. Kad stari vođa smalaksa, najznačajniji među mladim vukovima preotme mu vodstvo. Jednostavno ga zakolje. Bracken je ubio vođu, ali nije preuzeo vodstvo. Njega očito zanima nešto drugo.

— Hoćeš reći da sam ja cijelo vrijeme jurišala na otvorena vrata?

— Tako nešto — odvrati joj zamišljeno McCabe, pa doda: — A sad je vrijeme da pođem. Konji su se sigurno već najeli.

Drugi dan svog zatočenja Jiggs je proveo u gorkom očaju. Zatvorili su ga u mračnu i studenu ledenicu, zgradu debelih zidova i bez prozora, u koju su po zimi uskladištavali led da bi im dugo trajao ljeti. No Jiggs se najviše bojao mraka. Oduvijek se bojao mraka, još od ranog djetinjstva.

Zazvečao je lanac na vratima. Vrata su se otvorila i na njima se pojavio Chig Horolson. U jednoj je ruci držao svjetiljku, a u drugoj tanjur pun graha. Stavio je tanjur na zemlju pred Jiggsa.

— Evo ti, momče, najedi se. Grah je zdrava hrana — podbadao ga je Chig cereći se.

— Zar da jedem te splačine? — odbrusi mu Jiggs s izrazom gađenja na licu.

— Charlie mi je naredio da ti ga donesem, a skuhala ga je tvoja sestra.

— Gle, on je sada za tebe Charlie? — upita ga Jiggs i podigne upitno obrve.

— Ja sam ga zvao Charlie i prije nego što je postao ovdje nadglednik — odvrati mu prostodušno Chig.

— Znači, poznaješ ga otprije?

— A zar je to zabranjeno? — odvrati Chig i slegne ramenima.

— Imat ćeš grdni nepriključak sa zakonom ako me odmah ne pustiš da odem odavde — reče mu Jiggs.

— Ja samo slušam naredbe — ispričao se Chig.

— Ta ti isprika neće pomoći pred sudom — zagrozio mu se Jiggs.

— Charlie Bracken je sada jedini sud i jedini zakon u dolini Trumpet — odvrati mu Chig i prezrivo ispljune sažvakani duhan ravno pred Jiggsa.

— Ali neće dugo — dobaci mu zlogučko Jiggs.

— Slušaj, momčiću, ti si opake čudi i pogana jezika, pa te stiglo što si zaslužio. A sad zaveži i žderi taj grah da ne crkneš od gladi — odbrusi mu Chig kome je Jiggs počeo ići na živce.

— Za koji dan će i tebe stići što si zaslužio, ali tada ne bih htio biti u tvojoj koži... I vrati ove splačine mojoj sestri i njezinu mužu, neka ih sami požderu, a ja ću radije crknuti od gladi — reče ljutito Jiggs i tresne žlicu u tanjur.

Kad se Chig sagnuo da pokupi tanjur, Jiggs mu skoči za vrat i pokuša dohvatiti njegov revolver. Chig snažno trzne ramenima, zbaci Jiggsa sa sebe i udari ga preko nosa. Jiggs se izvali na blatnjav pod ledenice.

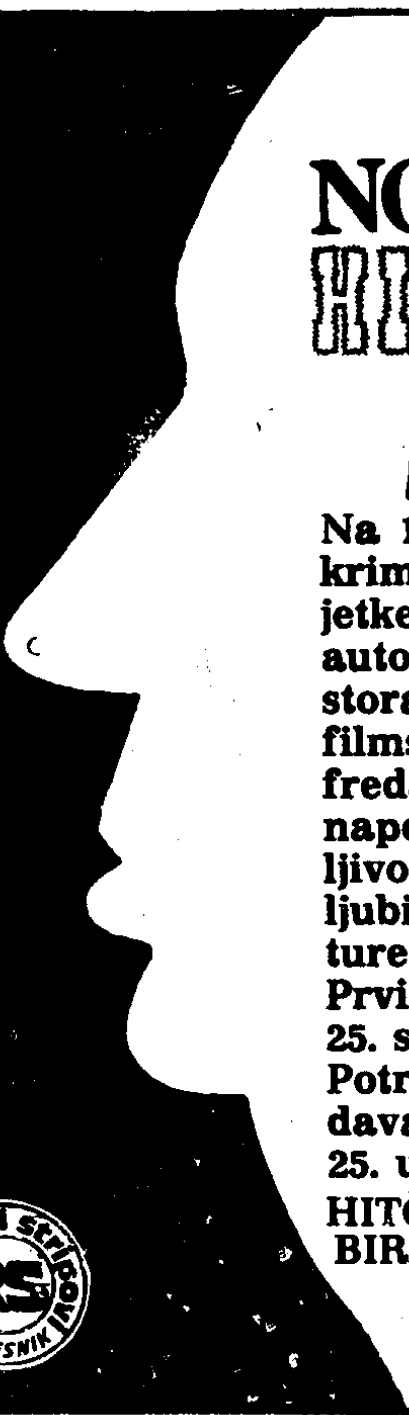
— Naučit ću ja tebe pameti, zelenko — zarežao je Chig smrknuta lica.

Pokupio je svjetiljku s poda, iziškao, te zalupio vratima i zakračunao ih.

Jiggs je ostao sjediti pogrúžen u mraku dok mu je iz nosa kapala topla i ljepljiva krv. Izvadio je rupčić iz džepa i pritisnuo ga preko nosa. U džepu je našao i nožić i zahvaćen slijepim bijesom uze njime kopati rupu pod zidom. Pod je bio od nabite zemlje i tvrd. Budi muškarac, ponavljao je sam sebi. Ne, ne smijem posustati, pomislio je. McCabe na mome mjestu ne bi cmizdrio, on bi kopao baš kao i ja.

McCabe zaustavi konja na sljemenu uzvisine i podigne se na stremenu da bi bolje promotrio uvalu uz suho korito potoka.

Ugledao je Cheeja kako mu prilazi jašući u galopu. Pregazio je potok,

NOVI HIT! HITCHCOCK

bira za vas

Na 144 stranice najbolje kriminalističke pripovijetke poznatih svjetskih autora u izboru majstora trilera, glasovitog filmskog redatelja Alfreda Hitchcocka! Novo, napeto, zabavno, uzbudljivo! Za mlade i stare ljubitelje krimi-literature!

Prvi broj u prodaji od 25. srpnja!

Potražite kod svog prodavača novina svakog 25. u mjesecu –

**HITCHCOCK
BIRA ZA VAS**

popeo se uz uzvisinu, zaustavio konja ispred McCabea i podigao ruku na pozdrav.

— Cuo sam veliku pucnjavu. Jutros sam zapalio vatru i dmnim znakovima pozvao svoju braću, četrdesetak hrabrih ratnika, da siđu u dolinu. Došlo je vrijeme da stanemo na kraj krvavom divljanju u dolini, McCabe.

— Plemenito, ali beskorisno. Dođu li tvoja braća, umiješat će se i vojska, a ti znaš kako će to onda završiti — opomenuo ga je McCabe.

— O, da! Znam dobro.

— Što još znaš, kaži! — ponuka ga McCabe.

— Znam gdje je mladi Ordway Brecken ga je uhvatio i zatvorio u kuću gdje se čuva led.

McCabe je jedva mogao svladati zaprepaštenje.

— Ti si mudar i dobar čovjek, Chee. U tebe su oči sokolove i ništa im ne izmakne. Možda si ti vidio što je Sam Benton donio sa sobom kad je stigao u dolinu? — upita ga McCabe.

— Tko zna? Možda sam ja to i vidio, prijatelju McCabe. Ponekad se soko ne mora vinuti nebu pod oblake da bi znao odgovor na mnoga pitanja. A ti ne moraš hitati gore u brvnaru mladog Ordwaya. Tvoj se šepavi konj odvezao i pase naokolo, ako te to zanima — reče mu Chee. Poslije tih riječi je odjahao.

Razmislio je o svemu što mu je Chee rekao, McCabe odlučio da ne ide na ranč Rafter O usred bijela dana, da bi izbavio Jiggsa. Stoga se zaputio prema mjestu gdje je ostavio vučicu u kavezu.

Pozorno je motrio stazu kojom je jahao. Odjednom su mu za oko zapeli tragovi vučjeg čopora. Sjahao je i pomno ih proučio. Čopor je trčao u jednomeđu. Vođa čopora izgubio je svoje ženku i postao je bezvoljan, klonula duha.

McCabe je stigao u blizinu šumarka gdje je ostavio kavez. Bijela vučica ležala je i drhtala kad joj je prišao. Opazio je da nije ni dotakla meso koje joj je ostavio u kavezu. Uzeo je dugu motku i njom izgurao meso iz kaveza. U bjesomučnom strahu vučica je skočila na noge i zagrizla kao po-

mamna motku. Meso je bacio daleko od kaveza u gusto grmlje. Pošao je u krugu oko mjesta gdje je bio kavez. Svuda naokolo zemlja je bila utabana tragovima vučjih šapa. McCabe tužno zavrta glavom. Šteta što sinoć nisam navratilo, pomislio je. Zacijelo bih ga tu zatekao i ustrijelio.

Popeo se na sedlo i usmjerio konja niz vjetar udaljavši se nekih stotinjak metara od kaveza. To je stao, sjahao, rasedlao konja, sputao mu noge i pustio ga da pase. Izvukao je pušku iz navlake u sedlu, legao u zaklon iza ovećeg grma i stao čekati.

Pomaknuo se samo jednom, i to u predvečerje kad je vjetar promijenio smjer, da njegov vonj ne bi dopirao, nošen vjetrom, do kaveza, gdje bi ga vuk Rasječena Šapa nanjušio.

Spustio se sumrak i sjene postadoše nejasne, a uskoro je i zanočilo, pa su na nebu zasjale i prve zvjezdice. Izišao je mjesec i obasjao plavičastom svjetlošću vedro nebo i širok krajolik. McCabe prebaci pušku u pogodniji položaj i nastavi čekati, strpljivo i tiho.

No, sve mu bijaše uzalud. Kad je mislio da je već minula ponoć, a on nije čuo zavijanje vukova, ustao je, protegnuo ukočene udove i pošao po svoje sedlo. Osedlao je konja i odjahao prema ranču Rafter O.

XVI

Kad se digao vjetar sjeverac i osvjetlio mu obraze, McCabe je opazio da da se na nebu gomilaju oblaci koji su zaklonili mjesec i bacili tamu na zemlju. Promjena vremena zbila se u trenu. Debele kapi kiše orosile su zemlju. Kiša okrene uskoro u pljusak i konj je morao kaskati preko lokava i baričica. U daljini se valjala grmljavina, a žarka je munja rasparala nebeski svod.

Ranč Rafter O spavao je u tami i na osami, zalijevevan gustom kišom.

Izjahao je iz zaklona ispod topola uz obalu potoka i tu zavezao konja. Bio je prokisao i prozebao. Ledenica je bila nekih stotinjak metara dalje od ostalih kuća na malenoj čistini.

Sjeo je i izuo čizme, te navukao lagane mokasine, a čizme objesio preko sedla. Krenuo je potom prema ledenici, probijajući pogledom mrak oko sebe. Izvukao je revolver i napeo otpornac, te pretrčao preko čistine do vrata ledenice. Uto je začuo lagan šum iza sebe. Odskočio je od vrata i prikljepio se uza zid, što mu je spasilo život. Iz mraka se pomolio krupan čovjek, a pucanj iz revolvera propara tišinu noći. McCabe osjeti tup udarac u ruku. Njegov revolver poskoči kad je potegnuo obarač, a on skoči u stranu, što više nije bilo potrebno. Krupni se čovjek srušio na zemlju, prostrijeljen kroz prsa, a potom ponovo nastupi duboka, grobna tišina. No, začas su se na ranču Rafter O počela paliti svjetla.

McCabe hitro prekorači mrtvog čovjeka i pođe natrag prema vratima ledenice. Izvukao je lanac iz zasuna i širom otvorio vrata.

— Jiggs! — pozvao je mladića u pola glasa.

— Jeste li to vi, McCabe? — oglasio mu se mladić iz tame drhtavim glasom.

— Dođi, bježimo odavde! Sve smo ih probudili.

Jiggs potrči prema McCabeu, no zastane na trenutak. Drhtao je kao prut na vodi, toliko je bio uzbuđen i prestrašen.

— Dajte mi revolver, McCabe, moram svojom rukom ustrijeliti toga smrada! — glasno je povikao.

U glavnoj zgradi upalila se svjetlost i Charlie Bracken je kroz otvoren prozor na katu izvikivao zapovijedi svojim ljudima.

— Nemamo sada vremena za dvoboje, momče. Bježimo odavde dok još možemo! — gotovo grubo mu odvrati McCabe.

Pretrčali su čistinu i još prije nego što su se dočepali zaklona ispod topola uz obalu potoka, netko je za njima otvorio pucnjavu iz revolvera, a tren nakon toga s ranča Rafter O počeo je pravi vatromet. McCabe osjeti žarku bol u lijevom ramenu, a istog trena pade i Jiggs.

McCabe se naglo okrenuo i ispalio pet brzih hitaca prema napadačima, te kleknuo uz Jiggsa.

— Gdje su te pogodili? — upitao ga je brižnim glasom, pograbivši mladića za rame.

— Nisam pogođen, samo sam se okliznuo o kamen — odgovori mu Jiggs.

McCabeova pucnjava vjerojatno je natjerala napadače da se bace na zemlju i u zaklone, ali trenutak zatim opet su zapucali za bjeguncima.

— Još će nas i pogoditi. Brzo, diži se i potrči — promrmlja McCabe.

No riječ mu zape u grlu kad je pred njima iskrsla sjena nekog čovjeka. McCabe skoči kao divlja mačka i udari čovjeka revolverom po glavi. Čovjek se sruši kao gromom ošinut.

— Pazi, pa to je Ross de Graff glavom. Uхватili smo, bogme, veliku zvjerku — pripomene McCabe.

— Gotovi smo ako im sada ne pobegnemo — reče preplašenim glasom Jiggs.

— Ali i on ide s nama — reče odlučno McCabe.

I on prebaci de Graffa preko ramena, te ga ponese prema mjestu gdje je ostavio konja. Napadači su sada pucali naslijepe, jer je noć bila pretamna i više ih nisu mogli vidjeti.

McCabe je prebacio de Graffa preko konja.

— Penji se u sedlo, mladiću, a ja ću trčati uz konja — naredio je Jiggsu.

Jiggs se popeo u sedlo, a McCabe je spremio pušku u navlaku na sedlu.

McCabe je trčao uz konja odmjerenim korakom, držeći uspravno rame na i glavu, jer je znao da će samo tako moći izdržati napor da protrči polovicu noći.

— Sada biste mogli vi malo jahati — ponudi mu Jiggs kad su pregazili plitak potok, a Jiggsu se učinilo da McCabe već teško vuče noge.

— Neću, hvala — promrsi McCabe zadihano.

Prešli su još milju, a onda je McCabe sustao, zadihao. Kiša je naglo prestala kao što je i počela. De Graff zastanje.

— Sad će on malo pješačiti — reče McCabe i povuče de Graffa s konja.

— Nije mi dobro. Pustite me da legnem na zemlju — promrmlja de Graff, pokušavajući da mu klizne niz ruke, ali ga McCabe prodrma i uspravi.

— Nešto ste odviše omekšali. Stojte!
— naredi mu britko McCabe.

— Zašto me mučite? Ubijte me i završite sa mnom — reče de Graff pošto se naslonio na konja.

McCabe nije odgovorio. Uzeo je jedan konopac i njime mu zavezao ruke na leđima, a drugi mu ovio omčom oko vrata i dao ga Jiggsu. Potom je uzeo de Graffov revolver i predao ga Jiggsu.

— Odvedi ga do kaveza s vučicom, a to ti je uz prvi potok istočno od brda Sentinel Rock.

— I što ću s njim? — upita ga Jiggs, pokazujući palcem u de Graffa.

— Pazi da ti ne pobjegne i čekaj dok ja ne dođem — odvrati mu McCabe.

— Kamo ćete vi, McCabe? — upita ga Jiggs uznemirenim glasom.

— Natrag po svoga konja i svoj revolver koji mi Bracken još nije vratio.

— Nemojte se vraćati po ono moje kljuse. Neka ostanu Brackenu, ako ga baš hoće — prigovori mu Jiggs.

— Zar se plašiš da ostaneš sam s njim, Jiggs? — upita ga tihim glasom McCabe.

— O da, plašim se i te kako — priznao je Jiggs.

— On se uvijek plašio mraka — dometne de Graff.

— Vi šutite! Jiggs, poslušaj me. Ja idem natrag po svoj revolver, čak ako tebi i nije do tvoga konja. De Graff je dobro vezan, a ti si naoružan. Čega se plašiš? — upita ga McCabe.

— Pa ne znam — nesigurno će Jiggs.

— Dosad si se hrabro ponio, nemoj me sada razočarati — polaskao mu je McCabe i položio mu ruku na bedro.

Jiggs promrsi nešto nerazgovijetno, potegne uzde i odjaha u mračnu noć, vodeći de Graffa za sobom na konopcu.

McCabe je dugo gledao za njima, a onda se polagano okrenuo i brzim korakom zaputio natrag prema ranču Rafter O.

Ross de Graff bio je vrstan stočar i stoga ga je Charlie Bracken i uzeo u svoju službu, da bi uza se imao makar jednoga čovjeka koji se razumije u uzgoj krava. De Graff se poslije duga

oklijevanja napokon odlučio da svoju sudbinu veže uz Brackena, ali kad se jednom na to odvažio, odlučio je da s njime ide do kraja. Znao je on predobro da je Jiggs premlad i neiskusn za njega i da će mu se sreća uskoro osmjehnuti. Stoga je počeo polagano zavrtati i okretati rukama, sve dok se konopac oko njih nije olabavio. Izvukao je ruke iz konopca, ali ih je ipak i dalje držao na leđima, kao da su mu još vezane.

— Nešto me žulja u čizmi, sigurno mi je neki kamenčić upao u nju. Ne mogu dalje tako hodati, Jiggs — potužio se de Graff Jiggsu.

— Ja ti neću razvezati ruke, Ross. Sjedni i ja ću ti izuti čizmu — odgovori mu Jiggs.

— Zemlja je mokra — prosvjedovao je tobože de Graff.

— Izaberi, Ross, mokra stražnjica ili kamenčić u čizmi — odvrati mu Jiggs.

De Graff sjedne na zemlju a Jiggs sjaha. Kad se Jiggs sagnuo da mu potegne čizmu s noge, de Graff ga zgrabio i otme mu revolver.

— Ostavi revolver! — poviče Jiggs i pokuša se obraniti.

De Graff ga pusti iz ruku i Jiggs poleti unatrag. Toga trena plamen iz revolvera sukne u Jiggsa i on osjeti udarac zrna u prsa. Izvalio se naiznak u vlažan pijesak i pred očima su mu zaplesale zvijezde. Razočarao sam te, McCabe, pomisli prije smrti.

Konj je poskočio preplašen od pucanja. De Graff potrči za njim, ali odustane od nakane da ga uhvati, buljeći za njim u crni mrak. Vratio se do mjesta gdje je ležao Jiggs, nepomičan i ukočen. Kleknuo je uz njega i položio mu dlan na srce. Jiggs je bio mrtav. Zrno je pogodilo srce.

De Graff ustane i zapilji se u mračne daljine. McCabe je bio negdje u blizini u mraku. Zacijelo je čuo pucanj i uskoro će se vratiti. De Graff osjeti kako mu studena jeza plazi uz kralješnicu. Toga je časa požalio što je ikada svoju sudbinu vezao uz Brackena, ali je bilo prekasno za kajanje.

Posao je putem kojim su došli on i Jiggs, grozničavo tražeći pogodno mjesto za zasjedu.

Čim je čuo pucanj, McCabe se okrene prema mjestu gdje je ostavio Jiggsa i de Graffa. Zavolio je Jiggsa, pa ga je užasnula već sama pomisao da ga je izložio smrtnoj opasnosti.

Pred zoru je naišao na mrtvo Jiggsovo tijelo. Podigao ga je sa zemlje i smjestio u krošnji obližnjeg drveta i zavezao za granje da ga vukovi ne bi rastrgali. Odlučio je da se poslije vrati po njegovo tijelo i pokopa ga, kako to dolikuje.

De Graff je za sobom ostavio jasne tragove. McCabe je pošao za njim, slijedeći ih. Uskoro se našao izložen ubojitim mecima de Graffova revolvera. Sklonio se iza stijene, držeći na oku mjesto odakle je de Graff na njega pucao.

De Graff je opazio kako mu se McCabea približava, zapucao je na njega i počeo bježati, no od straha i užurbanosti okliznuo se i pao. McCabe iskoristi prednost koja mu se iznenada ukazala, skoči iz zaklona i potrči za de Graffom.

Na rubu sloma i izbezumljen od straha, de Graff ispali dva posljednja metka iz revolvera, ali promaši. McCabe se baci na njega i ščepa ga za vrat.

— Valjalo bi da vas odmah ustrijelim, kao što ste vi ustrijelili Jiggsa — reče mu McCabe pošto mu je svezao ruke i noge.

— Nisam ga htio ubiti. Poginuo je nesretnim slučajem, vjerujte mi. Slušajte, McCabe, ja sam samo običan stočar, ne znam što vi uopće hoćete od mene? — izvlačio se de Graff.

— Hoću da mi kažete sve o Samu Bentonu i Charlieju Brackenu — odgovori mu McCabe, uperivši u njega svoj revolver.

— Reći ću vam sve što znam ako mi obećate da me nećete ubiti — počeo se pogadati de Graff, oznojena čela od straha.

— Govorite, ja vas slušam — odvratu mu smrknuto McCabe, praveći se da nije čuo što mu je rekao de Graff.

— McCabe, ja sam nevin. Bracken me je u to uvalio — reče tihim glasom de Graff.

— A u što vas je on to uvalio? — upita ga McCabe i podigne obrve.

De Graff je neko vrijeme šutio, a potom mu se odjednom razvezao jezik.

— I ja sam se zaprepastio kad sam shvatio o čemu je zapravo riječ. Sam Benton je živio neko vrijeme u Meksiku i tamo se sprijateljio s Quantarom. Čuli ste zacijelo za Quantara. On je skupio četu razbojnika. Namjeravao je umoriti Diaza i preuzeti svu vlast. Imao je mnogo pristaša i novaca. Sam Benton, teksasški revolveraš, bio mu je desna ruka. Sam Benton je poslije toga nagovorio i Charlieja Brackena da im se pridruži. Benton je već poznavao Charlieja koji je također bio revolveraš. Kad im je počelo gorjeti pod petama, Sam je pograbio Quantarove novce i prevario Charlieja.

— Koliko?

— Dvjesto tisuća dolara u zlatu. Benton je pobjegao i napokon se smirio u ovoj dolini i tu negdje sakrio novce. Charlie je to nekako doznao i došao za njim. Charlie je već gotovo poludio od traženja tog Samovog blaga.

— Charlie Bracken je zbog toga i ubio Sama Bentona?

De Graff potvrdno kimne.

— A zašto je ubio Roya Ordwaya?

— Roy se spremio da otpusti Charlieja i otjera ga s ranča Rafter O. Charlie nije imao izbora. Ja sam stigao na ranč tek poslije smrti starog Ordwaya. Charlie me pozvao da dođem jer mu je trebao netko tko se razumije u stoku i postavio me za nadglednika. Poslije me je uvukao protiv moje volje u svoje spletke. Kad sam shvatio što Charlie zapravo hoće, bilo je već prekasno da se iz toga izbacim. Eto, to je sve što ja znam.

— A ona tri Meksikanca?

— Oh, na njih sam gotovo zaboravio. I oni su došli po Samovo zlato. Bili su to nekadašnji Quantarovi vojnici, jedini koji su još ostali na životu. Bracken ih je stoga morao ubiti.

— Zaboravili ste mi reći tko je ubio starog Gusa Roana i onog odvjetnika iz Santa Fe.

De Graff začuđeno pogleda u McCabea i strese niježno glavom.

— O tome ja ništa ne znam. Njih mi Bracken nikada ni jednom riječi nije spomenuo — odgovori mu de Graff.

U tom trenu McCabe osjeti kako mu je šesir sletio s glave, a uši mu zaglušili prasak puške. Bacio se nasumce u najbliži zaklon. Opipao je prstima tjemenu i ranu koja ga je pekla kao da mu je na nju netko stavio užareno željezo. Krv mu se cijedila niz kosu. De Graff je kleo prigušenim glasom, vrpoljeći se svezan na zemlji.

— Vi se nemate čega bojati, de Graff. Charlie valjda neće ustrijeliti svoga čovjeka i prijatelja — dobaci mu zlobno McCabe iz svog zaklona.

— McCabe! McCabe! — zvao je Bracken iz svega glasa.

— Tu sam, Bracken, što hoćete? — javio mu se McCabe premda nije nikoga vidio u blizini.

— Digni ruke uvis i izidi! Opoljili smo te, vukolovče! — odgovori mu Bracken.

— Ako me trebate, dođite osobno po mene — odvrati mu McCabe.

Otvorili su pucnjavu na njega sa svih strana, no prestali su pucati isto tako naglo kao što su i počeli.

— Sad valjda vidiš da ti govorim istinu. Opoljen si. Lijepo izidi i pređaj se! — povikao je ponovo Bracken.

— Neka vas vrag nosi! — odbrući mu McCabe.

Zauzeo je povoljniji položaj s kojega je mogao vidjeti oko sebe.

— Povucite me u zaklon — zamolio ga je de Graff.

McCabe ga nije ni pogledao.

Bracken je ležao potrbuške u zaklonu iza stijene. Živci su mu već počeli popuštati. Posvadao se s Grace zbog Jiggsa, premda joj je rekao da ga je zatvorio u ledenicu da bi ga zaštitio od McCabea. Potom je dojahao Chig s viješću da je Jiggs ubijen. On je i Jiggsovu smrt pripisao McCabeu, a poslao je i glasnika Minnie da joj javi kako je McCabe ubio Jiggsa. Sada je pred Grace i Minnie imao odličnu izliku da ubije McCabea, no njega su morale i druge brige. Ljudi su mu postali nervozni i nespokojni. Dvojio je čak da će ga poslušati ako im naredi da nasrnu na McCabea. Uz to, opa-

zio je da su se njegovi ljudi bojali McCabea.

A i on sam postao je odveć razdražljiv i nervozan. Vrijeme je odmicalo, a nije stigao ni koraka bliže skrivenom zlatu koje je moralo biti tu negdje nadohvat ruci.

Između stijena opazi de Graffa kako se vrpolji na zemlji ne bi li se sklonio iza stijene. Charlie Bracken nije bio glup čovjek. Znao je što mora učiniti da de Graffu začepi usta zauvijek i tako zaštititi svoje interese. Položio je pušku na stijenju, naciljao i potegnuo obarač. De Graffovo se tijelo trglo u smrtnom grču, potom mlahavo opustilo i ostalo nepomično ležati.

Gore, na vrhu najviše stijene, stajao je Chig Horlson i mahao puškom ostalima.

— Izvukao se. Pobjegao nam je ispred nosa gazdo. Tu ga više nema — vikao je Chig.

Bracken oprezno ustane, ogledavajući se na sve strane, te se popne na stijenju gdje je stajao Chig.

— Možda se sakriva u nekoj pukotini — dobaci im mršav gonič stoke po imenu Gambul, zrikajući preko Chigova ramena iza stijene gdje je ležao mrtav de Graff.

— Ustrijelit ću mu onu njegovu prokletu vučicu u kavezu — reče Chig i zaškripi zubima od nemoćna bijesa.

— Ne, jer on će se prije ili poslije po nju vratiti — zabrani mu Charlie Bracken, pa nastavi strogim glasom: — Chig, pokupi momke, ali pazite da vam se pod nogama ne otkotrlja ni jedan kamenčić. Gambul će ostati ovdje na straži i čekati McCabea.

— Cini mi se, gazda, da ćete trebati novog nadglednika — napomene Chig prije odlaska, bacivši kratak pogled na mrtvog de Graffa.

— Ti si moj novi nadglednik — reče Bracken i popne se na konja, a Chig se široko naceri od zadovoljstva.

Ostavši sam, Gambul se zavukao među stijene i skutrio. Već mu je bilo dosta takvog života. Došlo mu je da uzjaše i pobjegne iz te proklete doline. Čovjek može sebi i lakše zaraditi kruha, pomisli.

Na vrhu visokog obližnjeg čunjastog brijega šerif Ritter spremi dalekozor

u torbicu i okrene konja u smjeru kojim je odjahao Charlie Bracken sa svojim ljudima. Dok je silazio niz brijeg, držao se što dalje od ruba staze, da ga tko god ne bi opazio.

XVIII

Iz napuštenog vučjeg brloga, skritog među stijenama i grmljem, McCabe je promatrao Brackena i njegove ljude sve dok nisu odjahali. Ostavili su jednog čovjeka na straži, mršava i visoka, kukasta nosa i dugih zalizaka, nervoznog i uplašenog.

Sjene su se izduljile, ali je McCabe strpljivo čekao da se počne hvatati sumrak i nije izlazio iz svoga skrovišta. U predvečerje Gambulov konj zanjšti, a Gambul poskoči, izvuče revolver i zakloni se iza svoga konja.

McCabe se malo izvuče iz brloga da bolje vidi što se događa. Čuo je topot konjskih potkova po kamenitim stijenama i odjednom ugledao svog konja, osedlana, dok su mu se stremeni njižali, a uzde vukle po zemlji. Konj se zaputio ravno prema mjestu gdje se skrivao McCabe.

Gambul spremi revolver u navlaku i potrči za konjem, te mu se ispriječi na putu raširenih ruku, pokušavajući da ga zaustavi i smiri blagim riječima.

Konj se naglo okrene, a Gambul prokune, pa potegne revolver u namjeri da ustrijeli konja.

— Ne pucaj! — povikao je McCabe i iskočio iz brloga.

Gambul se žustro okrene i zapuca u McCabeu, a zrno okrzne McCabeu po obrazu. No, prije nego što je Gambul uspio ponovo zapucati, McCabe ga prostrijeli kroz grlo. Gambul se izvali naužnak, zakoluta očima i izdahne trzajući nogama.

Već je bilo zanoćilo kad je McCabe pošao do mjesta gdje je u krošnji drveta ostavio Jiggsovo tijelo. Sa sobom je poveo i Gambulova konja. Preko njega je prebacio mrtvog Jiggsa, te ga zavezao za sedlo da ne klizne na zemlju. Zaputio se k Minnie, plašeći se njihova ponovnog susreta. Pokušavao je unaprijed smisliti što će joj

reći, ali sve riječi koje su mu padale na pamet činile su mu se nepogodnima.

Negdje na pola puta začuo je topot konja iza sebe, iz smjera koji je vodio s ranča Rafter O. Sklonio se sa staze, sjahao i pritajio skriven između svojih dva konja, držeći im rukama gubice da se ne bi slučajno oglasili njištanjem. Na konju je jahala neka žena. Misleći da je to Minnie, brzo je uzjahao i pošao za njom.

— Tko je? — povikala je prestrašeno kad ga je spazila.

McCabe zaprepašteno zaustavi konje. Jahačica nije bila Minnie nego Grace.

— McCabe, gospodo — odazvao se.

— McCabe! — vrisnula je Grace i podbola konja u divljački galop.

McCabe ostade osupnut i zagleda se za njom. Koji joj je vrag, pomislio je.

U dvorištu brvnare Minnie Benton zatekao je oznojenog konja Grace Bracken. Upravo je silazio s konja kad su se otvorila dvorišna vrata brvnare i na njima se pojavila Minnie s puškom u ruci. Stajala je na pragu osvijetljena svjetlošću iz kuhinje. Oči su joj sijevale mržnjom, a lice se smrknulo od silne srdžbe.

— Zašto si bio tako okrutan, McCabe? — upitala ga je kreštavim glasom.

— Zao mi je, Minnie, ali mislio sam da je dovoljno odrastao da može sam...

— Tebi je sad žao! Zaslužio si da te tu ustrijelim kao podla psa — zaštekta-la je bjesomučno Minnie.

— Donio sam ga kući — rekao joj je tihim glasom.

— Ja ću sama pokopati svoga brata. Gubi se smjesta odavde dok mi mrak nije pao na oči — upala mu je u riječ Minnie.

— Pogriješio sam, znam. Doista, nisam ga smio ostaviti samoga s de Graffom — pomirljivim će glasom McCabe, ispričavajući se zbog pogreške koju je bio učinio.

Spustila je pušku i rukom zabacila kosu iza uha.

— Što ti to sada trabunjaš o Jiggasu i de Graffu? — upitala ga je malo pokolebana u svojoj odlučnosti.

— Zapravo, ja tebe ne razumijem. Zašto toliko bjesniš na mene, kaži mi? — upitao ju je spokojnim glasom McCabe.

— Kaži, jesi li ga ti ubio?

— Kriv sam možda za njegovu smrt jer sam ga ostavio samoga s de Graffom kad sam pošao natrag na ranč Rafter O, ali ja ga nisam ubio, zaboga — odgovorio joj je McCabe koga je njezino pitanje zaprepastilo.

— Ne slušaj ga, Minnie! On laže! Charlie mi je rekao što se dogodilo — povikala je Grace iz kuhinje.

— Razgovarat ćemo unutra — reče McCabe i odgurne cijev puške u stranu.

Minnie je kimnula, okrenula se i ušla u kuhinju. Tamo je Grace sjedila za stolom, a oči su joj jarosno sijevale na McCabea.

— Kaži joj istinu, McCabe. Ona mi je napunila uši nevjerojatnom pričom o tome kako si ti ubio Jiggsa — rekla je Minnie i pokazala rukom na Grace.

McCabe duboko udahne kao čovjek koji namjerava skočiti u ledenu vodu, pa se želi pripremiti za taj neugodan osjećaj.

— Grace, jeste li znali da je Charlie držao Jiggsa zatvorenoga u ledenici? — upitao ju je, gledajući je netremice u oči.

— Laž! Charlie ga je tamo sakrio od vas. Rekao mi je da ste odlučili ubiti Jiggsa jer je doznao istinu o vama — povikala je ljutito Grace.

— Nastavite, da čujemo vašu priču do kraja. Sve je to gomila podlih laži, ali ja bih ipak volio da ih čujem do kraja — dobaci joj McCabe mirnim glasom.

— Ti znaš tko je ovaj čovjek, zar ne? — upitala je Grace sestru Minnie, dobacivši joj brz pogled.

— Znam od prvog dana kad sam ga ugledala — odvratila joj Minnie kimajući potvrdno glavom.

— Mrzio je našega oca, premda mu je on spasio život i pružio topao dom. Taj nije mislio ni na što drugo nego da se vrati ovamo i osveti našem ocu.

— A zašto da mu se osvetim? upita je McCabe.

— Poričete li da ste mrzili našega oca? — ogorčenim ga je glasom upitala Grace.

McCabe zanijeće glavom.

— Roy je bio snažna ličnost, čovjek upečatljivu duha, koji je ostavljao dubok dojam na svakoga tko ga je ikada upoznao. No, i ja sam nepokorne naravi i svojeglave čudi pa kako je i u mene duh koji se ne da slomiti, ja sam radije otišao u bijeli svijet.

— A zašto ste se onda vratili? Ja ću vam reći zašto. Vratili ste se da ga ubijete, a hinili ste da lovite te vaše...

— Grace, postavljaj mu pitanja i sama na njih odgovaraš. Pusti čovjeka da ti odgovori što si ga pitala — prekorila ju je Minnie, povisivši glas i udarivši šakom po stolu.

— A tako, on ti je prirastao srcu više nego tvoja rođena sestra? — gnjevno joj prigovori Grace.

— Držim da on ima pravo da se opravda i da odgovori na pitanja koja si mu postavila. McCabe, kaži, zašto si se vratio? — upitala ga je Minnie.

McCabe je neko vrijeme šutio jer ni sam nije znao što bi odgovorio na to pitanje.

— Ordway me pozvao da se vratim. Imam njegovo pismo u bisagama i ako želite mogu vam ga pokazati. Ali, ga. Pobjegao sam od Roya ali sam pobjegao istodobno od svih ljudi, a to mi je život učinilo nepodnošljivim. Vratio sam se da doznam što se to zapravo sa mnom dogodilo da sam postao ovakav kakav jesam.

— I nesretan si zbog toga? — promrmljala je Minnie, a to je bila više tvrdnja nego pitanje.

— Da, nesretan sam, ali to sada više nije važno, premda sam shvatio da je korijen svih mojih nedaća ovdje u ovoj dolini. Želim još jedino da vam kažem da sam izbavio Jiggsa iz ledenice u koju ga je zatvorio Charlie Bracken, da sam zarobio de Graffa i ostavio Jiggsa da ga čuva i dovede ovamo. Ne znam kako, ali de Graffu je uspjelo zaskočiti Jiggsa i ubiti ga. Charlie Bracken je poslije ustrijelio de Graffa da bi se otarasio svjedoka koji je jedini mogao poreći njegove laži.

— Lažete, McCabe! Ne želim ostati više ni trenutka pod ovim krovom i slušati kako blatite moga muža dok on nije prisutan i ne može se braniti

od vaših kleveta — povikala je Grace i ustala od stola.

— Sjedni i šuti! Pusti ga da završi! — zapovjedila je Minnie sestri.

— Od de Graffa sam doznao zašto je Charlie Bracken ubio Sama Bentona i poslije Roya Ordwaya, vašega oca. Minnie ga je svojim očima vidjela kako nesmiljeno ubija Meksikance. Za njim se vuče trag krvi. On ili njegovi ljudi mučki su umorili i Gusa Roana i odvjetnika iz Santa Fe.

— Kaži nam, molim te, zašto je ubio sve te ljude? — zamolila je Minnie, bližeda u licu.

— Reći ću vam. Zbog novca, zlata, dvije stotine tisuća dolara u zlatu koje je sa sobom u ovu dolinu donio Sam Benton.

— Sve se poklapa, Matt. A znaš li gdje je Sam sakrio to zlato? — upitala ga je Minnie ozbiljna lica.

— Ja znam gdje je to zlato — reče McCabe — i odvest ću te na to mjesto... prije nego što ga pronađe Charlie Bracken.

— Nikamo vi nećete odvesti moju sestru. Vi biste je odveli na neko pusto mjesto i tamo je ubili kao i sve ostale — završtila je Grace.

— Zaveži već jednom, zaboga. Ja idem s njim... — odlučno će Minnie.

— Sestro, ti si obična naivna budala koja je nasjela lažnim pričama. Ja te moram zaštititi. Idem odmah po Charlieja — zaprijetila je Grace.

Minnie ustane i ustoboči se ispred Grace.

— Nikamo ti ne ideš — procijedila je kroz zube.

— Pusti je neka ide. Mi ćemo već daleko otići dok dođe Charlie Bracken. On je uz to odviše zao kupljen pretresanjem svakog kutka ove doline, no sve mu je uzalud. On nikada neće naći to zlato, makar ga tražilo stotinu godina — reče McCabe.

— Laku noć — reče Minnie svojoj sestri.

Grace pogleda najprije Minnie, a potom McCabea, okrene se i iziđe iz kuhinje. Zastala je na trenutak na vratima i rekla:

— Odvest ću sa sobom Jigsovo tijelo i pokopati ga na ranču uz oca i majku, gdje mu je i mjesto.

— Trebalo bi da cijela obitelj dođe na pokop — dobaci joj Minnie.

Ti si našu obitelj rascijepila na dva dijela — prigovori joj Grace i pogleda s mnogo mržnje u očima u McCabea. — A sve zbog vas! Kako ste uopće mogli pomisliti da ću vam povjerovati da je moj muž nesmiljeni ubojica? — dobacila mu je i nestala kroz vrata.

— Reci mi, jesam li krivo postupila prema svojoj sestri? — upitala ga je zdvojno Minnie, brišući pri tome suzne oči.

— Ne bih ti znao reći, Minnie, a ni ono što ja osjećam neće ti mnogo pomoći — odgovorio joj je razložno McCabe.

— Zar se ti nikada nisi osjećao izgubljen i sam? Možda i nisi, jer ti si muškarac — reče Minnie i zagleda mu se u oči.

— Meni je drago što ti nisi muškarac. Požurimo prije nego što Grace pronađe Charlieja i dovede ga ovamo — reče joj McCabe.

— Hvala ti što si me utješio. Počesto zaboravim da sam uopće žena — rekla mu je i uhvatila ga za nadlakticu.

— Ne mogu pojmiti kako ti to uopće može pasti na pamet — odvrati joj McCabe.

— Oprosti što sam se zaboravila — zamolila ga Minnie.

— I ne spominji to nikad više — odbrusio joj je i izišao iz kuće.

Pošao je u staju i osedlao konje. Kad je stigao pred brvnaru, Minnie mu se pridružila i bez riječi uzjahala svog konja. Odjahali su prema brdu Sentinel Rock, ostavivši iza sebe napuštenu kuću utonulu u dubok mrak.

Prije nego što će zagaziti preko potoka Mesquite začuli su vučje zavijanje koje je McCabeu sledilo krv u žilama. Zaustavio je konja i podigao ruku u zrak, dajući joj znak da ne govori.

— Čuješ li, vuk zavija! Moram otići i ubiti ga — rekao je i stisnuo ostrugama slabine konja.

— Ne ostavljaj me samu, Matt, molim te! — povikala je Minnie za njim.

— Skloni se sa staze i pričekaj dok se ne vratim — doviknuo joj je i odjahao u tamnu noć.

Nije se obazirao na njezin tjeskoban vapaj. Njegov je duh hitao naprijed k

Sve su majstorske usluge danas vrlo skupe, a u vašoj kući, u vašem vikendu, na vašem automobilu ili čamcu uvijek treba nešto popraviti, dotjerati i obnaviti. Ako želite uštediti novac i olakšati posao, onda nabavite

SAM

SVOJ MAJSTOR

list, u kojem ćete naći tisuću potrebnih savjeta i uputa za niz zanata, koji su vam potrebni za održavanje kuće i vikenda, za nadogradnju i poboljšanje vaših životnih uvjeta uopće.

Za hobiste naše stalne rubrike:

Filatelist, numizmatičar, ribič, lovac, kinolog, oružar, vrtlar, tajne zanata.

mjestu gdje je vuk Rasječena Sapa čekao na njega. Sve ostalo bilo je za njega u tom času nevažno. Izvukao je pušku iz navlake na sedlu kad se počeo uspinjati uz strminu.

XIX

Ujahao je u šumarak kad je zora na nebu počela svitati. Vuk je kopao rupu ispod kaveza bacajući stražnjim nogama zemlju iza sebe. Izvukao se hitro iz rupe i iskesio zube na McCabea. Stao se povlačiti prema šikari, motreći ispod oka McCabea i bacajući kratke, uznemirene poglede na vučicu u kavezu. Zavrtilo se kad je McCabe zapucao i pogodio ga u stegno, te pokušao zubima ugristi ranu. McCabe skoči s konja i pomno nacilja. Ubio je vuka, pogodivši ga u glavu.

Obrisao je znoj sa čela, drhćući od uzbuđenja. Okrenuo se i skamenio od zaprepaštenja. Bijela se vučica izvukla kroz rupu koju je vuk prokopao ispod kaveza. Šuljala se kradomice u šikaru, a onda odjednom zastala. Okrenula se i u trku vratila do mjesta gdje je ležao stari vuk prostrijeljene glave, uopće se ne obazirući na McCabea.

Ustrijelio ju je dok je njuškala mrtvo tijelo svog mužjaka.

Napokon mu je laknulo. Naslonio se na konja, iscrpljen i oznojen. Kad se malo odmorio i pribrao, spremio je pušku u navlaku i prišao ustrijeljenom vuku i vučici. Odjednom ga obuze tuga. Uspravio se i zagledao u plavičaste daljine. Premda je napokon ubio starog vuka, u njemu je ipak ostao dubok nemir, jer je znao da ga još čeka obračun s Brackenom.

Sjedio se Minnie koju je ostavio samu i bespomoćnu. Skočio je na konja i hitro odjahao prema potoku Mesquite Creek, gdje je trebalo da ga čeka Minnie.

Ali Minnie tamo više nije bilo. Pošao je za jasnim tragovima četiriju konja koji su vodili prema čunjastom Sentinel Rock, dok mu se srce stezalo od brige da joj se nije dogodila neka nesreća.

Tragovi su vodili strmom uzbrdicom. Kad mu se konj umorio, McCabe je sjahao, rasedlao ga i pustio da slobodno odluta po miloj volji. Sedio je objesio o onizak grm, pošto je najprije izvadio pušku iz navlake i pregledao je li puna. Brackenu nije bilo ni na kraj pameti da sakrije svoje tragove. No, kraj kojim je prolazio nije obilovao pogodnim mjestima za postavljanje zasjede i McCabe je nastavio slijediti tragove gotovo trčećim korakom.

Zabrinuo se kad je vidio da tragovi vode ravno na Sentinel Rock. Kao da je Bracken znao gdje je Sam Benton sakrio ukradeno zlato. Ne, to nije moguće, pomisli McCabe. Odakle bi Bracken mogao znati što se krije na vrhu čunjastog brda?

Usporio je korak držeći se niska grmlja dok se približavao malenu proplanku na padini brda. Visoko brdo bacalo je dugačku sjenu preko proplanka. Zastao je za tren i očima preletio po vrletnom čunjastom vrhu. Sjetio se da se nekoć popeo na nj, dok je još bio dječak, i da s njegove sjeverne strane zjapi raspuklina među stijenaма sve dolje do proplanka, raspuklina koju je nekoć jedva preskočio.

Bracken je čovjek koji neće ni od čega prezati, čovjek kome je um potamnio od uzaludna i dugotrajna tražanja za zlatom i koji je stoga spreman na sve, pomislio je McCabe. Nastavio je stoga opreznije hodati, tiho kao dašak vjetra koji mu je puhao u leđa i koji ga je gotovo odao, zamalo doveo točno ispred triju puščanih cijevi.

Začuo je njištanje konja i Čigov uplašeni povik koji je ostale upozorio na opasnost. Bilo je to nedaleko od mjesta gdje je stajao. Bacio se na zemlju. Ležao je neko vrijeme nepomično, sve dok nije jasno razabrao glasove. Brecken je glasno prekoravao Chiga da se ponio kao kukavica.

— Tamo nema nikoga. Tebi se od straha svašta pričinja — prigovarao mu je Brecken.

— Ja ti kažem, to nije čovjek nego vrag u ljudskoj spodobli — opravdavao se Chig.

— Nas smo trojica, a McCabe je sam i ne moraš ga se plašiti. Evo. Blacky, ovdje ćemo se utaboriti. Idi, popni se

na onu hrbat i stražari. Prije ili poslije McCabe nam mora doći u posjet. Poznam ja njega dobro — hvastao se Bracken, pa se samozadovoljno naceri.

— Prije nego što se popnem na hrbat idem napuniti pljoske vodom, dok još mogu — reče Blacky.

— Zašto ih nisi napunio dok smo gazili preko potoka? — obrecne se Bracken.

— Ja sam htio, ali mi ti nisi dao — podsjeti ga Chig.

— Dobro, hajde, pođi po vodu — opusti Bracken.

— Trebalo je da se utaborimo negdje uz potok, pa sad ne bismo morali ići po vodu — napomenuo je mrzovoljno Chig.

— Zar vam je teško donijeti nekoliko pljoski vode? Hajde, Blacky, požuri! — odvrati ljutito Bracken.

Dok ih je promatrao i slušao šućuren iza grmlja i stijena, McCabeu sine da ga oni zapravo vabe u klopku, koristeći Minnie kao mamac, baš kao što je i on vabio starog vuka Rasječenu Šapu, koristeći njegovu žensku, bijelu vučicu. A k tome, ovi su ljudi lukaviji od vučova.

McCabe se počeo šuljati za Blackyjem. Zaustavio se nekoliko koraka iza Blackyja koji je čućnuo uz potok da napuni pljoske vodom. McCabe skoči kroz grmlje i stisne rukom Blackyja oko grla. Uslijed težine McCabea i poneseni snagom skoka, obojica su se izvalila u potok. Blacky se svim silama htio osloboditi željezna zagrljaja i trgao se iz McCabeovih ruku. Potom je na tren izronio glavom na površinu vode i prigušeno jauknuo kad mu je McCabe zagnjurio glavu pod vodu. Držao ga je pod vodom dok mu Blacky nije omlohavio u rukama.

McCabe se tiho uzverao uz obalu potoka do mjesta gdje je ostavio pušku, pa se kradom prišuljao i privukao do mjesta gdje se utaborio Bracken.

— Gdje li je taj Blacky? — nestrpljivo će Chig.

— Pođi i vidi ako te zanima — odvrati mu razdražljivo Bracken.

Chig ustane i pođe prema potoku.

— Sada ću vam skinuti povez s usta da se možete napiti vode. Ne smijete ni pisnuti, jer ću vam inače sasuti sve

zube u grlo — prijetio je Bracken a McCabe s užasom shvati da to Bracken govori Minnie.

Chig uto dotrči sav zadihan s potoka.

— Hej, Charlie, Blacky je mrtav! — povikao je prestrašeno.

— Znači, došao nam je u pohode kako sam i predvidio — reče Charlie Bracken.

— Charlie, sad smo ostali samo nas dvojica. Nema nam spasa. Zašto da izginemo... ja odoh — reče prestravljen Chig.

Bracken potegne revolver i napne otonac.

— Nikamo ti ne ideš. Ništa nam taj ne može dok imamo Minnie kao taoca — odvrati Bracken, te stade glasno zvati McCabea: — McCabe! McCabe! Javi se ako si tu. Ja držim Minnie u svojim rukama. Ako želiš da ostane živa i zdrava, baci oružje i predaj nam se. Brojit ću do deset i ako se ne predaš, ubit ću je, vjeruj mi! — vikao je iz svega glasa Bracken i počeo brojiti: — Jedan, dva, tri, četiri...

McCabe ustane iz svoga zaklona, ostavivši pušku na zemlji. Skinuo je opasač, zakoraknuo prema Brackenu i bacio mu opasač pred noge.

— Znao sam da ćeš doći — reče zadovoljno Bracken koji ga je neprestano držao na nišanu.

— Pretraži ga, Chig! — naredio je Bracken Chigu, a onda upitao McCabea: — A gdje je zlato, McCabe? Quaratarova ratna blagajna? — Gore na vrhu brda — odgovori mu McCabe i dobaci brz pogled Minnie koja je sjedila pod glatkom stijenom svezanih ruku i usta.

Bracken pogleda uzbrdo, a i Chig je zastao na tren i podigao glavu. McCabe iskoristi tu trenutačnu Chigovu nesmotrenost, hitro ga zaskoči i snažno stisne podlakticom pod bradu stavivši mu istodobno oštricu noža pod grlo.

— Pomakneš li se, zaklat ću te, a vi, Bracken, bacite revolver — zaprijeti mu se McCabe.

— Zar ti doista misliš da ću poštediti Chiga zbog tebe? — upita ga Bracken i glasno se zacereka.

— Zaboga, Charlie, nemoj, molim te... — zavapi Chig. Ali uzalud. Metak

iz Brackenova revolvera pogodi ga u trbuh. McCabe poskoči korak naprijed prema Brackenu, držeći neprestance Chiga pred sobom kao štit. Bracken ispali sve metke u Chigovo mrtvo tijelo, a potom ga baci svom snagom McCabeu u glavu ali promaši.

McCabe ispusti Chiga iz ruku, tako da se ovaj izvali na zemlju, pa skoči i zamahne nožem, te dohvati Bracena po ruci. Bracken ustukne za korak do stijene, razrogačivši oči u McCabea. McCabe skoči i zarine nož u Brackena. Bracken jaukne, zakoluta očima i klizne niz stijenu uz koju ga je priklještió McCabe, pa klone na zemlju, zastrugavši pri tom čizmama po prašini.

McCabe odmah pritrči k Minnie i presječe nožem konopce kojima je bila vezana. Podigao ju je na noge. Zanjihala se od iscrpljenosti i straha, a McCabe je uhvati u zagrljaj.

— Oh, Matt, zašto je sve moralo tako tužno završiti? — prošaptala mu je u uho dok ju je držao u zagrljaju.

— Zato što ne može biti drukčije — odgovorio joj je on trezveno.

— Ali, Matt, ranč Rafter O vrijedi više od toga zlata. Zašto se Charlie nije mogao s njime zadovoljiti? — upitala ga je zbunjeno Minnie.

— Takve ljude kakav je Bracken ne privlače zemlja i stoka — objasni joj McCabe.

— Je li zlato doista gore? — upitala ga je kad su zastali da McCabe pokupi pušku i opasač.

— Da, Minnie, gore je — odgovori joj McCabe kimajući potvrdno glavom.

— Tko ti je rekao?

— Chee, ali u zaštonetki — odvratila joj McCabe uz blagi smiješak.

— Kako ćeš do njega?

— Već sam se jednom popeo gore na vrh dok sam još bio dječak — reče McCabe i zagleda se u vrletni vrh čunjasta brda.

— Matt, zao mi je da si imao tako samotno i tužno djetinjstvo dok si bio kod nas.

— Bilo, pa prošlo. Ne moraš se zbog toga sada gristi. Ukratko, meni je drago što sam se vratio — pokušao ju je utješiti.

— Doista, McCabe? — upitala ga je i podigla obrve.

— Časna riječ, a ti me sada tu pričekaš dok ne donesem konapac — odvratila joj McCabe uz smiješak.

Uzeo je laso sa Chigova sedla. Sjeo je i izuo čizme. S namotanim lasom preko ramena stao se penjati uz strnu liticu prema vrhu brda.

— Pazi, molim te, da ne padneš — doviknula mu je Minnie.

Pogledao ju je u oči i nasmiješio joj se. Minnie se očito oporavila od straha i nije mu zamjerila što ju je ostavio samu u noći i odjahao da ubije starog vuka.

Stigao je ispod litice, a zatim se iza nje pomolila i njegova glava. Podigao se, uprijevši se laktovima o rub kamene ploče na vrhu brda te sjeo. Ustao je polagano i oprezno. Stajao je neko vrijeme uz rub ravna vrha Sentinel Rocka, dok mu je hladan vjetar ugodno osvježavao oznojeno tijelo. S mjesta na kojem je stajao pucao je pogled u daljinu i vidio je dim koji se uzdizao iznad San Blasa, a iza dalekih obronaka i osamljene kuće na ranču Rafter O te drvoređ topola uz obalu potoka. I nije mu se taj vidik učinio uzbudljivim kao nekada kad je tu stajao još kao dječak. Potom se ogleda oko sebe po goloj crvenkastoj ravni vrha čunjasta brda. Pogled mu se zaustavi na udubljenju u stijeni, gdje je bilo puno grančica i slame, gdje je bilo sokolovo gnijezdo. U sredini gnijezda ugleda pet kožnatih vrećica.

Razvezao je jednu vrećicu i iz nje izvadio šaku punu zlatnika.

— Što ćemo s njima? — upitao ju je za savjet

— Ne znam. Meni ne trebaju. Ne želim ih ni vidjeti. Oni su moju dolinu zavili u crno, Matt.

— Idem po konje. Ne smijemo ih ostaviti ovdje — rekao joj je McCabe, zavezao vrećicu i ustao.

— Je li da ih ni ti ne želiš, Matt? — upitala ga je ozbiljna lica Minnie i uhvatila ga za nadlakticu.

— Ne znam, Minnie — odgovorio joj je i pošao po konje.

Natovario je vrećice na konje kadli Minnie prošapta zaprepaštenim glasom:

— Gle tko dolazi!

— Ritter! — izusti tiho McCabe.

Hiseru nije odmah prepoznao jer je bio odjeven u jahačku odjeću. Treća je bila Grace Bracken. Ruke su joj bile vezane za jabučicu sedla.

— McCabe, ti imaš zlatnike, a ja Grace Bracken. Predlažem ti da u miru izvršimo zamjenu — povikao je Ritter iz svega glasa.

McCabe se kolebao neko vrijeme.

— Što si odlučio, McCabe? — vikao je Ritter.

— Predaleko su, teško da bih ih pogodio i iz puške — reče McCabe.

— Matt, zaboga, što ti pada napamet! Daj im te zlatnike! Grace je moja sestra! — zavapila je Minnie i zagledala se u njega razrogačenih očiju.

— Nikad se niste slagale. Nije vrug da ti je sada odjednom više stalo do nje nego do ovoga novca?

— Naravno da mi je stalo do moje sestre. Braća i sestre često se svađaju, ali to ne znači da se i ne vole. Daj im te zlatnike jer ih ne želim, a ni ti ih ne želiš — obratila mu se Minnie molećivim glasom blijeđa lica.

— Nisam u to baš odveć siguran Minnie — odvratio joj je McCabe.

— Razočarao si me, McCabe! Ja sam mislila da nema toga novca kojim se tebe može kupiti. Zacijelo sam se grdno prevarila — prigovorila mu je Minnie i ponosno podigla glavu.

— Slušaj, misli ti što hoćeš, ali ja ih nikada neću dati Ritteru i to prepusti meni — otreosao se na nju McCabe.

Istupio je desetak koraka prema mjestu gdje su stajali Ritter, Hiser i Grace Bracken.

— Ritter, vi ste vrstan revolveraš kad su pred vama pijani kauboji ili bolesni Meksikanci. Ja sam zdrav i trijezan. Pokažite mi što znate — izazvao je McCabe Rittera.

— Što hoćeš, glupane? — izderao se na njega Ritter, uspravivši se i ukrućivši u sedlu.

— Da siđete s konja i pođete prema meni. Budete li brži, zlato je vaše — odvratio mu McCabe.

Ritter izmijenio nekoliko riječi s Hiserom i preda mu uzde svog konja, te sjaha. Skinuo je kaput i prebacio ga preko sedla. Ostao je u bijeloj košulji, s tankom crnom kravatom, a šešir je

nabio nisko na čelo. Sunce mu je sjalo u leđa i lice mu je bilo zasjenjeno.

McCabeu je sunce bolo oči dok se laganim korakom približavao šerifu, pa tako nije mogao na vrijeme opaziti nagli trzaj Ritterove ruke. Zrno se zabolo McCabeu u ruku pod ramenom. Ritter je odskočio u stranu, pa ga je McCabe promašio, no odmah se bacio na zemlju, a Ritter je pogodio stijenju iza njega. No Ritter mu je stao prilaziti odmjerenim korakom, pucajući iz oba revolvera. McCabe se upro ramenom o zemlju i objema rukama stisnuo revolver, te zapucao, ciljajući ravno u Ritterovo srce. Ritter posrne korak unatrag. Njegov crni šešir odletio je u prašinu i otkotrljao se u grmlje nošen vjetrom.

— Pazi, Matt! — vrisnula je Minnie.

U tom je času prasnula puška. McCabe se otkotrljao u stranu, znajući da mu prijeti smrtna opasnost i da mu je Hiser predaleko da bi ga mogao pogoditi metkom iz revolvera. No upravo tada je planula puška McCabeu iza leđa a Hiserov konj zanjšti i padne.

Hiser zaprepašteno pogleda u Minnie i skoči na Ritterova konja, podbođe ga i nagne bježati pognut uz vrat konja, udarivši prema suhom koritu potoka obraslom u šipražje.

— Hvala, Minnie — reče McCabe ustajući.

— Ništa, nije vrijedno spomena. Već sam se navikla da te spasavam u posljednji čas — posprdno će Minnie.

— Zar još misliš da sam pogriješio što sam ga izazvao? — upita je McCabe.

Dugo ga je gledala u oči i šutjela. Potom je naslonila pušku na stijenju.

— Zašto me uopće pitaš? Jednom si mi rekao da tebi nije važno što ja osjećam i mislim. Sjećaš li se?

— Zar ti mene doista tako slabo poznas? — začudio se McCabe odgovorivši na pitanje pitanjem.

Uхватила ga je za ruku i nježno stisnula uz blagi osmijeh.

— Kako ćemo sada? — upitao ju je.

— Kući — odgovorila je jezgrovito.

— Znači, nakon dugog vremena opet se vraćaš na ranč Rafter O. Dobro,

Minnie, hajdemo onda po Grace, pa ćemo se svi zajedno vratiti.

— Ostat ćeš još neko vrijeme s nama, zar ne, Matt? — upitala ga je i molećivo pogledala.

Zagrlio ju je umjesto odgovora a ona se privila uz njega. Poljubila ga je od sreće i zadovoljstva.

— Čini mi se da se napokon i ja vraćam kući — šapnuo joj je u uho.

KRAJ

DOSAD IZAŠLI ROMANI NOVE SERIJE »LASO«

174. Louis L'Amour: VATRENO KRŠTENJE
175. G. F. Unger: STUPICA ZA VUKOVE
176. G. F. Unger: ODMETNIK IZ DAKOTE
177. Scott F. Scott: BORI SE ZA SVOJ ŽIVOT, ČOVJEČE!
178. G. F. Unger: RIDOKOSA KARTASIĆA
179. Louis L'Amour: BITKA ZA VISORAVAN
180. G. F. Unger: DVONOŽNI TIGAR
181. Louis L'Amour: KAZNA STIŽE
182. H. S. Sharon: OLUJA U PRERIJI
183. Frank Striker: OSAMLJENI JAHAC
184. H. S. Sharon: TRI NITKOVA
185. Peter Dawson: KRV ZA ZEMLJU
186. Louis L'Amour: BROD ZA DIVLJI ZAPAD
187. F. G. Unger: SLATERLEE JOŠ JAŠE
188. Louis L'Amour: HONDO
189. H. S. Sharon: POHLEPA VODI U SMRT
190. H. S. Sharon: BLAGO LEŠINARA
191. G. F. Unger: KAD SJEVERNJAK ZOVE
192. Louis L'Amour: SABLASNI KLANAC
193. G. F. Unger: ŠERIF IZGUBLJENOG GRADA
194. H. S. Sharon: POKAŽI IM ZUBE!
195. Louis L'Amour: CALLAGHEN
196. H. S. Sharon: HRANA ZA VUKOVE
197. Barry Cord: U OKOVIMA LUDILA
198. Frank Gruber: VELIKA ZEMLJA
199. H. S. Sharon: NE VJERUJ NITKOVU!
200. Gilles A. Lutz: PROGONJENI KAUBOJ
201. Louis L'Amour: TAJANSTVENI STRIJELAC
202. Barry Cord: TELEGRAFSKA LINIJA
203. Louis L'Amour: PUSTA ZEMLJA
204. Louis L'Amour: MATAGORDA
205. Kyle Hollingshead: DUG
206. Louis L'Amour: OBRAČUN U DOLINI
207. Clay Hunter: NEUKROTIVI
208. H. S. Sharon: GUTAČ VATRE
209. Louis L'Amour: KANJON OSAMLJENIH
210. Kyle Hollingshead: PLJAČKA U FRANKLINU
211. H. S. Sharon: PRLJAVA DRUŽBA
212. G. F. Unger: SVI PROTIV NJEGA
213. Louis L'Amour: NA SJEVER DO ŽELJEZNICE
214. Thorne Douglas: Ranč »BRAVO«
215. H. S. Sharon: OPASAN POKLON
216. Louis L'Amour: MRACNOM STAZOM
217. H. S. Sharon: LOVAC NA VUKOVE
218. William Vance: ODMETNICI
219. Frank Glaser: SIN PAKLA
220. G. F. Unger: DVOJE IZ BRAZOSA
221. J. T. Edson: VELIKI LOV
222. G. F. Unger: TRKA ZA BLAGOM
223. William E. Wance: LOVAC

U PRIPREMI:

224. G. F. Unger: BIO SAM REVOLVERAŠ

Od 23. XI
na novinskim
kioscima
vatromet
pripovijedaka
i stripa!

Ljubavne pripovijetke:

Leslie G. Williams: Žena zelenih očiju
Alberto Moravia: Smušenice
Ring Lardner: Sa smiješkom
Arnold Ly: Iskusna tajnica

SF pripovijetke:

Norman Spinard: Heroji umiru samo jednom
Arthur Clarke: Radar nije mogao pogriješiti

Vestern pripovijetka: Ernest Haycox: Izvor

Krimi priče:

Arthur Peters: Zidni sat
Robert E. Eckels: Posao je posao
Jack Ritchie: Upornost
Timothy Tatcher: Tjelohranitelj
Christianna Brand: Tako privlačan muškarac
John Lutz: Zamka

Stripovi:

Tajni agent Corrigan: Blago faraona (kriminalistički strip)
Asteriks i Goli (humoristički strip)
Šerif Matt Dillon u vestern epizodi: Zakon nasilja
Pink Panther: Spasonosna jabuka (humoristički strip)
Ubojstvo s predumišljajem (kriminalistički strip)
Popaj (tri epizode)